

ကမ္ဘာ့ဝါဒဆိုင်ရာနှစ်ဆယ်

အရှေ့အာရှပညာ

နာယကဆရာတော်တို့ရပ်ကြီး

၁၆၆၂၄

ညောင်လေးပင်မြို့-တောရကျောင်းတိုက်

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ-နာယကဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားပြုပြင် စီရင်အပ်သော

ကမ္ဘာဝါအခင်း၊ နှစ်ဆယ်

ဘာသာရေး ဆိုင်ရာ ခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၆၄၀)

ပံ့ပိုးခြင်း

ပထမအကြိမ် ၁၉၅၃-ခု

ဒုတိယအကြိမ် ၁၉၅၆-ခု

တတိယအကြိမ် ၁၉၆၅-ခု

စတုတ္ထအကြိမ် ၁၉၇၆-ခု

ပဉ္စမအကြိမ် ၁၉၈၀ ခု ဇန္နဝါရီလ

အုပ်စု ၂၀၀၀

ရောင်းချေး ၉-ကျပ်

အဖုံးရှိက် ကာလာမောင်ဝင်း

ထုတ်ဝေသူ။ ။ ဦးတင်မောင် ၊ ဝင်းမော်ဦး စာပေ (၀၂၂၃) အမှတ် ၅၀၁၊ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပံ့ပိုးသူ ။ ။ ဦးခင်ဝင်း (၀၁၄၁၅) သူရိန်ပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၃၊ ဝတ်ကျောင်းလမ်း၊ ရေကျော်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ကမ္မဝါကံဆောင် အခန်း ၂၀

မာ တိ ကာ

အစီအစဉ်ကဏ္ဍ	စာမျက်နှာ	အစီအစဉ်ကဏ္ဍ	စာမျက်နှာ	အစီအစဉ်ကဏ္ဍ	စာမျက်နှာ
ပဋိဗလဂုဏ်ခဏ်း	၁	၄-ပဝါရဏာကံ		သိမ်သမုတ်ကံဆောင်ခဏ်း	၉၀
ဓမ္မကံ	၁၁	ပဝါရဏာပြုအတ္ထုပ္ပတ်ကျဉ်း	၆၇	၉-ဥပုသ်အိမ်သမုတ်ကံ	
အသမ္မုခါကံရှစ်ပါး	၁၃	ပဝါရဏာကံဆောင်ခဏ်း	၆၉	ဥပုသ်အိမ်သမုတ်ကံဆောင်ခဏ်း	၉၂
၁-ဥပသမ္ပဒကံ		၅-ကထိန်ကံ		၁၀-ဥပုသ်အိမ်နုတ်ကံ	
ဥပသမ္ပဒကံအတ္ထုပ္ပတ်ကျဉ်း	၁၃	ကထိန်ခင်း အတ္ထုပ္ပတ်ကျဉ်း	၇၅	ဥပုသ်အိမ်နုတ်ကံဆောင်ခဏ်း	၉၃
ဥပသမ္ပဒကံဆောင်ခဏ်း	၁၇	ကထိန်ခင်း ကံဆောင်ခဏ်း	၇၇	၁၁-ကုဋိနေရာကြားကံ	
ဥပသမ္ပဒကံမှတ်စုများ	၃၇	ကထိန်ခင်းပုံ အစီအရင်	၇၇	ကုဋိနေရာကြားကံဆောင်ခဏ်း	၉၄
၂-ဒွန် ဥပသမ္ပဒကံ		၆-ကထိန်နုတ်ကံ		၁၂-ဝိဟာရနေရာကြားကံ	
ဒွန်ဥပသမ္ပဒကံဆောင်ခဏ်း	၄၃	ကထိန်နုတ်ကံဆောင်ခဏ်း	၇၉	ဝိဟာရနေရာကြားကံဆောင်ခဏ်း	၉၆
ဒွန်မှတ်စုများ	၅၂	၇-သိမ်နုတ်ကံ		၁၃-ကပ္ပိယကုဋိသမုတ်ကံ	
၃-ဥပုသ်ကံ		သိမ်နုတ်ကံ အတ္ထုပ္ပတ်	၈၀	ကပ္ပိယကုဋိအတ္ထုပ္ပတ်	၉၇
ကြည်ညိုရန် သြဝါဒပါတိမောက်	၅၃	သိမ်နုတ်ကံ ဆောင်ခဏ်း	၈၃	ကပ္ပိယကုဋိသမုတ်ကံဆောင်ခဏ်း	၁၀၀
ဥပုသ်ပြုအတ္ထုပ္ပတ်ကျဉ်း	၅၄	၈-သိမ်သမုတ်ကံ		ကျောင်းရေစက်ချ	၁၀၀
ဥပုသ်ပြုကံဆောင်ခဏ်း	၅၉	သိမ်သမုတ်ကံအတ္ထုပ္ပတ်	၈၄	၁၄-သပိတ်မှောက်ကံ	
မှတ်စုများ	၆၃	သိမ်နိမိတ်ကြားပုံ	၈၈	သပိတ်မှောက်ကံဆောင်ခဏ်း	၁၀၁

အစီအစဉ်ကဏ္ဍ	စာမျက်နှာ	အစီအစဉ်ကဏ္ဍ	စာမျက်နှာ	အစီအစဉ်ကဏ္ဍ	စာမျက်နှာ
၁၅-သပိတ်လှန်ကံ		၁၇-ပဋိစ္ဆန္ဒဝတ်		၂၀-သုဒ္ဓန္တဝတ်	
သပိတ်လှန်ကံဆောင်ခဏ်း	၁၀၃	ပဋိစ္ဆန္ဒဝတ် (၃-ကံ)	၁၁၂		
မူတ်ချက်အထူး	၁၀၄	၁၈-မိဿကသမောဓာနဝတ်		သုဒ္ဓန္တဝတ်(၃-ကံ)	၁၂၈
၁၆-အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒဝတ်		မိဿကသမောဓာနဝတ် (၃-ကံ)	၁၁၇	နိဂုံး	၁၃၄
ဝတ်ခဏ်းအကျဉ်းမှတ်ဘွယ်	၁၀၅	၁၉-အဂ္ဂသမောဓာနဝတ်		အန္တရာယ်ကင်း ကမ္မဝါစာ	၁၃၄
အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒဝတ် (၂-ကံ)	၁၀၉	အဂ္ဂသမောဓာနဝတ် (၃-ကံ)	၁၂၂		

ကမ္မဝါကံဆောင်-အခန်း-၂၀

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဋိဗလရုဏ်ခဏ်း

ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ ပဋိဗလေန သံဃော ဉပေတဗ္ဗော။ဤကား ဘုရားရှင်၏ သာမဏ္ဏံသိက မိန့်ခွန်း-ဝိနည်းမဟာဝါ ပါဠိတော်။

ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ ပဋိဗလေနာတိ ဧတ္ထ.....ဗျတ္တောနာမ ယဿ သာဠကထံ ဝိနယပိဋကံ ဝါစုဂ္ဂတံ ပဝတ္တတိ၊ တသ္မိံ အသတိ ယဿ အန္တမသော ဣဒံ ဉတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာမတ္တမ္ပိ သုဂ္ဂဟိတံ ဟောတိ၊ ဝါစုဂ္ဂတံ ပဝတ္တတိ၊ အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထ ဗျတ္တော။ ယော ပန ကာသ သောသ သေမှာဒိနာ ဝါ ဂေလညေန၊ သြဋ္ဌဒန္တဇိဝှါဒိနံ ဝါ အသမ္ပတ္တိယာ၊ ပရိယတ္တိယံ ဝါ အကတ ပရိယတ္တာ၊ နသက္ကောတိ ပရိမဏ္ဍလဟိ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ ကမ္မဝါစံ သာဝေတံ၊ ဗျဉ္ဇနံ ဝါ ပဒံ ဝါ ဟာပေတိ၊ အညသာဝါ ဝတ္တဗ္ဗံ အညသာ ဝဒတိ၊ အယံ အပ္ပဋိဗလော။ တဗ္ဗိပရီတော ဣမသ္မိံ ဒေတ္ထေ ပဋိဗလောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သံဃော ဉပေတဗ္ဗောတိ သံဃော ဇာနာပေတဗ္ဗော။ ဤကား အဋ္ဌကထာအဖွင့်တည်း။

အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ဝိနည်းပိဋကတ်နှုတ်တက်သူသည် ဗျတ္တမည်၏။ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ကမ္မဝါစာ ပါဠိနှုတ်တက် သူသည်လည်း ဗျတ္တမည်၏။ စာဉ်ကြည့်လျက် ကောင်းစွာဘတ်နိုင်သူလည်း နှုတ်တက်သူပင်ဖြစ်၍ ဗျတ္တမည်၏။ ချောင်း ဆိုးနာ၊ သလိပ်နာ-စသည်ရှိသူ၊ နှုတ်ခမ်း၊ သွား၊ လျှာချွတ်ယွင်းသူ၊ ပရိယတ်မလေ့လာသူ- ဤသူ သုံးယောက်သည် ပဋိဗလ ဖြစ်နိုင်ခဲ၏။ ပုဒ်အက္ခရာ ကြွင်းကျန်အောင်ဘတ်သူ၊ အလွဲလွဲဘတ်သူ- ဤနှစ်ယောက်ကား အပ္ပဋိဗလသာတည်း။ ထို့ကြောင့် ဗျတ္တအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ကမ္မဝါစာဆရာသည် ပဋိဗလအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံအောင် ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိဆယ်ပါး လေ့လာမှတ်သားရာ၏။

ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ ဆယ်ပါး

သိထိလံ ခနိတဉ္စ ဒိဃရဿံ၊ ဂရုကံ လဟုကဉ္စေဝ နိဂ္ဂဟိတံ။

သမ္ဗန္ဓ ၀၀တ္ထိတံ ဝိမုတ္တံ၊ ဒသဓာ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိယာ ပဘောဒေါ။ ။

(၆- မတြာ၊ ၈- မတြာတို့နောင်ရ။ ယ- ကျသော သြပစ္ဆန္တသက ဂါထာ။)

သိထိလဉ္စ၊ သိထိလအက္ခရာ၎င်း။ ခနိတဉ္စ၊ ခနိတအက္ခရာ၎င်း (၂)။ ဒိဃဉ္စ၊ ဒိဃအက္ခရာ၎င်း။ ရဿဉ္စ၊ ရဿအက္ခရာ၎င်း (၂)။ ဂရုကဉ္စ၊ ဂရုအက္ခရာ၎င်း။ လဟုကဉ္စေဝ၊ လဟုအက္ခရာ၎င်း (၂)။ နိဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ နိဂ္ဂဟိတအက္ခရာ၎င်း။ သမ္ဗန္ဓဉ္စ၊ သမ္ဗန္ဓအက္ခရာ၎င်း (၂)။ ၀၀တ္ထိတဉ္စ၊ ၀၀တ္ထိတအက္ခရာ၎င်း။ ဝိမုတ္တဉ္စ၊ ဝိမုတ္တအက္ခရာ၎င်း (၂)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျဉ္ဇန+ဗုဒ္ဓိယာ၊ အက္ခရာတို့ကို+ဖြစ်စေတတ်သော စိတ်၏။ ဒသဓာ၊ ဆယ်မျိုးပြားခြင်းအားဖြင့်။ ပဘောဒေါ၊ သဒ္ဓါဆယ်မျိုးပြားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သာရဋ္ဌဒီပနီ၌.....ဒသဓာ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိယာ ပဘောဒေါတိ-ဧဝံ သိထိလာဒီပဝသေန ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိယာ-အက္ခရာပုဂ္ဂိုလ်တို့သုဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပဘောဒေါ။ သဗ္ဗာနိ ဟိ အက္ခရာနိ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိ ယထာဓိပေတတ္ထဗျဉ္ဇနတောဗျဉ္ဇနာနိစ။ -ဟူ၍၎င်း။ ဝိမတိအနောဒနီ၌.....ယထာဓိပေတတ္ထဗျဉ္ဇနတော ဗျဉ္ဇနသင်္ခါတာနံ အက္ခရာနံ ဇနိကာ ဗုဒ္ဓိ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ။ တာယ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိယာ-အက္ခရာသမုဋ္ဌာပကစိတ္တဘောဒေန ဝါတိအတ္ထော။ -ဟူ၍၎င်း “ဗုဒ္ဓိကို-အက္ခရာဖြစ်ကြောင်းစိတ်”ဟုမိန့်ဆို၏။ ထိုစိတ်ဆယ်မျိုး ပြားသောကြောင့် သဒ္ဓါလည်း ဆယ်မျိုးပြား၏။ စိတ္တဇသဒ္ဓါရုပ်ချည်းသာဖြစ်၏။ အက္ခရာဆယ်ပါး၊ သဒ္ဓါဆယ်ပါး၊ ဗျဉ္ဇနဆယ်ပါး၊ ဗျဉ္ဇနနိရုတ္တိဆယ်ပါး၊ အသံဆယ်ပါး-မည်၏။ ထိုဆယ်ပါးသည်ပင်လျှင် ကာရဏပစ္စာရ-တင်စားခြင်းဖြင့် ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိဆယ်ပါး-ဟု ကျမ်းဂန်တို့၌ အဆိုတွင်ကျယ်လျက်ရှိ၏။ (အက္ခရာကိုသာ စိစစ်ခြင်းတည်း။)

သိထိလ။ ။ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိဆယ်ပါးတို့တွင် သိထိလကား - ဝဂ်ငါးပါးတို့၌ ပဌမဖြစ်သော က၊စ၊ဋ၊တ၊ပ- ငါးလုံး၊ တတိယဖြစ်သော ဂ၊ဇ၊ဍ၊ဃ-ငါးလုံး-ဤသို့ ဆယ်လုံးဖြစ်၏။ သိထိလကို ရွတ်ဘတ်သောအခါ ဌာန်ကရိုဏ်းကို လျော့လျော့ပြု၍ ရွတ်ဘတ်အပ်၏။ (အက္ခရာကိုသာ စိစစ်သည်၊ ဝါကျကိုစိစစ်သည်မဟုတ်ဟု သိလေ။)

ဓနိတ။ ။ဓနိတကား - ဝဂ်ငါးပါးတို့၌ ဒုတိယဖြစ်သော ခ၊ဆ၊ဌ၊ထ၊ဖ-ငါးလုံး၊ စတုတ္ထဖြစ်သော ဃ၊စျ၊ဗ၊ခ၊ဘ-ငါးလုံး-ဤသို့ ဆယ်လုံးဖြစ်၏။ ဓနိတကို-ဌာန်ကရိုဏ်းကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ပြု၍ ရွတ်ဘတ်အပ်၏။ (ကြွင်းသော အက္ခရာတို့ကား သိထိလ၌သာ လျော်ကန်၏။ ဆရာအချို့ -ဓနိတရွတ်ဘတ်ရာ၌ အော်ဟစ်ခြင်း မကြာလွန်ခြင်း၊ အသံပိုထောယှက်ခြင်း တို့ဖြင့် ပြင်းထန်လွန်း၏။ ဘုရားရှင်သည် ဤသို့ ဣန္ဒြေလွတ်ကင်း ပြင်းထန်ခြင်းငှာ အလိုတော်မရှိတန်ရာဟု သတိပြုရ၏။)

ဒိဃ။ ။ဒိဃကား-အ၊ဤ၊ဥ၊ဇ၊ဩ-ဟူသော နှစ်မကြာကာလရှိသော သရငါးလုံးဖြစ်၏။ ထိုဒိဃနှင့်ယှဉ်သော က၊ ကိ၊ ကူ၊ ကေ၊ ကော။ ခ၊ ခါ၊ ခူ၊ ခေ၊ ခေါ-စသည်တို့လည်း ဒိဃတို့ပင်တည်း။ ဒိဃကို ရှည်သော(နှစ်မကြာ)ကာလဖြင့် ရွတ်ဘတ်အပ်၏။

ရဿ။ ။ရဿကား-အ၊ဣ၊ဥ-ဟူသော တမကြာကာလ ရှိသော သရသုံးလုံးဖြစ်၏။ ထိုရဿနှင့်ယှဉ်သော က၊ ကိ၊ ကု၊ ခ၊ ခါ၊ ခု။ စသည်တို့လည်း ရဿတို့ပင်တည်း။ ရဿကို တိုသော (တမကြာ) ကာလဖြင့် ရွတ်ဘတ်အပ်၏။

ဂရု။ ။ဂရုကား-ဒိဃတို့ပင်တည်း။ ယဿ နုက္ခမတိ၌ န-အက္ခရာကဲ့သို့ သံယုဂ်နှောင်းသံပြု၍ ရွတ်ဘတ်အပ်သော အက္ခရာတို့လည်း ဂရုတို့ပင်တည်း။ ဂရုကို နှေးနှေးလေးလံစွာ ရွတ်ဘတ်အပ်၏။ (ဆန်းကျမ်းတို့၌ ဒိဃဂရု၊ သံယောဂပရဂရု၊ နိဂ္ဂဟိဘန္တဂရု၊ ပါဒန္တဂရု-ဟု ဂရုလေးမျိုးကို မိန့်ဆိုကုန်၏။ ဤ၌ ပါဒန္တဂရုကို မိန့်ဆိုခြင်းမရှိ။)

လဟု။ ။လဟုကား-ရဿတို့ပင်တည်း။ ယဿ နု ခမတိ၌ န-အက္ခရာကဲ့သို့ သံယုဂ်နှောင်းသံ ကင်း၍ ရွတ်ဘတ် အပ်သော၊ အက္ခရာတို့လည်း လဟုတို့ပင်တည်း။ လဟုကို မြန်မြန်ပေါ့ပါးစွာ ရွတ်ဘတ်အပ်၏။

နိဂ္ဂဟိတ။ ။နိဂ္ဂဟိတကား-တိဿံ ဘိက္ခု-စသည်တို့၌ ရှိသော ဗိန္ဒုဖြစ်၏။ ထိုဗိန္ဒုရှိသော အက္ခရာကို ရွတ်ဘတ်သော အခါ ဗိန္ဒုမီရာ အက္ခရာ၏ကဏ္ဍ၊ တာလု-စသော ဌာန်ကရိုဏ်းတို့ကိုနှိပ်၍ ခံတွင်းလေထွက်ရအောင် ဟင်းလင်းမဖွင့် - စဉ်းငယ်မျှ ဖွင့်သော ခံတွင်းဖြင့် နှာသီးဖျားသို့ လေသွားစေလျက် ရွတ်ဘတ်အပ်၏။ မကာရန္တကား နိဂ္ဂဟိတာနုလောမ ဖြစ်၏။ သြဋ္ဌဌာန် - နှုတ်ခမ်းချင်း ထိမှ ပြည့်စုံ၏။

သမ္ပန္န။ ။သမ္ပန္နကား-သောတုဏှဿ၊ သောတုဏှိဿ-တို့၌ ဣ-အက္ခရာ၊ ဣ-အက္ခရာကဲ့သို့ နောက်သန္ဓိစပ်သော အက္ခရာ ဖြစ်၏။ ထိုသမ္ပန္နကို နောက်ပုဒ်နှင့် ဆက်စပ်၍ ရွတ်ဘတ်အပ်၏။

ဝစတ္ထိတ။ ။ဝစတ္ထိတကား-တုဏှိအဿ-၌ ဣ-အက္ခရာကဲ့သို့ သန္ဓိမစပ်ဖြတ်ထားသော အက္ခရာဖြစ်၏။ ထို ဝ စတ္ထိတကို နောက်ပုဒ်နှင့် မစပ်စေရ၊ ဖြတ်၍ ရွတ်ဘတ်အပ်၏။

ဝိမုတ္တ။ ။ဝိမုတ္တကား-သုဏာတု၌ ဣ-အက္ခရာ၊ သောဉာတ္တိ၌ သာ-အက္ခရာကဲ့သို့ အာကာရန္တစသော အက္ခရာ ဖြစ်၏။ ထိုဝိမုတ္တကို ရွတ်ဘတ်သောအခါ-ဌာန်ကရိုဏ်းတို့ကို မနှိပ်မူ၍ နှာသီးဖျားသို့ လေသွား ရအောင် ကင်းလင်း ဖွင့်သော ခံတွင်းဖြင့် လေထွက်စေလျက် ရွတ်ဘတ်အပ်၏။ (အက္ခရာကိုသာ စိစစ်သည်၊ ဝါကျကို စိစစ်သည်မဟုတ်ဟု သိသာ၏။)

မကာရန္တရွတ်နည်း

မကာရန္တကား-နိဂ္ဂဟိတာနုလောမဖြစ်၏-ဟုဆိုရာ၌ င၊ ည၊ ဏ၊ န၊ မ၊-ဟူသော ပဉ္စမအက္ခရာငါးလုံးသည် အသီးသီး မိမိဌာန်၌ ဖြစ်လျက်နိဂ္ဂဟိတ်ကဲ့သို့ နှာခေါင်း၌လည်းဖြစ်၏။ ဒီဇ်မည်၏။ ဣမာနိစ ပန ဒေမာနေန “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမီ” တိ ဧဝံ ဧကသမ္ပန္နာနိ အနုနာသိကန္တာနိဝါ ကတော ဒါတဗ္ဗာနိ။ “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမီ” တိ ဧဝံ ဝိတ္ထိန္တိတော မကာရန္တာနိဝါ ကတော ဒါတဗ္ဗာနိ။....ဟု

အဋ္ဌကထာမိန့်ဆိုခြင်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတန္တဖြစ်စေ၊ မကာရန္တဖြစ်စေ၊ အပြစ်မရှိခြင်းအားဖြင့် တူ၏။ ထို့ကြောင့်မကာရန္တသည် နိဂ္ဂဟိတ၌ သက်ဝင်၏၊ လျော်၏၊ နိဂ္ဂဟိတာနုလောမဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-ဟူသော နိဂ္ဂဟိတန္တကို ရွတ်သောအခါ ဒွံသည် ခနိတ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒန္တဌာန်၊ ဇိဝှဂ္ဂကရိုဏ်းတို့ကို မလျော့စေဘဲ ပြင်းထန်စွာ ရွတ်ရသည်။ နိဂ္ဂဟိတ်ရှိသောကြောင့် ကေသမ္ပန္နဖြစ်အောင်၊ အနုနာသိကန္တဖြစ်အောင် ပြု၍ ရွတ်ရသည်။ “သဒ္ဓါ ခနံ-ဟု ရွတ်ရာ၌ သလျှင်၊ ဓ-သံ၊ အစအဆုံး ထင်စေရသည်။ နိဂ္ဂဟိတ်နှိပ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် လွတ်လပ်စွာ ထင်စေရသည်”။ ဒွံ ၌ ကား ဓ-သံ၊ အစလောကံသာ ထင်စေ၍ နိဂ္ဂဟိတ်နှိပ်သံနှင့် တွဲစပ်စေရသည်။ ဒွံ-သံ၊ နိဂ္ဂဟိတ်သံ-နှစ်သံကို တစပ်တည်းဖြစ်အောင် မှီရာ သရ ထရတည်းက ပြုပြင်ပေး၏။ ထိုသို့သည် ရှေ့ ဒွံ နှင့် နောက် နိဂ္ဂဟိတ်ကို အလယ်၌ ဝင်၍ တချက်တည်း ဖမ်းချုပ်ထားသည်နှင့် တူ၏ ထို့ကြောင့် ကေသမ္ပန္နဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ပါး ကား ဌာန်ကရိုဏ်းနှိပ်၍ စဉ်းငယ်ဖွင့်သော ခံတွင်းဖြင့် နှာသံထင်အောင် ရွတ်ရသောကြောင့် အနုနာသိကန္တလည်း ဖြစ်သည်။ ဣ-ကို ရွတ်သောအခါ မုဒ္ဓဌာန်၊ ဇိဝှဂ္ဂကရိုဏ်းတို့ကို လျော့လျော့ပြု၊ ၍ ဣ - သံ၊ နိဂ္ဂဟိတ်သံကို စပ်စေ၍၊ ဌာန်ကရိုဏ်းနှိပ်၍၊ စဉ်းငယ်ဖွင့်သော ခံတွင်းဖြင့် နှာသံထင်အောင် ရွတ်ရသည်။

ဗုဒ္ဓမံ သရဏမံ ဂစ္ဆာမိ - ဟူသော မကာရန္တကို ရွတ်သောအခါ ဒွမ်သည် ခနိတ ဖြစ်၏။ ပြင်းစွာ ရွတ်ရသည်။ မကာရန္တ ဖြစ်သောကြောင့် ဝိစ္ဆိန္ဒိတဖြစ်အောင်၊ မကာရန္တဖြစ်အောင် ပြု၍ ရွတ်ရသည်။ ဝိစ္ဆိန္ဒိတ - ဖြစ်ပုံကား၊ ဓ - သံကို အစအဆုံး ထင်စေ၊ နောက် မ-သံနှင့် တထပ်တည်း မတွဲစပ်စေရ။ ဒွံ-သံ၊ မ-သံ-နှစ်သံကို တသံစီ၊ သိသာစွာ၊ ပြတ်သားအောင် ဒွံ-၏ မှီရာသရကပြုပေး၏။ ထိုသို့သည် ဒွံ ကိုသာ ဖမ်းဆုပ်ထားလျက် မ-ကို လွတ်ထားသည်နှင့် တူ၏။ ထို့ကြောင့် ဝိစ္ဆိန္ဒိတ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဌာန်ကရိုဏ်းတို့ကို မနှိပ်မူ၍၊ သြဋ္ဌဇနာသိကဇ-မ-သံထင်အောင် နှုတ်ခမ်းချင်းထိ၍၊ ရွတ်ရသောကြောင့် မကာရန္တလည်း ဖြစ်သည်။ ဣမ်-ကို ရွတ်သောအခါ ဌာန်ကရိုဏ်း လျော့လျော့ပြု၍၊ ဣ-သံ၊ မ-သံ-ပြတ်သားစေ၍၊ နှုတ်ခမ်းချင်းထိ၍၊ မ-သံ ထင်အောင် ရွတ်ရသည်။ (အက္ခရာ ကိုသာ စိစစ်ခြင်းထင်ရှား၏။)

ပါစိတျာဒိယောဇနာ တို့၌ကား သရဏဂုံအရာ၌ နိဂ္ဂဟိတန္တရုတ်ဘတ်သောအခါ နှုတ်ခမ်းချင်းထိအောင် ပိတ်ရမည်၊ အကွရာ မခြားသောကြောင့် တဝါကျလုံးအစအဆုံး အသံမပြတ်အောင် ဆိုရမည်ဟူ၍၎င်း။ မကာရန္တရုတ်ဘတ်သောအခါ နှုတ်ခမ်းခြင်းမထိစေရ၊ ဖွင့်ရမည်။ ပုဒ်အကြား၌-မိ-ဗျည်းခြားသောကြောင့် ဗုဒ္ဓမိ-ဟု ဆိုပြီးလျှင်ရပ်၊ သရဏမိ-မဆက်မိစေရ။ သရဏမိ-ဟု ဆိုပြီးလျှင်လည်းရပ်၊ ဂစ္ဆာမိ-မဆက်မိစေရ။ တခြားစီရပ်၍ သုံးကြိမ် ဖြတ်ရမည်ဟူ၍၎င်း အကွရာကို၎င်း၊ ဝါကျကို၎င်း စိစစ်ကုန်၏။ ထိုစိစစ်တိုင်းပင် အချို့ လေ့လာခြင်းလည်း ထင်ရှား၏။ ဝိစ္ဆိန္ဒိတသည် ရပ်နားခြင်းပင် ဟူ၍လည်း ယူဆကြ၏။ ထိုတွင်-ဝါကျကို စိစစ်ခြင်းသည် အဋ္ဌကထာ ထက်လွန်၏။ မကာရန္တ၌သာ ပုဒ်တပါးနှင့် မဆက်မိစေရဟု အထူး ဖြတ်ခိုင်း၊ ရပ်ခိုင်း ခြင်းလည်း နိဂ္ဂဟိတန္တ၌ ယတိ ဖြတ်နိုင်သော အလင်္ကာရကျမ်းတို့ထက် လွန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုစိစစ်ခြင်းသည် အကျိုးနှင့်မစပ်၊ သံသယနယ် ကျယ်ဘွယ်သဖြစ်ရာ၏ ဟု နှိုင်းချိန် ရာန်၏။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ၌ နိဂ္ဂဟိတန္တသရဏဂုံပေးသောအခါ ချွတ်၍ မကာရန္တရောခဲ့သော် ခေတ်၌ပင်ကျသောကြောင့် အပ်၏-ဟု ဥပတိဿ မထေရ်ဝါဒကို မိန့်ဆိုသည်။ ဗုဒ္ဓါ သရဏာ ဂစ္ဆာမိ-ဟု အာကာရန္တဝိမုတ္တပြု၍ ရွတ်ဘတ်မှုကား ဒုရုတ္တဖြစ်၏။ ကံလည်းပျက်၏။ ကမ္မဝါစာအရာ၌လည်း-သံသော အယံနာဂေါ-စသောပုဒ်တို့ကို-သံသောအယာနာဂေါ-ဟူ၍ အာကာရန္တသမုဖြစ်စေမှု၍စဉ်းငယ်ဖွင့်၍ သော်၎င်း၊ ပိတ်၍သော်၎င်း နိဂ္ဂဟိတ်-သံ၊ မ-သံ ထင်စေလျှင်ရောသော်လည်းခေတ်၌ပင်ကျပေသည်ဟုနှစ်သက်အပ်ကုန်သည်သာတည်း။ ဖြတ်ခြင်း၌ကား “သမ္ပန္နအရာဖြစ်မှု မဖြစ်အပ်။ ဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်တိုင်း ဖြတ်နိုင်၏”ဟုဆိုသင့်၏။ သို့ရာတွင် မော၍၊ အသံကုန်၍၊ ပြတ်ခြင်းကိုလည်းအပြစ်မဆိုနိုင်။ အချို့ကား“စာအဆိုနှင့်ညီအောင် ခဲယဉ်းစွာ ရွတ်ဘတ်ရပေလိမ့်မည်”ဟု စိတ်ပင်ပန်းတတ်၏။ ရောဂါ ကင်း၍၊ နှုတ်ခမ်းသွားလျှာပြည့်စုံ၍၊ လေ့လာသူတို့မှာကား ပင်ပန်းခြင်းမရှိ-လွယ်ကူစွာပြည့်စုံ၏။ ရွတ်ဘတ်တိုင်း စာအဆိုက လာ၍ ညီပေးရသကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။ ပေါ့ပေါ့ဆဆ လေ့လာလျှင်လည်း အလွဲအမှား နှုတ်တက်တတ်သည်။

ကံပျက်ကြောင်း သဒ္ဓါလေးပါး

ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိဆယ်ပါးတို့တွင်...သုဏာတုမေ-ဟု ဆိုအပ်လျက်-သုဏာထုမေ-ဟု တ ဝမ်းပူကို ထဆင်ထူးပြု၍ ဆိုခြင်း။ ပတ္တကလ္လံကို ပတ္တကလ္လံကို၊ သောဉာတ္တိကို သောဉာတ္တိ-ဟု ဆိုခြင်းသည် သိထိလကို ဓနိတပြုသည်မည်၏။

ဘန္တေသံဃော-ဟု ဆိုအပ်လျက် ဗန္တေသံဂေါ-ဟု ဘကုန်းကို ဗထက်ခြိုက်ပြု၍၊ သင်္ကြီးကို ဂဇယ်ပြု၍ ဆိုခြင်းသည် ဓနိတကို သိထိလပြုသည် မည်၏။

သုဏ္ဍာတုမေ-ဟု ဖွင့်၍ လွတ်လွတ်ဆိုအပ်လျက် သုဏ္ဍာတုမေ-ဟု ဧဉ်းငယ်ဖွင့်၍ နှိပ်၍ ဆိုခြင်း။ သောဉာတ္တိ-ကို သေဉာတ္တိ-ဟု ဆိုခြင်းသည် အာကာရန္တဖြစ်သော ဝိမုတ္တကို နိဂ္ဂဟိတပြုသည် မည်၏။

ပတ္တကလ္လ-ဟု နှိပ်ဆိုအပ်လျက် ပတ္တကလ္လာ-ဟု လွတ်လွတ်ဆိုခြင်းသည် နိဂ္ဂဟိတကို ဝိမုတ္တ အာကာရန္တပြုသည် မည်၏။ ။
ဤလေးပါးသော ဗျဉ္ဇန ဗုဒ္ဓိသည် ကမ္မဝါစာအတွင်း၌ ကံကို ပျက်စေတတ်၏။

မပျက်ခြောက်ပါး။ ။ ဒီဃ ရဿ-စသော ကြွင်းသော သဒ္ဒါခြောက်ပါးကိုကား တည်မြဲတိုင်းသော အက္ခရာအားလျော်စွာ ဒီဃ နေရာ၌ ဒီဃ၊ ရဿနေရာ၌ ရဿ-စသော အစဉ်အလာ မပျက်ဘဲသာ ရွတ်ဘတ်အပ်၏။ အကယ်၍ ဒီဃကို ရဿ-ရဿကို ဒီဃ၊ ဂရုကို လဟု-လဟုကို ဂရု၊ သမ္ဗန္ဓကို ဝဝတ္ထိတ-ဝဝတ္ထိတကို သမ္ဗန္ဓ-ပြု၍ ရွတ်ဘတ်မိသော်လည်း ကမ္မဝါစာမပျက်၊ ဤခြောက်ပါးသည် ကံကို မပျက်စေတတ်။ ။ လေးပါးကံပျက်၊ ခြောက်မပျက်လည်း၊ ဉာဏ်သက်နိုင်မှ၊ နုရူပ ဖြစ်မည်။

ဝိမတိဝိနောဒနိဉ္စ-သိထိလကို ဓနိတမပြုသော်လည်း ဝဂ်တပါး သိထိလပြု၍ သုဏ္ဍာတုမေ-ကို သုဏ္ဍာဋ္ဌမေ-ဟု ဌသံလျှင်းချိတ်ပြု၍ ရွတ်ခြင်းလည်း ဒုရုတ္တ ဖြစ်သည်သာတည်း။ သစ္စကတ္ထပရတ္တေနကို သစ္စိကဋ္ဌပရမဋ္ဌေန-ဟူ၍၎င်း၊ အတ္တကထာကို အဋ္ဌကထာ ဟူ၍၎င်း ဌဝမ်းဘဲပြု၍ ရွတ်ခြင်းကား ပါဠိဋ္ဌကထာတို့၌ ထင်ရှားသော ပြယုဂ်ဖြစ်၍ အပ်၏။ ဘိက္ခုနံကို ဘိက္ခုနံ၊ ဗဟုသုကို ဗဟုသု၊ နက္ခမတိကို နခမတိ၊ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာကို ဥပသမ္ပဒါပေခေါ- ဤသို့ အစရှိသော အနုရူပဌာနတို့၌ ဒီဃနှင့် ရဿ၊ ဂရုနှင့် လဟုကို လဲလှယ်၍ ရွတ်ခြင်းငှာ အပ်၏။ နာဂေါကို နဂေါ။ သံဃောကို သဃော။ တိဿောကို တိဿော။ ယာစတိကို ယာစန္တိ - ဤသို့ အစရှိသော အနုရူပဌာနတို့၌ကား လဲလှယ်၍ ရွတ်ခြင်းငှာ မအပ်။ သမ္ဗန္ဓနှင့် ဝဝတ္ထိတတို့ လဲလှယ်၍ ရွတ်ခြင်းကား အချင်းခပ်သိမ်း အပ်သည်သာဟူ၍ မှတ်ရာ၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အစပ်နှင့် အဖြတ်ကို လိုရာဆို-ဟူလို။

သုတ္တန်ဆောင် မထေရ်မြတ်တို့သည်ကား သဒ္ဒါကျမ်းအစီအရင်အားဖြင့် ဒဒ္ဒေးသည် တ ဝမ်းပူအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ထိုအတူ တ သည် ဒ အဖြစ်သို့ရောက်၏။ စသည် ဇ အဖြစ်၊ ဇ သည် စ အဖြစ်သို့။ ယ သည် က အဖြစ်၊ က သည် ယ အဖြစ်သို့ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဒ-စသည်ကို တ-စသည်ပြု၍ ရွတ်ခြင်းသည် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိ၊ သင့်လျော်၏ဟု မိန့်ဆိုကုန်၏။ ထိုသို့ပြု၍ ရွတ်ခြင်းသည် အခြားနေရာ၌ အပ်သော်လည်း ကမ္မဝါစာနေရာ၌ မအပ်။ ထို့ကြောင့် ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒဒ္ဒေးစသည်ကို တဝမ်းပူ စသည်မပြုမူ၍ ပါဠိတော်ရှိတိုင်း သဒ္ဒါကိုသုတ်သင်၍ သဒ္ဒါဆယ်ပါး၏အပြစ်မှ လွတ်ကင်းအောင် ကမ္မဝါစာကို ရွတ်ဘတ်ရ၏။ ဤသို့ မရွတ်တတ်လျှင် ကမ္မဝါစာကို ယုတ်စေသည် မည်၏။

ဌာန်ကရိုဏ်း

က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င။ အ၊ အာ၊ ဟ၊ ဧ၊ ဩ-ဤအက္ခရာသုံးဆယ်သည် လည်ချောင်းအရပ်ဟူသော ကဏ္ဍဌာန်၌ ဖြစ်၏။ ဤဆယ်လုံးကို ရွတ်ဆိုကြောင်း ကရိုဏ်းကား ထိုလည်ချောင်းပင်ဖြစ်သော ကဏ္ဍကရိုဏ်းတည်း။ ဝါ၊ သကဌာနကရိုဏ်းတည်း။

စ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည။ ဣ၊ ဤ၊ ယ၊ ဧ-ဤ ကိုးလုံးသည် အာစောက်အရပ်ဟူသော တာလုဌာန်၌ဖြစ်၏။ ကရိုဏ်းကား-လျှာလယ် အရပ်ဟူသော ဇိဝှါမဇ္ဈကရိုဏ်းတည်း။

ဋ၊ ဌ၊ ဍ၊ ဎ၊ ဏ။ ရ၊ ဌ-ဤ ခုနစ်လုံးသည် လျှာထိပ်၊ ဝါ-အာခေါင်အရပ်ဟူသော မုဒ္ဒဌာန်၌ဖြစ်၏။...လျှာဖျား၏ အနီးအရပ် ဟူသော ဇိဝှေပါပဂ္ဂကရိုဏ်းတည်း။

တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ န။ လ၊ ဝ၊ သ-ဤရှစ်လုံးသည် သွားအရပ်ဟူသော ဒန္တဌာန်၌ဖြစ်၏။...လျှာဖျားအရပ်ဟူသော ဇိဝှဂ္ဂကရိုဏ်းတည်း။

ပ၊ ဖ၊ ဗ၊ ဘ၊ မ။ ဥ၊ ဦ၊ ဩ၊ ဝ-ဤ ကိုးလုံးသည် နှုတ်ခမ်းအရပ်ဟူသော ဩဌာန်၌ဖြစ်၏။...ထိုဩဌကရိုဏ်း၊ ဝါ-သကဌာန ကရိုဏ်းတည်း။

င၊ ဥ၊ က၊ န၊ မ၊ နိဂ္ဂဟိတ်-ဤခြောက်လုံးသည် နှာခေါင်းအရပ်ဟူသော နာသိကဌာန်၌ဖြစ်၏။...ထိုနာသိကကရိုဏ်း၊ ဝါ-သကဌာနကရိုဏ်းတည်း။

ငှ၊ ဥှ၊ ကှ၊ နှ၊ မှ၊ ယှ၊ ရှ၊ လှ၊ ဝှ-ဤကိုးလုံးသည် ဟ၊ အက္ခရာနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ရင်ခေါင်းအရပ်ဟူသော ဥရဌာန်၌ ဖြစ်၏။...ထိုဥရကရိုဏ်း၊ ဝါ-သကဌာနကရိုဏ်းတည်း။

င, ဥ, က, န, မ, ဝ, ဩ, ဝါ ခို့စ ရှစ်လုံးတည်း။

စူဠနိရုတ္တိဆရာကား- အက္ခရာအားလုံးသည် လျှာရင်းအရပ်ဟူသော ဇိဝှာမူလိယဌာန်၌လည်း ဖြစ်သေးသည်-ဟု ဆို၏။ ။
ဤကား ဌာန်နှင့် ကရိုဏ်းတည်း။

ပယတန

အားထုတ်ခြင်း လုံ့လသည် ပယတန မည်၏။ သံဝုဋ္ဌ, ဝိဝုဋ္ဌ, ဖုဋ္ဌ, ဤသံဖုဋ္ဌ-ဟူ၍ လေးပါးပြား၏။ ဌာန်, ကရိုဏ်းတို့ကို ပိတ်အောင် အားထုတ်ခြင်းသည် သံဝုဋ္ဌ မည်၏။ ပွင့်အောင် အားထုတ်ခြင်းသည် ဝိဝုဋ္ဌ...။ ထိအောင် အားထုတ်ခြင်းတည် ဖုဋ္ဌ...။ စဉ်းငယ် ထိအောင် အားထုတ်ခြင်းသည် ဤသံဖုဋ္ဌ မည်၏။

အ-သရကို ရွတ်ဆိုသောအခါ သံဝုဋ္ဌပယတ် “ပိတ်ခြင်း”ကိုဖြစ်စေအပ်၏။ ကြွင်းသောသရ, သ နှင့် ဟ-ဤကိုးလုံးကို ရွတ်ဆိုသော အခါ ဝိဝုဋ္ဌ “ပွင့်ခြင်း”ကို...။ ဝဂ်အက္ခရာ ၂၅-လုံးကို ရွတ်ဆိုသောအခါ ဖုဋ္ဌ “ထိခြင်း”ကို...။ ယ၊ ရ၊ လ၊ ဝ-ဤ လေးလုံးကို ရွတ်ဆိုသောအခါ ဤသံဖုဋ္ဌ “စဉ်းငယ်ထိခြင်း”ကို ဖြစ်စေအပ်၏။

တိုက်တွန်းခြင်း

ဗျတ္တအင်္ဂါပြည့်စုံ၍ ပဋိဗလအင်္ဂါပြည့်စုံလိုသော သာသနာ့ဝန်ဆောင်-သာသနာပြုဖြစ်သော အရှင်မြတ်သည် ဌာန့်, ကရိုဏ်း, ပယတနနှင့်တကွဖြစ်သော ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ-သဒ္ဓါဆယ်ပါးကို အသက်ပမာ မြတ်နိုးစွာ လေ့လာရာ၏။ ဤအနေဖြင့် မရောင့်ရဲဘဲ အကွရာတလုံး တလုံးစီထုတ်၍ စိစစ်ရာ၏။

စိစစ်ပုံကား- သုဏ္ဏာတုမေ-စသည်တို့တွင် “သု”သည် သိထိလ, ရဿ, လဟ, ဝဝတ္ထိတ, ဝိမုတ္တဖြစ်၏။ လျော့လျော့, တိုတို, ပေါ့ပေါ့, ဖြတ်၍, ဖွင့်၍-ရွတ်အပ်၏။ ။ဒန္တဌာန့်, ဇိဝှဂ္ဂကရိုဏ်း, ဝိဝဋ္ဌပယတနဖြစ်၏။ အထက်သွားအရပ်ကို-လျှာဖျားဖြင့် ကူညီ၍ ဌာန့်, ကရိုဏ်းပွင့်အောင် အားထုတ်အပ်၏။

“ဏာ”သည် သိထိလ, ဒီဃ, ဂရု, ဝဝတ္ထိတ, ဝိမုတ္တဖြစ်၏။ လျော့, ရှည်, လေး, ဖြတ်, ဖွင့်၍ ရွတ်အပ်၏။ မုဒ္ဒဌာန့်, ဇိဝှဂ္ဂပဂ္ဂ ကရိုဏ်း, ဖုဋ္ဌပယတနဖြစ်၏။ အာခေါင်အရပ်ကို လျှာဖျားအနီးဖြင့် ကူ၍ ဌာန့်, ကရိုဏ်းထိအောင် အားထုတ်အပ်၏။

“တု”သည် သိ, ရ, လ, ဝ, ဝိ-ဖြစ်၏။ လျော့, တို, ပေါ့, ဖြတ်, ဖွင့်၍-ရွတ်အပ်၏။ ဒ, ဝှ, ဖု-ဖြစ်၏။ သွားကို-လျှာဖျားဖြင့် ကူ၍ ထိအောင် အားထုတ်အပ်၏။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် မှတ်သားလေ့လာ စိစစ်ရာ၏။ ကံဆောင်ရာသိမ်၌ ကမ္မဝါစာဘတ်သောအခါ တလုံးတလုံးသော ကမ္မဝါစာ အကွရာသည် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္မာတသိန်း ထိုက်တန်သည်- ဟု အာရုံပြု၍ မျက်မှောက်ဟော်၌ကဲ့သို့ ရိုသေစွာ ရွတ်ဘတ်ရာ၏။ နာကြားသော သံဃာ၌ ပါဝင်သော အခိုက်လည်း ငါ၏ နားနှစ်ဘက်သည် ဤမဟာကရုဏာသခင် ဘုရားရှင်၏ ကရုဏာအသံတော် တန်နားစိမ့်သောငှာ သိင်္ဂီရွှေခွက်အစုံဖြစ်စေသော - ဟု အလေးပြုကာ နာကြားရာ၏။

ပဋိဗလဂုဏ်ခဏ်း ဖြိုး၏။

ဝိနည်းဓိရ်ကမ္မဝါစာဆရာသည် ကမ္မာကမ္မဝိနိစ္ဆယ အမြွက်လည်း သိသင့်သိထိုက်၏။ ဝိနည်းကံသည် အပလောကနကံ-စသော အားဖြင့် လေးပါးရှိ၏။ သီမဋ္ဌက သံဃာကို သုတ်သင်၍ ဆန္ဒထိုက်သော ရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကိုဆောင်၍ ညီညွတ်သော သံဃာ၏ အလိုအားဖြင့် ထိုထိုအကြောင်းကို ပြောကြား၍ သုံးကြိမ်ပန်ကြားသောကံသည် အပလောကနကံ မည်၏။ ထိုအတူ ဉာတ်တကြိမ်ဖြင့် ပြုသောကံသည် ဥာတ္တိကံ မည်၏။ ဉာတ်တကြိမ်၊ ကမ္မဝါစာတကြိမ်ဖြင့် ပြုသောကံသည် ဥာတ္တိဒုတိယကံ မည်၏။ ဉာတ်တကြိမ်၊ ကမ္မဝါစာ သုံးကြိမ်ဖြင့် ပြုသောကံသည် ဥာတ္တိစထုတ္တကံ မည်၏။

ပန်ငါးဌာန။ ။ အပလောကနကံသည် သံဃာ့ဘောင်သို့ ပြန်သွင်းခြင်း၊ သံဃာမှ နှင်ထုတ်ခြင်း (၂)၊ ရှင်လောင်းဆံရိတ်အံ-ဟု ပန်ခြင်း၊ ဤနှုတ်ကြမ်းသော ရဟန်းနှင့် စကားမပြောရ-ဟု ဗြဟ္မဒဏ်ပေးခြင်း၊ ကမ္မလက္ခဏာ (၃)-ဤငါးဌာနသို့ ရောက်၏။ ။ ကမ္မလက္ခဏာသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ပေါင်လှန်ပြသော ရဟန်းကို အဝနိဿကံပြုခြင်း စသည်ဖြင့် အများအပြားရှိ၏။ သွင်းခြင်း၊ ထုတ်ခြင်း စသည် မမည်။ ကမ္မ-ရှိမခိုးရခြင်းအမှုသည်ပင် - လက္ခဏာ-မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ထိုကြောင့် ကမ္မလက္ခဏာ မည်၏။

သွင်း၊ ထုတ်၊ ဗြဟ္မဒဏ် (၃)၊ လက်၊ ရိတ်ဆံ (၂)၊ အပန်-ငါးဌာန။

ဉာတ်နဝ။ ။ ဉာတ္တိကံသည် သွင်းခြင်း၊ ထုတ်ခြင်း၊ ဥပုသ်ကံ၊ ပဝါရဏာကံ (၄)၊ အဟံ နာကံ အနုသာယေယျံ-စသည်ဖြင့် သမုတ်ခြင်း၊ စွန့်သောသင်္ကန်း စသည်ပြန်ပေးခြင်း၊ ဒေသနာကြားနာသည်ကို ခံယူခြင်း (၃)၊ ပဝါရဏာငင်ခြင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကကံ၌ အားလုံးသိမ်းကျုံးသော ဉာတ်စသော ကမ္မလက္ခဏာ (၂) - ဤကိုးဌာနသို့ ရောက်၏။

သွင်း၊ ထုတ်၊ ပ, ဥ, (၄)၊ ပေ, ခံ, မ္ဗ, (၃)၊ ငင်မှု, လက် (၂) - ဉာတ်ကိုး။

ဒု-ခုနစ်။ ။ဉာတ္တိဒုတိယကံသည် သွင်းခြင်း၊ ထုတ်ခြင်း၊ သိမ်စသည် သမုတ်ခြင်း၊ ကထိန်သင်္ကန်း စသည်ပေးခြင်း (၄)၊ ကထိန် စသည် နုတ်ခြင်း၊ ကျောင်းရာ စသည်ပြောကြားခြင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကကံ၌ တပက္ခစီ ဉာတ္တိဒုတိယကံ ပြုခြင်း စသော ကမ္မလက္ခဏာ (၃)- ဤခုနစ်ဌာနသို့ ရောက်၏။

သွင်း၊ ထုတ်၊ ပေး၊ သမုတ် (၄)၊ ပြော၊ လက်၊ နုတ် (၃)၊ ဥာတ်ဒုတ်-ခုနစ်ဌာန။

စ-ခုနစ်။ ။ဉာတ္တိစတုတ္ထကံသည် သွင်းခြင်း၊ ထုတ်ခြင်း၊ ဘိက္ခုနောဝါဒ စသည် သမုတ်ခြင်း၊ ပရိဝါသံ စသည်ပေးခြင်း (၄)၊ မူလာယပဋိကဿန စသည်ဖြင့် နှိပ်ခြင်း၊ သမနုဘာသနကံဖြင့် ဆုံးမခြင်း၊ ရဟန်းခံ အဗ္ဘာန်စသော ကမ္မလက္ခဏာ (၃)-ဤခုနစ်ဌာနသို့ ရောက်၏။

သွင်း၊ ထုတ်၊ ပေး၊ မူ (၇)၊ နှိပ်၊ လက်၊ နု (၃)၊ စတု-ခုနစ်ဌာန။

ပန်-ငါးဌာန၊ ဥာတ်-နဝ၊ ငှ၊ စ - ခုနစ်စီ။

ထိုတွင် အပလောကနကံကို ပန်ကြား၍သာပြုရသည်။ ကံတပါးဖြင့် မပြုအပ်။ ။ဉာတ္တိကံကို ဉာတ်တကြိမ်ထား၍သာ ပြုရသည်။ ကံတပါးဖြင့် မပြုအပ်။ ။ဉာတ္တိဒုတိယကံကား ပန်အပ်၊ မပန်အပ်-နှစ်မျိုးရှိ၏။ သိမ်သမုတ်၊ နုတ် ကထိန်-ပေး၊ နုတ်၊ ကုဋိရာကြား၊ ဝိဟာရရာကြား-ဤခြောက်ပါးသည် ဂရုကံဖြစ်၏။ မပန်အပ်။ ဉာတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့်သာ ပြုရသည်။ ကြွင်းသော သမ္ပုတိကံ-စသည်ကား လဟုကံဖြစ်၏။ ပန်၍၎င်း၊ ဉာတ္တိဒုတိယဖြင့်၎င်း ပြုရသည်။ ဉာတ္တိကံ၊ ဉာတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် မပြုအပ်။ ။ဉာတ္တိစတုတ္ထကံကို ဉာတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာဖြင့်သာ ပြုရသည်။ ကံတပါးဖြင့် မပြုအပ်။ ။ဤသို့ မိမိလက္ခဏာဖြင့် ဝတ္ထု၊ ဉာတ်၊ ကမ္မဝါစာ၊ သိမ်၊ ပရိသတ် ပြည့်စုံစွာ ပြုသောကံသည် ဓမ္မကံမည်၏။ သမဂ္ဂသံဃာသည် ဓမ္မကံကိုသာ ပြုရသည်။ အဓမ္မကံကို မပြုအပ်။ ဝဂ္ဂသံဃာကား ဓမ္မကံလည်း မပြုအပ်၊ အဓမ္မကံလည်း မပြုအပ်။ ပြုလျှင် အာပတ်လည်းသင့်-ကံလည်းပျက်၊ ဓမ္မသမဂ္ဂကံဘမျိုးတည်းကိုသာ ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

အသမ္မုခါကံ ရှစ်ပါး

မျက်ကွယ်ပြုကောင်းသောကံသည် ဒုတေနုပသမ္မုဒကံ၊ ပတ္တနိက္ကုဇ္ဇနကံ၊ ပတ္တုက္ကုဇ္ဇနကံ(၃)၊ ဥမ္မတ္တကသမ္မုတိကံ၊ သေက္ခသမ္မုတိကံ၊ ဗြဟ္မဒဏ်(၃)၊ ပကာသနီယကံ၊ အဝနိဋ္ဌိယကံ(၂)-ဟူ၍ ရှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုမူကြွင်းသမျှသည် သမ္မုခကံမည်၏။ အချို့ကား အယံနာဂဂါ-
စသည်ကဲ့သို့ ဝတ္ထုကို ဣမ-သဒ္ဒါဖြင့် မသုံးသပ်လျှင် အသမ္မုခကံမည်၏-ဟု ကပ္ပိယကုဋ်သမ္မုတိကံကို သိမ်တပါး၌တည်၍ ပြုသတတ်၊
မပြုထိုက်၊ သီမသမ္မုတိကံလည်း ဣမ-သုံးသပ်ခြင်းမရှိ၊ အသမ္မုခကံမဟုတ်။

တမန်၊ မှောက်၊ လှန်၊ (၃)၊ ဥမ်၊ သေက်၊ မြမ်(၃)၊ ကံ၊ ဝန်(၂)-မျက်ကွယ်ရှစ်။

ဥပသမ္မုဒကံ အတ္ထုပ္ပတ်အကျဉ်း

မြတ်စွာဘုရားသည် ပဉ္စာဂ္ဂိစသည်တို့အား ရှေးဦးစွာ ဧဟိဘိက္ခု-ခေါ်၍ ရဟန်းပြုပေးတော်မူ၏။ ထိုနောက် ရဟန်းပြုလိုသူတို့ကို သရဏဂုံဖြင့် ရဟန်းပြုပေးရန်ခွင့်ပြု၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမရှိဘဲ ရဟန်းပြုကြသဖြင့် ပိပြားစွာ မနေကြသောကြောင့် ဥပဇ္ဈာယ်ကိုယူခြင်းငှာ ခွင့်ပြု၏။ ရာဇပုဏ္ဏား ရဟန်းပြုအံ့သောအခါ ရှင်သာရိပုတြာလျှောက်သောကြောင့် ဉာတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းပြုပေးရန် ခွင့်ပြု၏။ ရဟန်းတပါးသည် ရဟန်းပြုပြီးအခြားမဲ့၌ မအပ်မရာပြု၏။ ရဟန်းတို့ ဆုံးမသောအခါ ရဟန်းပြုပေးပါ-ဟု ငါမတောင်းပန်ဘဲ အဘဟုံကြောင့် ရဟန်းပြုပေးကြသနည်း -ဟု ပြန်ပြောသောကြောင့် ချစ်သားတို့..... မတောင်းပန်ဘဲ ရဟန်းပြုပေးအပ်-ဒုက္ကဋ်။

တောင်းပန်မှ ရဟန်းပြုပေးရန် ခွင့်ပြုသည်။ သံသ ဘန္တ ဥပသမ္ပဒံ ယာစာမိ-စသည်ဖြင့် တောင်းပန်စေရမည် - ဟု မိန့်၍ ကမ္မဝါစာ၌ “ဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ”-ဖြည့်စွက်တော်မူ၏။

ပုဏ္ဏားတယောက်သည် အစားချောင်လိမ့်မည်ထင်၍ ရဟန်းပြု၏။ ဆွမ်းခံသွားရန် ခေါ်သောအခါ - ဆွမ်းခံရန် ရဟန်းပြုသည် မဟုတ်၊ ပေးလျှင် စားမည်၊ မပေးလျှင် လူထွက်မည်-ဟု ဆို၏။ ထို့ကြောင့် မှီရာလေးပါး ပြောကြားရန် ခွင့်ပြု၏။ ထိုမှီရာလေးပါးကို ရှေးဦးစွာ ပြောကြားလျှင်- ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ရဟန်းပြုပြီး အခြားမဲ့၌ ပြောကြားအပ်၏။ နှစ်ပါး သုံးပါးမျှဖြင့် ရဟန်းပြုပေးကြသောကြောင့် ဆယ်ပါးဖြင့် ရဟန်းပြုပေးရန် (ပစ္စန္ဓရာဇ်၌ ငါးပါးဖြင့် ပြုပေးရန်) ခွင့်ပြု၏။ တဝါ နှစ်ဝါ-ရရုံဖြင့် ရဟန်းပြုပေးသောကြောင့် ဆယ်ဝါရမှ၊ ဆယ်ဝါကျော်မှ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းပြုပေးရန် ခွင့်ပြု၏။ ဆယ်ဝါကျော်သော်လည်း ဗာလအဗျတ္တသည် ဥပဇ္ဈာယ် မပြုအပ်။ ရဟန်းပြုပြီးနောက် နိဿယ မုစ္စက အင်္ဂါမပြည့်စုံသေးသမျှ ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် မကင်းအပ်၊ ကင်းခဲ့လျှင် ဆယ်ဝါရပြီးသော ဗျတ္တပုဂ္ဂိုလ်ထံ နိဿည်းယူ၍ နေအပ်၏။

တိတ္ထိယ ပက္ကန္တကကို ရဟန်းပြုမပေးအပ်။ တပါးသော (နဂ္ဂ) တိတ္ထိကို ရဟန်းပြုလိုလျှင် တိတ္ထိပရိဝါသလေးလကျင့်၍ နှစ်သက်လောက်မှ ရဟန်းပြုပေးအပ်၏။ ။ အနာငါးမျိုးသင့်သူတို့သည် ရဟန်းပြု၍ ဆရာဇီဝကကုသခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းသော အခါ လူထွက်ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် အနာငါးမျိုးသင့်သောသူကို ရဟန်းပြုမပေးအပ်။ မင်းခယောကျ်ား၊ အင်္ဂုလိမာလကဲ့သို့ လင်ရှားသောခိုးသူကြီး၊ ထောင်ပြေး၊ တွေ့ရာသတ်စေ အပြစ်ပေးစေဟု အမိန့်ထုတ်ထားသောသူခိုး၊ ကြိမ်ရိုက်ဒဏ် သံပူကပ် ဒဏ်ခံရ၍ အနာမကျက်သေးသူ၊ ကြေးမြီရှိသူ၊ ကျွန်တို့ကိုလည်း ရဟန်းပြုမပေးအပ်။ ရှင်လောင်း၊ ရဟန်းလောင်းကို ခေါင်းရိတ်အံ့သောအခါ သံဃာကိုပန်အပ်၏။ ခဏ္ဍသိမ်ငယ်၌သော်လည်း သွား၍ ရိတ်အပ်၏။ အသက် နှစ်ဆယ်မပြည့်သူ၊ ပဏ္ဍုက်၊ ထေယျသံဝါသက၊ တိရစ္ဆာန်၊ အမိသတ်သူ၊ အဘသတ်သူ၊ ရဟန္တာသတ်သူ၊ ဘုရားသွေးစိမ်းတည်အောင်ပြုသူ၊ သံဃာသင်းခွဲသူ၊ ဘိက္ခုနီမ - ဖျက်ဆီးသူ၊ ဥဘတောဗျည်းတို့ကိုလည်း ရဟန်းပြုမပေးအပ်။ ဥပဇ္ဈာယ်မရှိသူ၊ ကိုယ်ပိုင်သပိတ်သင်္ကန်းမရှိသူ၊ လက်ပြတ်သူ၊ ခြေပြတ်သူ-စသော သုံးဆယ့်နှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း ရဟန်းပြု မပေးအပ်။ (ဤ၌ ပရိသာဒဗုဒ္ဓ ၁၀၀ - ယောက် - အဋ္ဌကထာပြသည်။)

ဥပဇ္ဈာယ်မထေရ်မြတ်၏ အမည်ဖြင့် ကမ္မဝါစာ မဘတ်ဝံလျှင် အနွယ်ဖြင့် ဘတ်အပ်၏။ (အမည်တပါးမှည့်၍သော်လည်း ဘတ်ရသည် - ဟု ဋီကာဆို၏။) ရဟန်းလောင်းနှစ်ပါး၊ သုံးပါးကို ဥပဇ္ဈာယ်တူလျှင် တဏှာတည်း ကမ္မဝါစာဆရာတယောက်တည်းဖြင့် သော်လည်း ရဟန်းပြုခွင့် ပေး၏။ ဥပဇ္ဈာယ်မတူလျှင် ဤသို့ပြုခွင့် မရ။ ဆရာအသီးသီးဖြင့်သာ ကမ္မဝါစာဘတ်ရသည်။ (ဥပဇ္ဈာယ် ကိုယ်တိုင် မိမိတပည့်ကို ကမ္မဝါစာဘတ်ရာ၌ ဆိုဘွယ်မရှိ၊ ကောင်းသောကံ ဖြစ်သည် - ဟု ဋီကာဆို၏။) ပဋိသန္ဓေနှင့်တကွ အသက် ၂၀- ပြည့်လျှင် (၀၇-လပေါင်း ၂၄၀၊ ရက်ပေါင်း ၇၂၀၀-ပြည့်လျှင်) ရဟန်းပြုခွင့်ပေး၏။ (ဂေါဇာသက္ကရာဇ်၌ ၃၆၅-ရက်မှ ၁၅-နာရီ သာသာတွင် တနှစ်တကြိမ် သင်္ကြန်ကျ၏။ ၁၉-ကြိမ် သင်္ကြန်ကျပြီးသူအား မွေးနေ့တွင် ၁၉-နှစ်မှ ရက် ၉၀-ကျော်၊ စွန်းပြီ။) ရဟန်း ဖြစ်ပြီးသူတို့အား နန္ဒာစသည် ထင်ရှားသောကြောင့် အန္တရာယိကဓမ္မတို့ကို မေးစစ်ရန် ခွင့်ပြု၏။ မပြောသောကြောင့် ရှေးဦးစွာ ဆုံးမ၍ နောက်မှ မေးစစ်ရန် ခွင့်ပြု၏။ သံဃာ့အလယ်၌ ဆုံးမသဖြင့် မပြောပြန်သောကြောင့် သင့်ရာတနေရာ၌ ဆုံးမ၍ သံဃာ့အလယ်၌ မေးစစ်ရန် ခွင့်ပြု၏။

ဆုံးမပုံကား-ရှေးဦးစွာ ဥပဇ္ဈာယ်ယူစေအပ်၏။ ထိုနောက် အယံ တေ ပတ္တော - စသည်ဖြင့် သပိတ်သင်္ကန်း ပြောကြားအပ်၏။ ဂစ္ဆ အမုမ္မံ-စသည်ဖြင့် သင့်ရာသို့ ထုတ်အပ်၏။ ဗာလ အဗျတ္တတို့ ဆုံးမပုံမကောင်းသဖြင့် မပြောသောကြောင့် ဗာလအဗျတ္တ ဆုံးမလျှင်- ဒုက္ကဋ္ဌ။ ဗျတ္တပဋိဗလ ဆုံးမခွင့်ရ၏။ မသမုတ်ဘဲ ဆုံးမလျှင် - ဒုက္ကဋ္ဌ။ သမုတ်ပြီးသော ရဟန်းသည် ရဟန်းလောင်းရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်၍....သုဏသိ နာဂ....လ....ကော နာမော တေ ဥပဇ္ဈာယော-ဟူ၍ မေးစစ်လတ္တံ့ - ဟု ဆုံးမအပ်၏။

ဆုံးမပြီးသောအခါ အတူမလာအပ်။ ဆုံးမသောရဟန်းသည် ရှေးဦးစွာလာ၍ သံဃာကို ဉာဏ်ဖြင့် သိစေအပ်၏။ လာလော့-ဟု ဆိုအပ်၏။ သံဃံ ဘန္တေ ဥပသမ္ပဒံ-စသည်ဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်စေအပ်၏။ ဉာတ်ထား၍ အန္တရာယိကဓမ္မတို့ကို မေးစစ်အပ်၏။ ထိုနောက် ပရိသုဒ္ဓံ အန္တရာယိကဓမ္မ၊ ပရိပုဏ္ဏပတ္တစီဝရတို့နှင့်တကွ ဉာတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာအပြည့်အစုံဖြင့် ရဟန်းပြုပေးအပ်၏။ အခြားမဲ့၌ အရိပ်၊ ဥတုစသည်ပြောကြားအပ်၏။ မှီရာပစ္စည်းလေးပါး ပြောကြားအပ်၏။ ။ ရဟန်းတပါးကို ရဟန်းပြုပေးပြီးလျှင် တယောက်တည်း

ချန်ထားကုန်၏။ နောက်မှ တယောက်တည်းအလာ - မယားဟောင်းနှင့်တွေ့၍ မသူတော်အလှူခံယူပြီးမှ ရောက်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ချစ်သားတို့... ရဟန်းပြုပေးပြီးလျှင် အဘော်ပေးခြင်းငှာ၎င်း၊ အကရဏီယလေးပါး ပြောကြားခြင်းငှာ၎င်း ခွင့်ပြု၏-ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပဋိသန္ဓေနှင့်တကွ အသက် ၂၀-မပြည့်သူ၊ ပါရာဇိကသို့ရောက်သူ၊ ပဏ္ဍုက် စသော အာဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ်တယောက်-
 ဤ ၁၃-ယောက်သည် ရဟန်းပြုပေးသော်လည်း ရဟန်းမဖြစ်၊ ကြွင်းသော လက်မြတ်သောသူ-စသည်တို့ကား ရဟန်းဖြစ်ကုန်၏။ ပြုပေးသူ
 သံဃာ အာပတ်မလွတ်။

ဥပသမ္ပဒကံ ဆောင်ခဏ်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(ပုဗ္ဗကိစ္စရှစ်ပါး)

၁-ဥပဇ္ဈာယ် ယူစေခြင်း မပြင်းမထန် သံမှန်ဆို

ပဌမံ ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတဗ္ဗော။ ။ သာမဏေရာ၊ ပဉ္စင်းလောင်းသာမဏေ။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ပဉ္စင်းလောင်းကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥပဇ္ဈံ၊ အပြစ်ငယ်အပြစ်ကြီးကိုကပ်၍ ရှုတတ်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို။ ဝါ၊ အပြစ်ငယ်အပြစ်ကြီးကိုကပ်၍ ရှုခြင်းကို။ (ဗုဒ္ဓမ-အဋ္ဌကထာနက်၊ ဒုတိယ-သဒ္ဓနီတိကိတ်နက်။) ဂါဟာပေတဗ္ဗော၊ ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေဟောဟိ-ဟု ရွတ်စေ၍ ယူစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနံတော၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဥပဇ္ဈံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။

ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ။ တတိယမ္ပိ ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်မြတ်ဘုရား။ အာယသ္မာ၊ သက်တော်ရှည်သော။ တံ၊ အရှင်မြတ် ဘုရားသည်။ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ အပြစ်ငယ် အပြစ်ကြီးကို ကြည့်ရှုမပြတ် ဆုံးမတတ်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါဘုရား။

[ပါသာဒိကေန သမ္မာဒေဟိ။ ။ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သော ကိုယ်အမူအရာ။
နှုတ်အမူအရာအားဖြင့်။ တိဝိဓသိက္ခံ၊ သိက္ခာသုံးရပ် သာသနာတော်မြတ်ကို။ သမ္မာဒေဟိ၊ ပြည့်စုံစေလော့။]

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်မြတ်ဘုရား။ အာမ၊ ပြည့်စုံစေပါမည်ဘုရား။

အမည်မှည့်ခြင်း။ ။ယခုအခါ ကမ္မဝါစာရွတ်ဘတ်ရာ၌ လွယ်ကူပါစေခြင်းအကျိုးငှာ ပဉ္စင်းလောင်းကို နာဂ-ဟူ၍ မှည့်ပါ၏။
ပဉ္စင်းလောင်းက မိမိအမည်ကို နာဂ-ဟူ၍မှတ်။ သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းကလည်း ပဉ္စင်းလောင်း၏ အမည်ကို နာဂ-ဟူ၍
မှတ်တော်မူပါ။ ။ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဘုရားကိုလည်း တိဿ-ဟူ၍ မှည့်ပါ၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဘုရားက မိမိအမည်တော်ကို တိဿ-ဟူ၍
မှတ်တော်မူပါ။ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဘုရား၏ အမည်တော်ကို တိဿ-ဟူ၍ မှတ်တော်မူပါ။
ပဉ္စင်းလောင်းကလည်း မိမိဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဘုရား၏ အမည်တော်ကို တိဿ-ဟူ၍မှတ်။ (သံဃာအပေါင်းကလည်း-ကေဝုဏ်ကတ္တာ။
မှတ်တော်မူပါ - ကတ္တာဟော ကေဝုဏ်ကြိယာ-ညီ၏။ မှတ်တော်မူကြပါ-ဟု ဗဟုဝုဏ်ကြိယာ ဆိုလျှင်လည်း အပြင်မရှိ၊
အစိတ်အစိတ်ငဲ့သည် မည်၏။)

၂-သပိတ်သင်္ကန်း ပြောကြားခြင်း-မပြင်းမထန်

ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတွာ ပုတ္တစီဝရံ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ။ ။ဥပဇ္ဈံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေပြီး၍။ ပုတ္တစီဝရံ၊
အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပွဲနာလောက်သော ကိုယ်ပိုင်သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ပြောကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနဝော။
မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသောကြောင့်။ အာစိက္ခိယံ၊ ပြောကြားပေအံ့။ အယံ၊ ဤသပိတ်သည်။ တေ၊ သင်ပဉ္စင်း
လောင်း၏။ ပတ္တော၊ သပိတ်တည်း။

အာမ တန္တေ။

အယံ၊ ဤဒုက္ခသင်္ခန်းသည်၊ တေ...၏။ သံဃာဋီ၊ ဒုက္ခသင်္ခန်းတည်း။

အာမ ဘန္တေ။

အယံ၊ ဤကိုယ်ရုံသင်္ခန်းသည်။ တေ...၏။ ဥတ္တရာသံဂေါ၊ ကိုယ်ရုံသင်္ခန်းတည်း။

အာမ ဘန္တေ။

အယံ၊ ဤခါးဝတ်သင်္ခန်းသည်။ တေ...၏။ အန္တရဝါသကော၊ ခါးဝတ်သင်္ခန်းတည်း။

အာမ ဘန္တေ။

၃-ဟတ္ထပါသ်မှ အပထုတ်၍ အနုသာသနညာတ်ထားခြင်း-အပထုတ်ရာ၌ မပြင်းမထန်

ဂစ္ဆ အမုမိ သြကာသေ တိဋ္ဌာဟိ။ ။နာဂ၊ နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ရာ အရပ်တခု၌။ အနုသာသိတော၊ ဆုံးမ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့အလယ်၌။ အန္တရာယိကေ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ် ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ သဘောတရားတို့ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးစစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာထံ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ လက်အုပ်ချီကာ မျက်နှာရှေ့ထား နောက်ဆုတ်သွားလော့။ အမုမိ သြကာသေ၊ နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ် လွတ်လောက်ရာ ထိုအရပ်၌။ တိဋ္ဌာဟိ၊ ကြည်ရွှင်မတ်တတ် ခြေစုံသတ်၍ ရပ်နေချေလော့။

အနုသာသနညာတ်-ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိညီစေ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ နာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ နာဂံ အနုသာသေယျံ။ (ဥပသမ္ပဒါ-ပေက္ခော-ကား သမ္ပန္နဖြစ်သည်။ အရွတ်အဘတ်ညွှန်၍ ဖြတ်မိလျှင်လည်း ကံမပျက်။)

၄-ဆုံးမခြင်း

နာဂ၊ နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်း။ တံ၊ သင်သည်။ သုဏသိ၊ နားစိုက်၍ထောင်လော့။ အယံကာလော၊ ဤအခါသည်။ တေ၊ သင်ပဉ္စင်းလောင်း၏။ သစ္စကာလော၊ မှန်သောစကားကိုသာ လျှောက်ဆိုရမည့်အခါတည်း။ ဘူတကာလော၊ ဟုတ်သည်ကိုသာ လျှောက်ဆိုရမည့်အခါတည်း။ ယံ၊ အကြင်အပြစ်နှင့်ဂုဏ် အလုံးစုံသော သဘောတရားသည်။ ဇာတံ၊ သင်၏ကိုယ်၌ ဖြစ်ပေါ်ထင်ရှား၏။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့အလယ်၌။ ပုစ္ဆန္တေ၊ မေးစစ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မေးစစ်သောအခါ၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ အတ္ထိတံ၊ ရှိပါသည်ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထား ပြောဆိုရမည်။ အသန္တံ၊ ကင်ရှားမရှိသည်ကို။ နတ္ထိတံ၊ မရှိပါဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုရမည်။ မာခေါဝိတ္ထာသိ၊ ရံ့တီးရံ့တုန် မရှိလင့်။ မာခေါမိကုအဟောသိ၊ မျက်နှာမကြည်မသာမဖြစ်လင့်။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပုစ္ဆိသန္တံ၊ သမ္မုတိရသော မထေရ်မြတ်တို့က မေးစစ်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁-နာဂ၊ နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်း။ တေ၊ သင့်အား။ ကုဋ္ဌံ၊ နှုနာ၎င်း။ ဂဏ္ဍော၊ အသားထွက် မြင်းဖုနာ၎င်း။ ကိလာသော၊ မကွဲမအက် ပြောက်ကျားသော အနုကွက်၎င်း၊ သောသော၊ ချောင်းဆိုနာ၎င်း။ အပမာရော၊ သူရူးနာ၎င်း။ ဣတိဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အာဗာဓာ၊ အနာကြီးငါးမျိုးတို့သည်။ သန္တံ၊ ရှိကုန်သလော။ ။နသန္တံ၊ တန္တေ။ ။၂-မနုဿောသိ၊ လူဖြစ်၏လော။ ။အာမ တန္တေ။ ။၃-ပုရိသောသိ၊ ယောက်ျား ဖြစ်၏လော။ ။အာမ တန္တေ။ ။၄-ဘူဇိသောသိ၊ ကျွန်လေးမျိုးတွင် မပါဝင်ဘဲ တော်လှန် ကောင်းမြတ်သောသူ ဖြစ်၏လော။ ။အာမ တန္တေ။ ။၅-အနုဏောသိ၊ ကြွေးမြီကင်းသောသူ ဖြစ်၏လော။ ။အာမတန္တေ။ ။၆-နသိရာဇာဋ္ဌော၊ မင်းစားယောက်ျား မဖြစ်ဘဲရှိ၏လော။ ။အာမ တန္တေ။ ။၇-အနုညာတောသိ၊ မာတာပိတုဟိ၊ မိခင်ဘခင်တို့က ကျေကျေနပ်နပ် ခွင့်ပြုအပ်သောသူ ဖြစ်၏လော။ ။အာမ တန္တေ။ ။၈-ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝသောသိ၊ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်သောသူ

ဖြစ်၏လော။ ။အာမဘန္တေ။ ။ ၉-ပရိပုဏ္ဏံ တေ ပတ္တ စီဝရံ၊ သင်အား သပိတ် သင်္ကန်း ပြည့်စုံ၏လော။ ။အာမဘန္တေ။ ။
 ၁၀-ကိန္နာမောသိ၊ သင် အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ။အဟံ ဘန္တေ နာဂေါနာမ၊ နာဂ အမည် ရှိပါသည်ဘုရား။ ။ ၁၁-ကော
 နာမော တေ ဥပဇ္ဈာယော၊ သင်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် အဘယ်အမည် ရှိသနည်း။ ။ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ အာယသ္မိံ
 တိဿတ္ထေရာနာမ၊ အရှင်တိဿထေရ် အမည်ရှိပါသည် ဘုရား။ ။ဣတိ-ဝေ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ သံဃာ့အလယ်၌
 မေးစစ်ကုန်လတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသကဲ့။ အတ္တိတိ၊ ရှိပါသည်ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထား
 ပြောဆိုရမည်။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို။ နတ္တိတိ၊ မရှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုရမည်။ ။နာဂ၊
 နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်း။ နာဂေန၊ ပဉ္စင်းလောင်းနှင့်။ ဧကေဘာ၊ အဘူတကွ။ န အာဂန္တဗ္ဗန္တိစ၊ သံဃာ့အလယ်သို့
 မလာအပ်ဟူ၍၎င်း။ အနုသာသကေန၊ ဆုံးမဘတ်သော ရဟန်းသည်။ ပဌမတရံ၊ ရွေးဦးစွာ။ အာဂန္တာ၊ သံဃာ့အလယ်သို့
 လာ၍။ သံဃော သံဃာကို။ ဉပပတဗ္ဗောတိစ၊ သိစေအပ်၏ဟူ၍၎င်း။ ဝစနတော၊ ဘုရားဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။
 တံ၊ သင်သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤနေရာ၌သာလျှင်။ တိဌာဟိ၊ ရပ်တည်၍ နေရစ်ဦးလော့။ (မေးစစ်ခဏ်းမဟုတ်သေး၍
 ဖြေဘွယ်မရှိ။ ဖြေလျှင် အာသေဝန ဗဟုလိကတာ အကျိုးကာ၊ ရှိပေလတ္တံ့။ သံဃာ့အလယ်သို့ မလာအပ်-စသည်သည်
 နောက်ကမ္မဝါစာ၌ အာဂစ္ဆေယျ-စသည်နှင့် ညီညွတ်၏။)

၅-ဩသာရဏဉာတ်ထား၍ ခေါ်ခြင်း

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ နာဂေါ အာသဗ္ဗတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော။ အနုသိဋ္ဌော
 သော မဟာ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ နာဂေါ အာဂစ္ဆေယျ။ ။[“အာဂစ္ဆာဟိ” တိ ဝတ္တဗ္ဗော။]

၆-ပဉ္စမအဖြစ်ကို တောင်းပန်စေခြင်း

သံဃံ ဘန္တေ ဥပသမ္ပဒံ ယာစာမိ။ ဥလ္လမ္ပတု မံ ဘန္တေ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ။ ဒုတိယမ္ပိ
 ဘန္တေ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစာမိ။ ဥလ္လမ္ပတု မံ ဘန္တေ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ။ တတိယမ္ပိ ဘန္တေ
 သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစာမိ။ ဥလ္လမ္ပတု မံ ဘန္တေ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
 အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။
 ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ မံ
 ဘုရားတပည့်တော်ကို။ ဝါ၊ ဘုရားတပည့်တော်အပေါ်၌။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊
 အကြောင်းပြု၍။ ဥလ္လမ္ပတု-ဥဒ္ဓရတု ပတိတ္ထပေတု၊ မည်းညစ်သော အကုသိုလ်အဘို့မှ ထစေ၍ ဖြူစင်သော
 ကုသိုလ်အဘို့၌ တည်အောင်ထားတော်မူပါဘုရား။ ဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သော ရှင်သာမဏေအဖြစ်မှ ထုတ်နုတ်၍
 မြင့်မြတ်သော ရဟန်းပဉ္စင်းအဖြစ်၌ တည်အောင်ထားတော်မူပါဘုရား။ ဝါ၊ သံသရာတည်းဟူသော ဝဲဩဇာ
 ရေအယဉ်မှ ဆယ်ယူ၍ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်း ကုန်းထက်၌ တည်အောင်ထားတော်မူပါဘုရား။
 (အချို့-တည်ပါစေလော့-ဟု အာသိဠအနက် အဆိုမှားတတ်ကုန်၏၊ သတိရှိလော့။)

၇-ပုစ္ဆိနသမ္ပုတိဉာဏ်

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အဟံ နာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော။
 ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ နာဂံ အန္တရာယိကေ ဓမ္မေ ပုစ္ဆေယျံ။

ဂ-မေးစစ်ခြင်း

နာဂ၊ နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်း။ တံ၊ သင်သည်။ သုဏသိ၊ နားစိုက်၍သောင်လော့။ အယံကာလော၊ ဤအခါသည်။ တေ၊ သင်ပဉ္စင်းလောင်း၏။ သစ္စကာလော၊ မှန်သောစကားကိုသာ လျှောက်ဆိုရမည့်အခါတည်း။ ဘူတကာလော၊ ဟုတ်သည်ကိုသာ လျှောက်ဆိုရမည့်အခါတည်း။ ယံ၊ အကြင် အပြစ်နှင့်ဂုဏ် အလုံးစုံသော သဘောတရားသည်။ ဇာတံ၊ သင်၏ ကိုယ်၌ ဖြစ်ပေါ်ထင်ရှား၏။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ အဟံ၊ သမ္မုတိရသောငါသည်။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးစစ်အံ့။ သန္တံ၊ ထင်ရှား ရှိသည်ကို။ အတ္တိတိ၊ ရှိပါသည်ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုရမည့်။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုရမည်။ ဝါ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုလော့။

၁.....နာဂ၊ နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်း။ တေ၊ သင်အား။ ကုဋ္ဌံ၊ နှုနာ၎င်း။ ဂဇဏ္ဍာ၊ အသားထွက်မြင်းဖုံနာ၎င်း။ ကိလာသော၊ မကွဲမအက် ပြောက်ကျားသောအနုကွက်၎င်း။ သောသော၊ ချောင်းဆိုးနာ၎င်း။ အပမာဓရာ၊ သူရူးနာ၎င်း။ ဣတိဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အာဗာဓာ၊ အနာကြီးငါးမျိုးတို့သည်။ သန္တံ၊ ရှိကုန်သလော။

န သန္တံ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နသန္တံ၊ မရှိကုန်ပါဘုရား။

၂မနုဿော၊ လူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ လူဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၃.....ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ယောက်ျားဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၄.....ဘူဇိယော၊ အန္တောဇာတ-စယော ကျန်လေးမျိုးတို့တွင် မပါဝင်ဘဲ တော်လှန်ကောင်းမြတ်သောသူသည်။ အသိ၊
ဖြစ်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ တော်လှန်ကောင်းမြတ်သောသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၅.....အနုဏော၊ ကြွေးမြီကင်းသောသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ကြွေးမြီကင်းသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၆.....ရာဇဘဋ္ဌော၊ မင်းခစားယောက်ျားသည်။ နအသိ၊ မဖြစ်ဘဲ ရှိ၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မင်းခစားယောက်ျား မဖြစ်ပါဘုရား။

၇.....မာတာပိတူဟိ၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်။ အနုညာတော၊ ကျေကျေနပ်နပ် ခွင့်လွှတ်အပ်သောသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏လော

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ခွင့်လွှတ်အပ်သောသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၈.....ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝယော၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သောသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သောသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၉.....တေ၊ သင်အား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြည့်စုံပါသည်ဘုရား။

၁၀.....တုံ၊ သင်သည်။ ကိန္နာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။

အဟံ ဘန္တေ နာဂေါနာမ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ နာဂေါနာမ၊
နာဂအမည်ရှိပါသည်ဘုရား။

၁၁....တေ၊ သင်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။

ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ အာယသ္မာ တိဿတ္ထေရေနာမ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။

ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ အာယသ္မာ တိဿတ္ထေရေနာမ၊ အရှင်တိဿမထေရ် အမည်ရှိပါသည်ဘုရား။

ပုဗ္ဗကိစ္စဂ္ဂပါးပြီး၏။

ဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာ

အမည်ထပ်ကြားခြင်း။ ။သင်၏ အမည်ကို နာဂဟူ၍မှတ်။ သင်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို အရှင်တိဿဟူ၍မှတ်။ ငါမှစ၍ ကမ္မဝါစာရွတ်ဘတ်သော အရှင်မြတ်တို့ကို ကမ္မဝါစာဆရာဟူ၍မှတ်။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါစာဆရာတို့နှင့်တကွ စည်းဝေး လာရောက်သော သံဃာ (....ပါး)အပေါင်းကို ကာရက သံဃာတော်အပေါင်းဟူ၍မှတ်။ ။(အချို့-ဤဆရာနှစ်မျိုးကို ကာရက သံဃာ၌ မထည့်လိုကုန်။)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံနာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တစိဝရံ။ နာဂေါ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော နာဂံ ဥပသမ္ပာဒေယျ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ သော ဉာတ္တိ။

သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံနာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တစိဝရံ။ နာဂေါ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ သံဃော နာဂံ

ဥပသမ္ပာဒေတိ။ ။ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ နာဂဿ ဥပသမ္ပဒါ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ သုဏှတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ နာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တရုယိကေဟိ ခမ္ပေဟိ။ ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တစီဝရံ။ နာဂေါ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ သံဃော နာဂံ ဥပသမ္ပဒေတိ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဿာ ယသ္မတော ခမတိ နာဂဿ ဥပသမ္ပဒါ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။

တတိယမ္ပိ တေမတ္ထံ ဝဒါမိ။ သုဏှတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ နာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော ပရိသုဒ္ဓေါ အန္တရုယိကေဟိ ခမ္ပေဟိ။ ပရိပုဏ္ဏဿ ပတ္တစီဝရံ။ နာဂေါ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစတိ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ သံဃော နာဂံ ဥပသမ္ပဒေတိ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ နာဂဿ ဥပသမ္ပဒါ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။

ဥပသမ္ပန္နော သံဃေန နာဂေါ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မံ တုဏှံ။ ဧဝ မေကံ ဓာရယာမိ။

ဩဝါဒပြုခဏ်း

အရိပ်စသည်ပြောကြားခြင်း။ ။ ဘာဝဒေဝ၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီးစ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ ဆာယာ လူရိပ်ကို။ မေတဗ္ဗာ၊ တသ္မံရှိပြီ နှစ်သ္မံရှိပြီ ဘဝါးချီလျက် နှိုင်းယှဉ်မှတ်သား ပြောထားအပ်၏။ ။ လူရိပ် နေဘက် ... ဘဝါး ... ဘီလာအချိန်၊ ဇက်နာရီ နံနက် ... နာရီ ... မိနစ်အချိန်တွင် သင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဟူ၍မှတ်။

ဥတုပွမဇာဏံ၊ ဆောင်း၊ ခန့်၊ မိုးသုံး-ဟု ဥတုအတိုင်းအချဉ်ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ပြောထားအပ်၏။ ။....ဥတု
.....လတွင် သင် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဟူ၍မှတ်။

ဒိဝသဘာဝေါ၊ နေ့အဘို့ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ပြောထားအပ်၏။ ။.....လွှ.....ရက်နေ့တွင် သင် ရဟန်းအဖြစ်သို့
ရောက်သည်ဟူ၍မှတ်။

သံဂီတိ၊ အရိပ်ဥတု နေ့ဟုစုဆောင်း သုံးပါးအပေါင်းကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ နောက်နောင်ခါ-အဘိဝါဒန၊ သာမိဓိကမ္မ-
စသောအရာ၌ ဝါကြီးဝါငယ် ရွေးချယ်ပြုကျင့်ရန် ဝေဘန်ပိုင်းခြား ပြောထားရမည်။ဤသို့ ဘုရားသုံးလူ ခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့်
အရိပ်ဥတု နေ့ဟု သုံးပါး အပေါင်းအားကို မှတ်သားဤသို့ သိရမည်။

အတိတ်သာသနာတော် ခု၊ (ကလိယုဂ် ခု၊) မြန်မာခေါ်အသက္ကရာဇ်ခုနှစ်၊ဥတု
လွှ.....ရက်၊နေ့၊ နေ့တက်....ဘဝါးဘိလသအချိန်၊ စက်နာရီနံနက်...နာရီ...မိနစ် အချိန်တွင် မြင့်မြတ်သော
ရဟန်းပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဟူ၍ မှတ်သားထားလေသော။ (မြန်မာခေါ်အသက္ကရာဇ် ၃၇၃၉-နှစ်တွင် ကလိယုဂ်ဖြစ်၏။)

နိဿယ, အကရဏီယ ပြောကြားခဏ်း

စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ နိဿယာ၊ မှီရာပစ္စည်းတို့ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ပြောထားအပ်ကုန်၏။ စတ္တာရိ၊
လေးပါးကုန်သော။ အကရဏီယာနိစ၊ မပြုကျင့်အပ်သည်တို့ကိုလည်း။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ပြောထားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝစနတော၊ ဆွမ်းခံသွားရန် ရဟန်းပြုသည်ဟုတ်၊ ပေးလျှင် စားမည်၊ မပေးလျှင် ထွက်မည်၊ ဝမ်းရေကြောင့် ရဟန်းပြုသည်-ဟု
ပြောဆိုသော ရဟန်းကို၎င်း၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီးစ နောက်ဆုံးမှတစ်ပါးထည်း သိမ်မွေ့အပြန် မယားဟောင်းနှင့် ဖောက်ပြန်သော
ရဟန်းကို၎င်း အကြောင်းပြု၍ သုံးလူထွဋ်ဖျား ဟောကြားသည် အဖြစ်ကြောင့်။ အာစိက္ခိသံ၊ ပြောထားပေအံ့။

ဆွမ်းခံသွားသဖြင့် ရအပ်သော ဆွမ်းကို အမှီပြု၍ တသက်ပတ်လုံး ရဟန်းတရားအားထုတ်ရသည်။ လာဘ်လာဘပေါများမှုကား ပင့်ဘိတ်လှူဒါန်းအပ်သော ဆွမ်းစသည်ကိုလည်း ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ရသေး၏။

အာမ ဘန္တေ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

မြေမှုန့်လိမ်းကပ်သော ပံသုကူသင်္ကန်းကို အမှီပြု၍ တသက်ပတ်လုံး ရဟန်းတရား အားထုတ်ရသည်။ လာဘ်လာဘပေါများမှုကား ဝါချည်သင်္ကန်း စသည်ကိုလည်း ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ရသေး၏။

အာမ ဘန္တေ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ကျောင်းကို အမှီပြု၍ တသက်ပတ်လုံး ရဟန်းတရား အားထုတ်ရသည်။ လာဘ်လာဘပေါများမှုကား လေးဘက်စောင်း၊ နှစ်ဘက်စောင်းမိုးသောကျောင်းစသည်ကိုလည်း နေထိုင်သုံးဆောင်ရသေး၏။

အာမ ဘန္တေ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

နွားကျင်ပုပ်ဆေးကို အမှီပြု၍ တသက်ပတ်လုံး ရဟန်းတရား အားထုတ်ရသည်။ လာဘ်လာဘ ပေါများမှုကား ထောပတ်စသော ဆေးကိုလည်း မှီဝဲသုံးဆောင်ရသေး၏။

အာမ ဘန္တေ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

(ဤကား-မှီရာပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူ၍ မှတ်လေလော့)

ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော ရဟန်းမည်သည် မေထုန်မှုကို တိရစ္ဆာန်မဉ္ဇိသော်လည်း မမှီဝဲအပ်။ ဦးခေါင်းပြတ်သောသူသည် အသက်တဖန် ရှင်ပြန်ခြင်းငှာ မထိုက်သကဲ့သို့ မေထုန်မှီဝဲသော ရဟန်းသည်လည်း ရဟန်းတဖန် ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှာမထိုက်၊ အသက်ထွက်၏။ ထိုအမှုကို သင်သည် မပြုမကျင့်အပ်၊ တသက်ပတ်လုံး ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ (သီလသာလျှင် ရဟန်းအား အသက်မည်၏။)

အာမ ဘန္တေ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်းမည်သည် သူ့ဘဝါး၏ ပစ္စည်းကို မြက်ဝါးခြမ်းမျှသော်လည်း မခိုးယူအပ်။ အညှာမှ ကြွေကျသော ဖက်ရွက်ရော်သည် စိမ်းလန်းတဖန် ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှာ မထိုက်သကဲ့သို့ တမတ်တန်မျှ ခိုးယူမိသော ရဟန်းသည်လည်း ရဟန်းတဖန် ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှာ မထိုက်၊ အသက်ထွက်၏။ ထိုအမှုကို သင်သည် မပြုကျင့်အပ်၊ တသက်ပတ်လုံး ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

အာမ ဘန္တေ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်းမည်သည် သူ့အသက်ကို ခြေ၊ ပရွက်မျှသော်လည်း မသတ်အပ်။ ကဲ့ပြီးသော ကျောက်ခဲကြီးသည် စေ့စပ်တဖန် ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှာ မထိုက်သကဲ့သို့ ကိုယ်ဝန်ကျစေရုံမျှ လူသတ်မိသော ရဟန်းသည်လည်း ရဟန်းတဖန် ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှာ မထိုက်၊ အသက်ထွက်၏။ ထိုအမှုကို သင်သည် မပြုကျင့်အပ်၊ တသက်ပတ်လုံး ရှောင်ကြဉ်ရမည်။

အာမ ဘန္တေ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်းမည်သည် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတို့ကို “ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း၌ အလွန်မေ့လျော့၏” ဟူ၍မျှသော်လည်း ဝါကြွား၍ မပြောမဆိုအပ်၊ ထန်းလည်ဆစ်ပြတ်သည် အညွန့်အညောက် ပေါက်ရောက် တဖန် ကြီးပွားပြန်ခြင်းငှာ မထိုက်သကဲ့သို့ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရ၏-ဟု ဝါကြွားပြောဆိုမိသော ရဟန်းသည်လည်း ရဟန်းတဖန် ပြန်ဖြစ်ခြင်းငှာမထိုက်၊ အသက်ထွက်၏။ ထိုအမှုကို သင်သည် မပြုမကျင့်အပ်၊ တသက်ပတ်လုံးရှောင်ကြဉ်ရမည်။

အာမ ဘန္တေ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

(ဤကား-မပြုကျင့်အပ်သော တရားလေးပါးတည်းဟူ၍ ဖတ်လေလော့။)

ဆရာခွင့်လွှတ်စကား မိန့်ကြားပုံ

[ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါစာဆရာ၊ သြဝါဒဆရာတို့၌ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့ကို မပြုမူ၍ ချမ်းသာစွာ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်တရားတို့ကို ပွားများအားထုတ်၍ နေထိုင်လေ။]

ရဟန်းသစ် ခွင့်လွှတ်စကား လျှောက်ကြားပုံ

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ကမ္မဝါစာဆရာ၊ သြဝါဒဆရာ ဖြစ်တော်မူကြသော အရှင်မြတ်များသည် သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်၊ အန္တေဝါသိကတပည့်ဖြစ်သော ဘုရားတပည့်တော်အပေါ်၌ ပြုသင့် ပြုထိုက်သော ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်တို့ကို မပြုမူ၍ ချမ်းသာသက်သက် ကြောင့်ကြမဲ့ နေတော်မူကြပါဘုရား။

[ဥပသမ္ပဒကံဆောင်ခြင်းကိစ္စပြီး၍ သိမ်မွှေ ကျောင်းပြန်သောအခါ ရဟန်းသစ်ကို နောက်ဆုံး၌ တပါးတည်း ချန်၍ မထားအပ်။]

နိဿယစသည် အကျယ်ပြောကြားပုံ

ပဏ္ဍိယာလောပဘောဇနံ၊ တအိမ်တလုပ် ရွာလုံးချုပ်၍ တလှုပ်လှုပ်လှမ်း သလုံးစွမ်းဖြင့် ရပ်ခံ၍ ရအပ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ယာပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ အကြင် ကျင့်ကြံအားထုတ် ရဟန်းအလုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆွမ်းကွမ်းခေါင်းပါး သည်းခံများ၍ တရားအားထုတ် ရဟန်းအလုပ်၌။ တေ-တယာ၊ သင် ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ သိက္ခာပုဒ်သည် ကိုယ်၌ တည်သဖြင့် အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ ဥဿာဟော၊...ကမံတစောစ နှာရူစ၊ အဋ္ဌိစ အဝသိဿတု။

ဥပသုဿတု နိဿေသံ၊ သရီရေ ခံသလောဟိတံ...အင်လေးတန်မယုတ် အရိုးကြေကြေ အရေခြောက်ခြောက် နောက်မတွန့်ဆုတ်
 အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရုဏီယော၊ ပြုသင့်လှ၏၊ ပြုရမည်။ ပြုလေလော့။ အတိရေကလာဘော၊ ရွေးကုသိုလ်မှုနှင့် သမ္ဘာချွန်၍
 ပိုလွန်သော လာဘ်ဖြစ်လာမှုကား။ သံဃာတတ္ထံ၊ တိုက်သံဃာကုန် အာရုံကြည်ဖြူ လူဒါန်းဆက်ကပ် သံဃာတတ်ကို၎င်း။
 ဥဒ္ဓေသတတ္ထံ၊ တပါးနှစ်ပါး သံဃာများမှ ညွှန်ကြားဆက်ကပ် ဥဒ္ဓေသတတ်ကို၎င်း။ နိမန္တနံ၊ စွမ်းနိုင်သလောက် သဒ္ဓါပေါက်၍
 ရွေးကောက်ဘိတ်အပ် နိမန္တနတတ်ကို၎င်း။ သလောကတတ္ထံ၊ စာရေးတံအရ မဲချလူအပ်သော သလောကတတ်ကို၎င်း။ ပက္ခိကံ၊
 လဆုတ် လဆန်း ပက္ခမုန်း၍ လူဒါန်းဆက်ကပ် ပက္ခိကတတ်ကို၎င်း။ ဥပေါသထိကံ၊ သီလစင်ဖြူ ဥပုသ်နေ့ဟူ၍ ကြည်ဖြူလူအပ်
 ဥပေါသထိကတတ်ကို၎င်း။ ပါဠိပဒိကံ၊ ဥပုသ်သုံးလျက် ထွက်တရက်ဟု နှစ်သက်လူအပ် ပါဠိပဒိကတတ်ကို၎င်း။ ပရိဘူတဗ္ဗံ၊
 ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ကောင်းသေး၏၊ သုံးဆောင်လေဦးလော့။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

ပံသုက္ကလိကစီဝရံ၊ မြေ၌လွှမ်းခြုံ မြေမှုန့်ပမာ ဖပ်စာချာချူ ပံသုက္ကသင်္ကန်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ယာပဗ္ဗဇ္ဇာ၊
 အကြင် ကျင့်ကြံအားထုတ် ရဟန်းအလုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထိ၊ ထိုအဝတ်သင်္ကန်း နွမ်းပန်းခေါင်းပါး သည်းခံများ၍
 တရားအားထုတ် ရဟန်းအလုပ်၌။ တေ-တယာ၊ သင် ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ ဥဿာဟော၊
 အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရုဏီယော၊ ပြုသင့်လှ၏။ အတိရေကလာဘော၊ ပိုလွန်သော လာဘ်ဖြစ်လာမှုကား။ ခေါမံ၊ ခေါမမည်သော
 တကျွန်းထည် လျော်ချည်သင်္ကန်းကို၎င်း။ ကပ္ပာသိကံ၊ ဝါချည်ဖြင့် စီရင်အပ်သော ပိတ်၊ ဖျင်၊ ဇင်၊ ရွတ် သင်္ကန်းကို၎င်း။ ကောဓေယျံ၊
 ပိုးကောင်၏ အအိမ်၌တည်သော ပိုးချည်ရက်သင်္ကန်းကို၎င်း။ ကမ္မလံ၊ လူဆံပင်၊ စာမရီသားမြီးကို ချန်ခြင်း၍ ကြွင်းသော
 သားမွေးတို့ဖြင့်။ ပြုအပ်သော သက္ကလပ်သင်္ကန်းကို၎င်း။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံသင်္ကန်းလျော်ဖြင့် ပြီးသော သင်္ကန်းကို၎င်း။ ဘဂံ၊
 ငါးပါးစုံရောပြုမ်းဘန်ချည်သင်္ကန်းကို၎င်း။ ပရိဘူတဗ္ဗံ၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ကောင်းသေး၏၊ သုံးဆောင်လေဦးတော့။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

ရုက္ခမူလသေနာသနံ၊ ရဟန်းတရားအားထုတ်ချင်ဘွယ် ရလွယ်ဘိတောင်း သစ်ပင်ရင်းကျောင်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ယာပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ အကြင်ကျင့်ကြံအားထုတ် ရဟန်းအလုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းကန်ခေါင်းပါး သည်းခံများ၍ တရားအားထုတ် ရဟန်းအလုပ်၌။ တေ-တယာ၊ သင် ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုသင့်လှ၏။ အတိရေကလာဘော၊ ပိုလွန်သောလာဘ် ဖြစ်လာမှုကား။ ဝိဟာဓရာ၊ စကြာခေါ်ရိုး လေးဘက်မိုးသော ကျောင်းကို၎င်း။ အခုယောဂေါ၊ ဂဠုန်တောင်သို့ အခေါင်စင်းစင်း ခေါင်းစင်းခေါ်ရိုး နှစ်ဘက် မိုးသောကျောင်းကို၎င်း။ ပါသာဒေါ၊ အထွတ်ဝေမောက် ထီးဆောက်ပတ်လည် အမိုးတည်သော ပြာသာဒ်ရှည်ကို၎င်း။ ဟမ္ဗိယံ၊ ထီးထွက်မတပ် ပြာသာဒ်ဦးပြည်းကို၎င်း။ ဂူဟာ၊ ကျောက်တောင်မြေပြင် တူးဖောက်ထွင်သော ဥမင်လိုက်ဂူကို၎င်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ၊ နေထိုင်သုံးဆောင်ကောင်းသေး၏။ သုံးဆောင်လေဦးတော့။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

ပူတိမုတ္တ ဘောသဇ္ဇံ၊ နွားကျင်ပုပ်ဆေး-နွားကျင်ပုပ်ဖြင့် စိမ်လုပ်အပ်သော ဆီးဖြူ၊ ရှိရှား၊ ဖန်ခါး၊ ကြဇု-စသော ဆေး၊ သိုးအောက်ပုပ်နံ့ ပယ်လွန်စွန့်ပစ်အပ်သောဆေးကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ယာပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ အကြင် ကျင့်ကြံအားထုတ် ရဟန်း အလုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆေးဝါးခေါင်းပါး သည်းခံများ၍ တရားအားထုတ် ရဟန်းအလုပ်၌။ တေ-တယာ၊ သင် ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုသင့်လှ၏။ အတိရေကလာဘော၊ ပိုလွန်သောလာဘ်ဖြစ်လာမှုကား။ သပ္ပိ၊ အသားအပ် မအပ်သည့် သတ္တဝါတိုင်းမှ ဖြစ်သော ထောပတ်ကို၎င်း။ နဝနီတံ၊ ထောပတ်မဖြစ်ခင် အပေါ်တွင်စု ထောပေးဆီဥကို၎င်း။ တေလံ၊ သားဆီနှင့်တကွ ဆီဟူသမျှကို၎င်း။ မဇု၊

ပျားရည်ကို၎င်း။ ဖာဏိတံ၊ အဖတ်လွတ်သည် ကြံရည်အစ တင်လဲဟူသမျှကို၎င်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲသုံးဆောင် ၊ကောင်းသေး၏ သုံးဆောင်လေဦးတော့။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဦးထိပ်ရှက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

(ဤကဋ္ဌ-မှီရာပစ္စည်း နိဿယလေးပါးတည်းဟူ၍ မှတ်လေလော့။)

ဥပသမ္ပန္နေန၊ ဝတ္ထု၊ ဉာတ်၊ ကမ္မဝါ၊ သီမာ၊ ပရိသတ်-အင်ငါးရပ်ပြည့်မြောက် ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းမည်သည်။ အန္တမသော၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ တိရစ္ဆာနဂတာယပိ၊ တိရစ္ဆာန်မ၌သော်လည်း၊ မေထုနော၊ ရာဂပြောထူ တပ်ချင်းတူသည့် သူနှစ်ယောက်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ ရွာသူတို့၏ အကျင့်ကို။ န ပဋိသေဝိတဗ္ဗော၊ မမှီဝဲအပ်-မမှီဝဲကောင်း။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ မေထုနံဓမ္မံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲမိအံ့။ သော ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်။ အဿမဏော၊ ကိလသာငြိမ်းချမ်း ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသကျပုတ္တိယော၊ သာကီဝင် မင်းသား ဘုရားသားတော် မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သီသစ္စိန္နော၊ ဦးခေါင်းပြတ်လေပြီးသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ သရီရဗန္ဓနေန၊ ကိုယ်ကိုတဖန် ဖွဲ့စပ်သော။ တေန၊ ထိုပြတ်ပြီးသော ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဇီဝိတုံ၊ အသက်တဖန် ရှင်ပြန်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော သေယျထာပိနာမ၊ မထိုက်ဘန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ-ဧဝံတထာ၊ ထိုနည်းအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝိတွာ၊ မှီဝဲမိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မှီဝဲ မိသောကြောင့်။ အဿမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသကျပုတ္တိယော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်မဟုတ်သည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ တေ-တယာ၊ သင်ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ အကရဏီယံ၊ မပြုကျင့်အပ်-မပြုမကျင့်လေလင့်။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

ဥပသမ္ပန္တေန၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းမည်သည်။ အန္တမသော၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ တိဏသလာကံ၊ မြက်ဝါးခြမ်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ အဒိန္နံ၊ အရှင်ပိုင်ရေး ကိုယ်နှုတ်ပေးဖြင့် မပေးသိမ်းဆည်း သူ့ပစ္စည်းကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ခိုးယူတတ်ကြောင်း စိတ်အပေါင်းဖြင့်။ န အာဒါတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်-မယူကောင်း။ ယော ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ပါဒံ၊ နီလကဟာပဏကို လေးစိတ်ခွဲ၍ ငါးပဲဟူသော တမတ်ကို၎င်း။ ပါဒါရဟံ၊ တမတ်တန် အပ်မအပ်သော ဘဏ္ဍာကို၎င်း။ အတိရေကပါဒံ၊ တမတ်ထက်အလွန် တမတ်တန်ထက် အလွန်ကို၎င်း။ အဒိန္နံ၊ မပေးသိမ်းဆည်း သူ့ပစ္စည်းကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ခိုးယူတတ်ကြောင်း စိတ်အပေါင်းဖြင့်။ အာဒိယတိ၊ ယူမိအံ။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဿမဏော။ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသကျပုတ္တိယော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော် မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဗန္ဓနာ၊ ရွက်ရိုးညှာတံမှ။ ပဝုတ္တော၊ လွတ်ကြွပြီးသော။ ပဏ္ဍုပလာသော၊ သစ်ရွက်ရော်သည်။ ဟရိတတ္ထောယ၊ စိမ်းလန်းတဖန် ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော သေယျထာပိနာမ၊ မထိုက်တန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ထိုနည်းအတူသလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပါဒံ၊ တမတ်ကို၎င်း။ ပါဒါရဟံ၊ တမတ်တန်ကို၎င်း။ အတိရေကပါဒံ၊ တမတ် ထက်အလွန် အလွန်ကို၎င်း။ အဒိန္နံ၊ မပေးသိမ်းဆည်း သူ့ပစ္စည်းကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ခိုးယူတတ်ကြောင်း စိတ်အပေါင်းဖြင့်။ အာဒိယိတွာ။ ယူမိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ယူမိသောကြောင့်။ အဿမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသကျပုတ္တိယော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ တေ-တယာ၊ သင် ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး။ အကရဏီယံ၊ မပြုမကျင့်အပ်-မပြုမကျင့်လေလင့်။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

ဥပသမ္ပန္နေန၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းမည်သည်။ သဉ္စိစ္စ-သံစေတကော၊ သေစေခြင်းငှာ
စေတနာနှင့်တကွ အားထုတ်၍။ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်။ ကုန္တကိပ္ပိဋ္ဌကံ၊ ခြပုန်းပရွတ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။
ပါဏော၊ သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ချက် ဇီဝိန်သက်မှ။ နဝေါရောပေတဗ္ဗော၊ မချအပ်-မသတ်ကောင်း။ ယောဘိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်။ သဉ္စိစ္စ၊ အားထုတ်၍။ အမန္တမသော၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ ဂဗ္ဘပါတနံ၊ ကိုယ်ဝန်ကျစေခြင်းကို။
ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ လူဇာတ်ဖြစ်သောကိုယ်ကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတိ၊ ကျစေအံ့-ချမိအံ့။
သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဿမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသကျပုတ္တိယော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်
မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒေဝော၊ နှစ်ဖြာ။ ဘိန္နော၊ ကံလေပြီးသော။
ပုသုသိလာ၊ ကျောက်ခဲကြီးသည်။ အပ္ပတိသန္ဓိကာ၊ တဖန်စေ့စပ် မတတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိသေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။
ဝေမေဝံ၊ ထိုနည်းအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဉ္စိစ္စ၊ အားထုတ်၍။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ လူဇာတ်ဖြစ်သောကိုယ်ကို။
ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတော၊ ချမိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ချမိသောကြောင့်။ အဿမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။
အသကျပုတ္တိယော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ တေ-တယာ၊
သင်ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ အကရဏီယံ၊ မပြုမကျင့်အပ်-မပြုမကျင့်လေလင့်။

အာမဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဦးထိပ်ရွက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

ဥပသမ္ပန္နေန၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းမည်သည်။ အန္တမသော၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်။
သုညာဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာတောကျောင်း၌။ အဘိရမာမိတိ၊ ရဟန်းတရားဖြင့် အလွန်မွေ့လျော်၏-ဟူ၍။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊

လူမြတ်တို့၏ စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားမြတ်ကို။ နဥလ္လပိတဗ္ဗော၊ ဝါကြွားသဘော၊ မပြောဆိုအပ်-မပြောဆိုကောင်း။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသူခိုး အလိုဆိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣစ္ဆာပကတော၊ အလိုဆိုးသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စျာန်ဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ်၊ လောကုတ္တရာစျာန်ကို၎င်း။ ဝိမောက္ခဝါ၊ ဝိမောက္ခကို၎င်း။ သမာဓိဝါ၊ သမာဓိကို၎င်း။ သမာပတ္တိဝါ၊ သမာပတ်ကို၎င်း။ မဂ္ဂဝါ၊ မဂ်ကို၎င်း။ ဖလံဝါ၊ ဖိုလ်ကို၎င်း။ အသန္တံ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားမြတ်ကို။ ဥလ္လပတိ၊ ဝါကြွားပြောဆိုမိအံ့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဿမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသကျပုတ္တိတော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျာထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ မတ္ထကစ္ဆိန္နော၊ လည်ဆစ်ကျိုးသော။ တာလော၊ ထန်းပင်ငုတ်သည်။ ပနဝိရုဠိယာ၊ ညွန့်ညောက် ဖူးလက် ပေါ်ထွက်တဖန် စည်ကားပြန်ခြင်းငှာ။ အဘဗ္ဗော သေယျာထာပိနာမ၊ မထိုက်တန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝံ၊ ထိုနည်းအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပါပိစ္ဆော၊ အလိုဆိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣစ္ဆာပကတော၊ အလိုဆိုးသည် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားမြတ်ကို။ ဥလ္လပိတော၊ ဝါကြွားပြောဆိုမိသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ဝါကြွားပြောဆိုမိသောကြောင့်။ အဿမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်။ အသကျပုတ္တိယော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားသားတော်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ တေ-တယာ၊ သင်ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ အကရဏီယံ၊ မပြုမကျင့်အပ်-မပြုမကျင့်လေလင့်။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဦးထိပ်ရှက်ဆင်ပါသည်ဘုရား။

(ဤကား-အကရဏီယလေးပါးတည်းဟူ၍ မှတ်လေလော့။)

ဥပသမ္ပဒကံ မှတ်စုများ

ပဌမံ ဥပဇ္ဈိဂါဟာပေတဗ္ဗောတိတ္ထေ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇံ ဥပနိဇ္ဈာယတိတိ ဥပဇ္ဈာ။ တံ ဥပဇ္ဈံ ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိတိ ဝဒါပေတွာ ဂါဟာပေတဗ္ဗော။... ထာ။ ။ဥပဇ္ဈာတိ ဥပဇ္ဈာယသဒ္ဓသမာနတ္ထော အာကာရန္တော ဥပဇ္ဈာသဒ္ဓေါတိ ဒဿေတိ။... ဝိဇ္ဇိ။ ။ဟိတေသိတံ ဥပဌပေတွာ စျာယတိတိ ဥပဇ္ဈာ၊ ဥပဇ္ဈာယော။ ... ရူပသိဒ္ဓိ။ ။ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇာဿ ဥပနိဇ္ဈာယနံ ဥပဇ္ဈာ။ ဥပဇ္ဈာယဿဘာဝေါ။ ယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတပဗ္ဗောတိ။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခောတိ သမ္ပန္နော။ ... သဒ္ဓနိတိကိတ်။ ။ သဒ္ဓနိတိဆိုပုံ ထူးခြား၏။

ပါသာဒိကေနာတိ ပသာဒါဝဟေန ကာယဝစိပယောဂေန။ သမ္ပာဒေဟိတိ တိဝိခသိက္ခံ နိပ္ပာဒေဟိတိအတ္ထော။... သာဠီ။

အမည်မှည့်ခြင်း၌-အရှင်မဟာကဿပ၏ အမည်ရင်းအားဖြင့်- အာယသသ္မတော ဝိပုလိဿံ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော-ဟု အရှင်အာနန္ဒာ ကမ္မဝါစာ မဘတ်ဝံသောကြောင့်... အာယသ္မတော ကဿပဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော...ဟု အနွယ်အားဖြင့် ဘတ်ရန် ခွင့်ပြုသည်။ နာဂ, တိဿ-စသည်မှည့်၍ ဘတ်ရန် ဋီကာတို့၌ ဆိုသည်။

အနုသာသနဉာတ်အနက်။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံသော၊ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ “ဝစနံ၊ စကားကို”။ သုဏာတု၊ နာတော်မူပါလော့။ နာဂေါ၊ နာဂသည်။ အာယသ္မတော၊ သက်တော်ရှည်သော။ တိဿဿ၊ တိဿ မထေရ်၏။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုငဲ့သော ပဉ္စင်းလောင်းဖြစ်၏။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဝါ၊ သံဃာ၏ကံသည်။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ ရှိသောကံသည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ “ဝေသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်”။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ နာဂံ၊ နာဂကို။ အနုသာသေယံ၊ ဆုံးမရာ၏။ ဝါ၊ ဆုံးမပါအံ့။

ဆုံးမရာ၌-အန္တရာယ်ကဓမ္မတို့ကို သံသရာလယ်၌ ဆုံးမသဖြင့် မဖြေခံကြ-ဟူသည်ကို ထောက်လျှင် ဆုံးမရာ၌လည်း ဖြေဆိုသင့်သည်-ဟု ယူဘယ်ရှိ၏။ နောက်၌...တေန သမ္ပတေန ဘိက္ခုနာ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ ဥပသင်္ကမိတော ဝေမဿ ဝစနိယော- “သုဏသိ...လ...ဥပဇ္ဈာယော” တိ။ -ဤပါဠိတော်ကို ထောက်လျှင် ဖြေဆိုခြင်း မထင်ရှား၊ တဆက်တည်းဆိုသွားသည်-ဟု သိသာ၏။ သို့ရာတွင် ဖြေဆိုခြင်းကြောင့် အပြစ်မရှိနိုင်ရာ။ သပိတ် သင်္ကန်း ပြောကြားရာ၌လည်း ပါဠိတော်၌ အဖြေမရှိ၊ သင့်လျော်ရာ၏-ဟူ၍သာ ဖြေဆိုစေ- ဝန်ခံစေကြသည်။

ကျွန်လေးမျိုးကား-အန္တောဇာတ-အိမ်ပေါက်ကျွန်၊ ဝါ-အိမ်ကျွန်မမှ မွေးဘွားသောကျွန်။ ခနုက္ကိတ-ငွေဝယ်ကျွန်။ ကရမရာဏီတ-စစ်ပွဲမှ ဘမ်းလာသော သို့ရကျွန်။ သာမဒါသ-ကိုယ်တိုင် ကျွန်ခံသောကျွန်။

ဩသာရဏဉာတ်အနက်။ ။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ နာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ။ ။ သော၊ ထိုနာဂကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ... ။ နာဂေါ၊ နာဂသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ဝါ၊ လာပါစေသတည်း။

ဥလ္လုမ္ပတု မန္တိ ဥဒ္ဓရတု မံ။ အကုသလာ ဝုဋ္ဌာပေတော ကုသလေ ပတိတ္ထပေတု၊ သာမဏေရဘာဝါ ဝါ ဥဒ္ဓရိတော ဘိက္ခုဘာဝေ ပတိတ္ထပေတုတိ။ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယတိ အနုဒ္ဓယံ ပဋိစ္စံ။ မယိ အနုကမ္ပံ ကတာတိအတ္ထော။ ... ထာ။ ။ ဥလ္လုမ္ပတု-နှစ်နက်မျှဖွင့်သည်။

ပုစ္ဆနသမ္ပုတိဉာတ်အနက်။ ။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော...။ ။ အယံနာဂေါ၊ ဤနာဂသည်။ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နာဂံ၊ နာဂကို။ အန္တရာယ်ကေ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးစစ်ရာ၏။ ဝါ၊ မေးစစ်ပါအံ့။

ဥပသမ္ပဒ ကမ္မဝါစာအနက်။ ။ ၁-ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ “ဝစနံ၊ စကားကို”။ သုဏာတု၊ နာတော်မူလော့။ ၂...အယံ နာဂေါ၊ ဤနာဂသည်။ အာယသ္မတော တိဿဿ၊ အရှင်။ တိဿမထေရ်၏။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုငဲ့သော ပဉ္စင်းလောင်းဖြစ်၏။ အန္တရာယိကေဟိ၊ သန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ အပြစ်တို့မှ။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ၃...အဿ၊ ဤနာဂအား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ ၄...နာဂေါ၊ နာဂသည်။ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ အရှင် တိဿမထေရ် ဟူသော ဥပဇ္ဈာယ်ဖြင့်။ ဝါ၊ အာယသ္မံ သုပဇ္ဈာယော ဟုတွာ၊ အရှင်တိဿမထေရ်ဟူသော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း၏ အဖြစ်ကို။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ ၅...သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဝါ၊ သံဃာ၏ ဥပသမ္ပဒကံသည်။ ပတ္တကလ္လံ၊ အင်္ဂါငါးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော လျှောက်ပတ်သောအခါ ရှိသောကံသည်။ ယဒ္ဓိသိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ “ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ရှိသည်ဖြစ်သော်”။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ နာဂံ၊ နာဂကို။ အာယသ္မတာတိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန...ဖြင့်။ ဝါ၊ အာယသ္မံတိသ္မံပဇ္ဈာယံ ကတွာ၊ အရှင်တိဿဟူသော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိသည်ကိုပြု၍။ ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်စေရာ၏။ ၆...သော၊ ဤသည်ကား။ ဉာတ္တိ-ဉာဏာ၊ သံဃာကို သိစေခြင်းတည်း။

၁-သုဏာတု မေ...လ...ဥပဇ္ဈာယေန... ၅သံဃော၊ သံဃာသည်။ နာဂံ...ကို၊ အာယသ္မတာ တိဿေန၊ ဥပဇ္ဈာယေန...ဖြင့်။ ဝါ...ကတွာ...ပြု၍။ ဥပသမ္ပာဒေတိ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်စေ၏။ ၆...အာယသ္မတာတိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန...ဖြင့်။ ဝါ၊ အာယသ္မံတိသ္မံပဇ္ဈာယဿ၊ အရှင်တိဿဟူသော ဥပဇ္ဈာယ်ရှိသော။ နာဂဿ နာဂ၏။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်း၏အဖြစ်ကို။ ဝါ နာဂကိုပဉ္စင်းဖြစ်စေခြင်းကို။ ယဿာယသ္မတော၊ အကြင်အရှင်သည်။ ခမတိ၊ နှစ်သက်အပ်၏။ သောအာယသ္မာ၊ ထိုနှစ်သက်တတ်သော အရှင်သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ၇...ယဿ၊ အကြင် အရှင်သည်။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ သော၊ ထိုမနှစ်သက်တတ်သော အရှင်သည်။ ဘာသေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ ဝါ၊ ပြောဆိုပါလော့။

ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝဒါမိ၊ ဆိုဦးအံ့။...။ ။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝဒါမိ၊ ဆိုဦးအံ့။

၁....သံဃေန၊ သံဃာသည်။ အာယသ္မတာတိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။—ဖြင့်။ ဝါ....ဟုတွာ... ဖြစ်၍။ နာဂေါ၊ နာဂကို။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်စေအပ်ပြီ။ ၂သံဃဿ၊ သံဃာသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ခမတိ၊ နာဂကို ပဉ္စင်းဖြစ်စေခြင်းကို နှစ်သက်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ၃....ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်။ ဧတံခမနုဘာဝံ၊ ထိုသံဃာနှစ်သက်သည့်အဖြစ်ကို။ ဓာရယာမိ-ဗုဇ္ဈာမိ-ဇာနာမိ၊ အကျွန်ုပ်သိပါ၏။

သောဉာတ္တိတိ-သံဃော ဉပေတဗ္ဗောတိ ဝုတ္တဉာပနာ သော-ဟု ဝိဇ္ဇိ ဆိုသည်။ ကမ္မဝါစာ ရှိပါသေးသည်-ဟု ပြခြင်းငှာ ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဉာတ္တိကံသက်သက်၌ သောဉာတ္တိ-ဟု ဆိုဘွယ်မလို။

ခမတိ၌....ခမတိတိရုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်၏။ ကတ္တုရုပ်ဟူ၍ ၎င်း၊ ကမ္မရုပ်ဟူ၍ ၎င်း ကြံအပ်သည်ချည်းသာတည်း။ ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပာယ် ထူးပြားခြင်းမရှိ၊ ဥပသမ္ပဒါနှင့်ခမတိကို အရမကွဲအောင် ကြံအပ်၏။

တုဏှိတိစ အကထနတ္ထေ နိပါတော။ အကထနကော အဿသဝေယျာတိအတ္ထော။ ခမတိ သံဃဿ ဣတ္ထန္တာမဿ ဥပသမ္ပဒါတိ ပကတေန သမ္ပန္နော။ .တတ္ထ ကာရဏ မာဟ တသ္မာ တုဏှိတိ၊ တတ္ထ အသိတိသေသော။—ဝိဇ္ဇိ။

န္တုပစ္စယန္တပုဒ်နှင့် သမာသစပ်ရာ၌—နိဂ္ဂဟိတ်ဖြင့်-အာယသ္မံ တိဿပဇ္ဈာယော-ဟု ပြီးထားသည်။ ဘဂဝံ မူလကာ-ဟူသော ပါဠိတော်နည်းတည်း။ စန္ဒီမသုရိယာ၊ ဗလဝိသမ္ပေါ-ကဲ့သို့ အ-အက္ခရာဖြင့်လည်းပြီး၏။

ပတ္တကလ္လ အင်္ဂါငါးပါး။ ။ဝတ္ထုသမ္ပဒါ-ပဉ္စင်းလောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်း။ (ကောဒသ အဘဗ္ဗကာ၊ ပါရာဇိက၊ ဦးနှုတ်သော-ဟူသော ၁၃-ယောက်မှ အလွတ်ဟူလို။) အန္တရာယိကေဟိ ဒေါသဓမ္မဟိစဿ ပရိသုဒ္ဓတာ-အန္တရာယိက ဓမ္မတို့မှစင်ကြယ်ခြင်း။ သီမသမ္ပဒါ-ဝိပတ္တိသိမ် ၁၁-လုံးမှလွတ်သော သိမ်၏ပြည့်စုံခြင်း။ ပရိသသမ္ပဒါ-အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ပရိသတ်၏ ပြည့်စုံခြင်း။ ပုဗ္ဗကိစ္စနိဋ္ဌာနံ-ပုဗ္ဗကိစ္စ ရွှပ်ပါးပြီးစီးခြင်း။ ဤကား-ဥပသမ္ပဒါကို၌ ပတ္တကလ္လအင်္ဂါငါးပါးတည်း။

ပရိသတ်အင်္ဂါလေးပါး။ ။ပတ္တကလ္လအင်္ဂါ၌ ပရိသတ်အင်္ဂါလေးပါးကား-အနည်းဆုံး မဇ္ဈိမဒေသ၌ ဆယ်ပါး၊ ပစ္စန္နရာဇ်၌ ငါးပါးဖြစ်သောရဟန်းတို့၏ တသိမ်ထည်း၌ ဟတ္ထပါသ်မစွန့်မူ၍၊ ဝါ-တထွာထက်အလွန်မခြားစေမူ၍ တည်နေခြင်း၊ဆန္ဒဆောင်ထိုက် သောရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကိုဆောင်ခြင်း၊ မျက်မှောက်ရဟန်းတို့က မတားမြစ်ခြင်း၊သံဃဟတ္ထပါသ်၌ ရဟန်းလောင်းမှတပါးသော ဝဇ္ဇနိယ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိခြင်း-ဤလေးပါးတည်း။ (မှား၍ထောက်သည့်ကို မျက်မှောက်တားမြစ်ခြင်း-ဟု အချို့အယူတင်းကုန်၏။)

ပုဗ္ဗကိစ္စရှစ်ပါး။ ။ပုဗ္ဗကိစ္စနိဋ္ဌာနံနာမ ယာနိမာနိ ပဌမံ ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတဗ္ဗောတိ အာဒိနာ ပါဠိယံ ဝုတ္တာနိ....ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပနံ၊ ပတ္တစိဝရာစိက္ခနံ၊ တတော တံ ဟတ္ထပါသတော ဗဟိ ဌပေတွာ အနုသာသကသမ္ပုတိကမ္ပကရဏံ၊ သမ္ပတေနစ အနု- သာသနံ(၄)၊ တေနစ ပဌမတရံ အာဂန္ဓာ သံဃဿ ဉပေတွာ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခံ အာဂစ္ဆာဟိတိ ဟတ္ထပါသေဝေ အပ္ပာနံ၊ တေနစ တိက္ခမ္ပနံ ပါဒေ ဝန္ဓာပေတွာ ဥပသမ္ပဒယာစာပနံ၊ တတော အန္တရာယိကဓမ္မပုစ္ဆကသမ္ပုတိကရဏံ၊ သမ္ပတေနစ ပုစ္ဆနန္တိ (၄) ဣမာနိ အဋ္ဌ ပုဗ္ဗကိစ္စာနိ။—ဝိဋ္ဌိ။

သာသနာ,ကလိယုဂ်။ ။ရောက်ဆဲဝေဝါဇာ တည်ပြီးခါမှ ဒွေအဋ္ဌနှင့် ဧကကော(၁၁၈၂) ရောက်ပါမှ သာသနာနှစ် အတိတ် ဖြစ်၏။

နဝါတြိ သတ်တြိ (၃၇၃၉)ရောနှောဘိမူ ကလိယုဂ်ကဏ္ဍရာဇ် ထိုခါဖြစ်၏။

ဆရာခွင့်လွှတ်ပုံ။ ။သစေ ဥပဇ္ဈာယော “မယံ ဥပဋ္ဌာကော အတ္ထိ တုမေ အတ္တနော သဇ္ဈယမနသိကာရာဒိသု ယောဂံကရော- တာ”တိ ဝဒတိ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ အနာပတ္တိ။ ။ဥပဇ္ဈာယ်သည် မသိတတ်၊ ဗာလဖြစ်ခဲ့အံ့။ ဥပဇ္ဈာယ ဝတ်ပြုသူရဟန်းက “သင်တို့ ကြောင့်ကြမဲ့နေကြ။ ဥပဇ္ဈာယဝတ် ငါပြုမည်”ဟု ဝန်ခံလျှင် ထိုအခါမှစ၍ ထိုရဟန်းတို့အား အနာပတ္တိ။....ထာ။

တပည့်ခွင့်လွှတ်ပုံ။ ။တေ ဧဝ ဝါ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒယော “ဘန္တေ တုမေ ကေဝလံ အပ္ပေါသုက္ကာ ဟောထာ” တိ ဝဒန္တိ။
ဝတ္ထံ ဝါ န သာဒယန္တိ။ တတော ပဌာယ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ အနာပတ္တိတိ ဝဒန္တိ။....သာဠီ။

တေဝါ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒယော “အပ္ပေါသုက္ကာ ဟောထာ ” တိ ဒဝန္တိ။ ဝတ္ထံ ဝါ န သာဒယန္တိ။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနမ္ပိ
အနာပတ္တိ။ဝိဇ္ဇိ။

ဒွန် ဥပသမ္ပဒကံဆောင်ခဏ်း

[အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ခွေ တယော ကောနုဿဝနေ ကာတုံ၊ တဉ္စ ခေါ ကေန၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ နက္ခေဝ နာနု-
ပဇ္ဈာယေန။ ။ ဤသို့ ခွင့်ပြုခြင်းအားလျော်စွာ ဒွန္ဒောပသမ္ပဒကံဆောင်ပုံကို ရေးသားအပ်၏။ ဥပဇ္ဈာယ်မတူလျှင် သီးခြား
ကေရုန်။]

နမော တဿ တဂစ္ဆတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

(ပုဗ္ဗကိစ္စ ရှစ်ပါး)

၁-ဥပဇ္ဈာယ်ယူစေခြင်း-မပြင်းမထန် သံမှန်ဆို

ပဌမံ ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတဗ္ဗော။ ။ သာမဏေရာ၊ ပဉ္စင်းလောင်းသာမဏေတို့။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော၊ ပဉ္စင်းလောင်းကို။ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ။ ဥပဇ္ဈံ၊ အပြစ်ငယ် အပြစ်ကြီးကို ကပ်၍ ရှုတတ်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို။ ဝါ၊ အပြစ်ငယ် အပြစ်ကြီးကို ကပ်၍ ရှုခြင်းကို။
ဂါဟာပေတဗ္ဗော၊ ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ-ဟု ရွတ်ဆိုစေ၍ ယူစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝ စနတော၊ မြတ်စွာဘုရား
ဟောကြားတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဥပဇ္ဈံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဂဏှထ၊ ယူကြကုန်လော့။

ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ ဟောတိ။ ဒုတိယမ္ပိ...။ တတိယမ္ပိ...။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်မြတ်ဘုရား။ အာယသ္မာ၊
သက်တော်ရှည်သော။ တံ၊ အရှင် မြတ်ဘုရားသည်။ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ အပြစ်ငယ် အပြစ်
ကြီးကို ကြည့်ရှုမပြတ် ဆုံးမတတ်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါဘုရား။ (ကိုယ်အတွက်ကိုယ်အသီးသီး
ကေရုန်။)

[ပါသာဒိကေန သမ္မာဒေထ။ ။ပါသာဒိကေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်တတ်သော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာအားဖြင့်။
တိဝိဓသိက္ခံ၊ သိက္ခာသုံးရပ် သာသနာတော်မြတ်ကို။ သမ္မာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကြကုန်လော့။]

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်မြတ်ဘုရား။ အာမ၊ ပြည့်စုံစေပါမည်ဘုရား။

အမည်မှည့်ခြင်း။ ။ယခုအခါ ကမ္မဝါစာ ရွတ်ဘတ်ရာ၌ လွယ်ကူပါစေခြင်းအကျိုးငှာ ပဉ္စင်းလောင်း သုံးယောက်တို့တွင်
တောင်ဘက်၌နေသော ပဉ္စင်းလောင်းကို နာဂ...။ အလယ်၌နေသော ပဉ္စင်းလောင်းကို နာဂ...။ မြောက်ဘက်၌နေသော ပဉ္စင်းလောင်းကို
နာဂ... ဟူ၍ မှည့်ပါ၏။ ပဉ္စင်းလောင်းတို့က မိမိတို့၏အမည်ကို နာဂ, နာဂ, နာဂ, -ဟူ၍ ပဌမ, ဒုတိယ, တတိယ အစဉ်
အတိုင်း မှတ်ကြကုန်လော့။ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကလည်း ပဉ္စင်းလောင်းတို့၏အမည်ကို နာဂ, နာဂ, နာဂ-ဟူ၍ အစဉ်အတိုင်း
မှတ်တော်မူပါ။ ။ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာဘုရားကို တိဿ-ဟူ၍ မှည့်ပါ၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဘုရားက မိမိ၏အမည်တော်ကို တိဿ-ဟူ၍
မှတ်တော်မူပါ။ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကလည်း ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဘုရား၏ အမည်တော်ကို တိဿ-ဟူ၍ မှတ်တော်မူပါ။ ပဉ္စင်း
လောင်းတို့ကလည်း မိမိတို့၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဘုရား၏ အမည်တော်ကို တိဿ-ဟူ၍ မှတ်ကြကုန်လော့။

၂-သပိတ်သင်္ကန်းပြောကြားခြင်း-မပြင်း မထန်

ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတွာ ပတ္တစီဝရံ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ။ ။ဥပဇ္ဈံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေပြီး၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ အဓိဋ္ဌာန်
ကပ္ပနာလောက်သော ကိုယ်ပိုင်သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ပြောကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝနေတော၊ မြတ်စွာဘုရား
ဟောကြားတော်မူသောကြောင့်။ အာစိက္ခိဿံ၊ ပြောကြားပေအံ့။ ဣမေ ဝေါ ပတ္တာ။ ။ဣမေ၊ ဤသပိတ်တို့သည်။ ဝေါ-တုမှာကံ၊
သင် ပဉ္စင်းလောင်းတို့၏။ ပတ္တာ။ သပိတ်တို့တည်း။

အာမ ဘန္တေ။

ဣမာ သံဃာဋီယော။ ။ဣမာ၊ ဤဒုက္ခဋီသင်္ကန်းတို့သည်။ (ဣတ္ထိလိင်-ဗဟုဝုဏ်) ဝေါ-တုမှာကံ၊ သင်ပဉ္စင်းလောင်းတို့၏။
သံဃာဋီယော၊ ဒုက္ခဋီသင်္ကန်းတို့တည်း။

အာမ ဘန္တေ။

ဣမေ ဥတ္တရာသံဂါ။ ။ဣမေ၊ ဤကိုယ်ရုံသင်္ကန်းတို့သည်။ ဝေါ-တုမှာကံ၊...တို့၏။ ဥတ္တရာသံဂါ၊ ကိုယ်ရုံသင်္ကန်းတို့တည်း။

အာမ ဘန္တေ။

ဣမေ အန္တရဝါသကာ။ ။ဣမေ၊ ဤခါးဝတ်သင်္ကန်းတို့သည်။ ဝေါ-တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ အန္တရဝါသကာ၊ ခါးဝတ်
သင်္ကန်းတို့တည်း။

အာမ ဘန္တေ။

၃-ဟတ္ထပါသ်မှ အပ ထုတ်၍ အနုသာသနဉာဏ်ထားခြင်း-အပထုတ်ရာ၌ မပြင်းမထန်

ဂစ္ဆတ အမုမ္ဘိ ဩကာသေ တိဋ္ဌထ။ ။နာဂါ၊ နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်းတို့။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကေမန္တံ၊
သင့်တင့်ရာအရပ်တခု၌။ အနုသာသိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့အလယ်၌။ အန္တရာယိကေ၊ အန္တရာယ်
ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ခမ္မေ၊ သဘောတရားတို့ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးစစ်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာတံ၊
ခွင့်ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဂစ္ဆတ၊ လက်အုပ်ချီကာ မျက်နှာရှေ့ထား နောက်ဆုတ်သွားကြ
ကုန်လော့။ အမုမ္ဘိ ဩကာသေ၊ နှစ်တောင့်တွာ ဟတ္ထပါသ် လွတ်လောက်ရာ ထိုအရပ်၌။ တိဋ္ဌထ၊ ကြည်ရှင်မတ်တတ် ခြေစုံသတ်၍
ရပ်နေကြကုန်လော့။

အနုသာသနဉာဏ်။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ နာဂေါစ နာဂေါစ နာဂေါစ အာယသ္မတော တိဿဿ
ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္ထကလ္လံ၊ အဟံ နာဂံ စ နာဂံ စ နာဂံ စ အနုသာသေယျံ။

၄-ဆုံးမခြင်း-ဗဟုဝုဏ် ကေဝုဏ်လည်းအပြစ်မရှိ]

နာဂါ၊ နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်းတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ သုဏာယ၊ နားစိုက်၍ နားထောင်ကြကုန်လော့။ အယံ က လာ၊ ဤအခါသည်။ ဝေဝါ-တုမှာကံ၊ သင်ပဉ္စင်းလောင်းတို့၏။ သစ္စာကာလော၊ မှန်သောစကားကိုသာ လျှောက်ဆို ရမည့်အခါတည်း။ ဘူတကာလော၊ ဟုတ်သည်ကိုသာ လျှောက်ဆိုရမည့်အခါတည်း။ ယံ၊ အကြင်အပြစ်နှင့်ဂုဏ် အလုံးစုံသော သဘောတရားသည်။ ဇာတံ၊ သင်တို့၏ ကိုယ်၌ ဖြစ်ပေါ်ထင်ရှား၏။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ သံသမဇ္ဈေ၊ သံသယအလယ်၌။ ပုစ္ဆန္တေ၊ မေးစစ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မေးစစ်သောအခါ၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသည်ကို။ အတ္တိတိ၊ ရှိပါသည်ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ လျှောက်ထားပြောဆိုရမည်။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို။ နတ္တိတိ၊ မရှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုရမည်။ မာခေါဝိတ္ထထ၊ ရှုံတီးရှုံတုန်မရှိကြကုန်လင့်။ မာခေါမိက္ခ အဟုဝုဏ်၊ မျက်နှာမကြည်မသာ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ ဝေဝါ ဤသို့ဆိုလတ္တံသော နည်းဖြင့်။ တုမေ၊ သင်တို့ကို။ ပုစ္ဆိသာန္တိ၊ သမ္မုတိရသော မထေရ်မြတ်တို့က မေးစစ်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁...နာဂါ၊ နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်းတို့။ ဝေဝါ-တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ။ကုဉ္ဇံ၊ နှုနာ၎င်း။ ဂဏ္ဍော၊ အသား ထွတ်မြင်းဖုနာ၎င်း။ ကိလသော၊ မကွဲမအက် ပြောက်ကျားသောအနွကွက်၎င်း။ သောသော၊ ချောင်းဆိုးနာ၎င်း။ အပမာရော၊ သူရူးနာ၎င်း။ ဣတိ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အာဗာဓာ၊ အနာကြီးငါးချိုးတို့သည်။ သန္တံ၊ ရှိကုန်သလော။ နသန္တံ ဘန္တေ။ ။ ၂...မနုဿာ အတ္ထ၊ လူတို့ဖြစ်ကြ၏လော။ ။အာမ ဘန္တေ။ ။ ၃...ပရိသာ အတ္ထ၊ ယောက်ျားတို့ ဖြစ်ကြ၏လော။ ။ အာမဘန္တေ။ ။ ၄...ဘူဇိဿာ အတ္ထ၊ ကျွန်လေးမျိုးတိုင် မပါဝင်ဘဲ တော်လှန်ကောင်းမြတ်သောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏လော။ ။ အာမ ဘန္တေ။ ။ ၅...အနဏာ အတ္ထ၊ ကြွေးမြီကင်းသောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏လော။ ။အာမ ဘန္တေ။ ။ ၆...န အတ္ထ ရာဇဘဋ္ဌာ၊ မင်းခစားယောက်ျားတို့မဖြစ်ဘဲ ရှိကြ၏လော။ ။အာမ ဘန္တေ။ ။ ၇...အနုညာတာ အတ္ထ မာတာပိတုဟိ၊ မိခင် ဘခင်တို့က ကျေကျေနပ်နပ် ခွင့်ပြုအပ်သောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏လော။ ။အာမ ဘန္တေ။ ။ ၈...ပရိပုဏ္ဏဝီသတိဝဿာ အတ္ထ၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သောသူတို့ ဖြစ်ကြ၏လော။ ။အာမ ဘန္တေ။ ။ ၉...ပရိပုဏ္ဏံ ဝေဝါ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်တို့အား သပိတ်

သင်္ကန်း ပြည့်စုံ၏လော။ ။အာမ ဘန္တေ။ ။၁၀....ကိန္နာမာ အတ္ထ၊ သင်တို့ အဘယ်အမည် ရှိကြသနည်း။ ။အဟံ ဘန္တေ နာဂေါ နာမ၊ နာဂအမည် ရှိပါသည် ဘုရား။ ။၁၁....ကော နာမော ဝေါ ဥပဇ္ဈာဒယာ၊ သင်တို့၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် အဘယ်အမည် ရှိသနည်း။ ။ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ အာယသ္မာ တိဿဒတ္ထဓရာနာမ၊ အရှင်တိဿမထေရ် အမည်ရှိပါသည် ဘုရား။ ။ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ သံဃာ့အလယ်၌ မေးစစ်ကုန်လတ္တံ့။ ။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သန္တိ၊ ထင်ရှားရှိသည်ကို။ အတ္ထိတိ၊ ရှိပါသည်ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုရမည်။ အသန္တိ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထား ပြောဆိုရမည်။ ။နာဂါ၊ နာဂအမည်ရှိသောပဉ္စင်းလောင်းတို့။ နာဂေန၊ ပဉ္စင်းလောင်းနှင့်။ ဧကတော၊ အတူတကွ။ န အာဂန္တဗ္ဗန္တိ၊ သံဃာ့အလယ်သို့ မလာအပ်ဟူ၍၎င်း။ အနုသာသကေန၊ ဆုံးမဘတ်သော ရဟန်းသည်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဂတော၊ သံဃာ့အလယ်သို့ လာ၍။ သံဃော၊ သံဃာကို။ ဉပေတဗ္ဗောတိ၊ သိစေအပ်၏ ဟူ၍၎င်း။ ဝနတော၊ ဘုရားဟောတော် မူခြင်းကြောင့်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဣဓေ၊ ဤနေရာ၌သာလျှင်။ တိဌထ၊ ရပ်တည်၍နေရန်ကြဦးလော့။

၅-ဩသာရဏဉာတ်ထား၍ခေါ်ခြင်း

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ နာဂေါ နာဂေါ နာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ။ အနုသိဌာ သောစ သောစ သောစ မယာ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ နာဂေါ နာဂေါ နာဂေါ အာဂစ္ဆေယျံ။ [“အာဂစ္ဆေယာ”တိ ဝတ္တဗ္ဗာ။] (အနုသိဌာ တေ မယာ။....ဟူ၍ ဆိုလျှင်လည်း သင့်၏။)

၆-ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်စေခြင်း

သံဃံ ဘန္တေ ဥပသမ္ပဒံ ယာစာမိ။ ဥလ္လုမ္ပတု မံ ဘန္တေ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ။ ဒုတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃံ....။ တတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃံ...။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်မြတ်

အပေါင်းကို။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ မံ၊ ဘုရားတပည့်တော်ကို။ ဝါ၊ ဘုရားတပည့်တော်အပေါ်၌။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥလ္လုမ္ပတု-ဥဒ္ဓရတု-ပတိတ္ထပေတု၊ မည်းညစ်သော အကုသိုလ်အဘို့မှ ထစေ၍ ဖြူစင်သော ကုသိုလ်အဘို့၌ တည်အောင် ထားတော်မူပါဘုရား။ ဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သော ရှင်သာမဏေအဖြစ်မှ ထုတ်နုတ်၍ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းပဉ္စင်းအဖြစ်၌ တည်အောင် ထားတော်မူပါဘုရား။ ဝါ၊ သံသရာတည်းဟူသော ဝဲဩဃဒရအယဉ်မှ ဆယ်ယူ၍ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်းထက်၌ တည်အောင် ထားတော်မူပါဘုရား။ (တည်ပါစေလော့ - ဟု အာသိဠအနက်မသင့်။ တည်စေပါလော့-တည်အောင် ပြုပါလော့ဟု-ကာရိုက်အနက်သင့်သည်။)

၇-ပုစ္ဆနသမ္မုတိဉာတိ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ နာဂေါ အယံ နာဂေါ အယံ၊ နာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါ-ပက္ခံ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ နာဂံ နာဂံ နာဂံ အန္တရာယိကေ ဓမ္မေ ပုစ္ဆေယျံ။

၈-မေးစစ်ခြင်း

နာဂါ၊ နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်းတို့။ တုဒမ္၊ သင်တို့သည်။ သုဏာထ၊ နားစိုက်၍ထောင်ကြကုန်လော့။ အယံ ကာလော၊ ဤအခါသည်။ ဝေါ-တုမှာကံ၊ သင်ပဉ္စင်းလောင်းတို့၏။ သစ္စကာလော၊ မှန်သောစကားကိုသာ လျှောက်ဆိုရမည့်အခါတည်း။ ဘူတကာလော၊ ဟုတ်သည်ကိုသာ လျှောက်ဆိုရမည့်အခါတည်း။ ယံ၊ အကြင်အပြစ်နှင့်ဂုဏ် အလုံးစုံသော သဘောတရားသည်။ ဇာတံ၊ သင်တို့၏ကိုယ်၌ ဖြစ်ပေါ်ထင်ရှား၏။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ အဟံ၊ သမ္မုတိ ရသောငါသည်။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးစစ်အံ့။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသည်ကို။ အတ္တိတိ၊ ရှိပါသည်ဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုရမည်။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို။ နတ္တိတိ၊ မရှိပါဘုရားဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုရမည်။ ဝါ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုလော့။

၁....နာဂါ၊ နာဂအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းလောင်းတို့။ ဝေဂါ-တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ကုဋ္ဌံ၊ နှုနာသင်း။ ဂဏ္ဍော၊ အသားတွတ်
မြင်းဖုနာသင်း။ ကိလာသော။ မကွဲမအက် ပြောက်ကျားသော အနွကွက်ကိုသင်း။ သောသော၊ ချောင်းဆိုးနာသင်း။ အပမာရော၊
သုရူးနာသင်း။ ဣတိ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အာဗာဓာ၊ အနာကြီးငါးမျိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။

န သန္တိ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ န သန္တိ၊ ရှိကုန်ပါဘုရား။

၂....မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ လူဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ (အမေး၌ ဗဟုဝုဋ်ဖြင့် ပေါင်းမေးသော်လည်း
ကိုယ်အတွက် ကိုယ် အသီးသီးကေဝုဋ်ဖြင့် ဖြေစေအပ်၏။)

၃....ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့တည်း။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ယောက်ျားဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၄....ဘူဇိဿာ၊ အန္တောဇာတ-စသော ကျွန်လေးမျိုးတို့တွင် မပါဝင်ဘဲ တော်လှန်ကောင်းမြတ်သော သူတို့သည်။ အတ္ထ၊
ဖြစ်ကုန်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ တော်လှန်ကောင်းမြတ်သောသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၅....အနဏာ၊ ကြွေးမြီကင်းသောသူတို့သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ကြွေးမြီကင်းသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၆....ရာဇ်ဘဌာ၊ မင်းစားယောက်ျားတို့သည်။ န အတ္ထ၊ မဖြစ်ဘဲ ရှိကုန်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မင်းစားယောက်ျား မဖြစ်ပါဘုရား။

၇—မာတာပိတူဟိ၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်။ အနုညာတာ၊ ကျေကျေနပ်နပ် ခွင့်လွှတ်အပ်သောသူတို့သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ခွင့်လွှတ်အပ်သောသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၈....ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝဿာ၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သောသူတို့သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သောသူ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

၉....ဝေဝါ-တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ၏လော။

အာမ ဘန္တေ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြည့်စုံပါသည်ဘုရား။

၁၀....တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ကိန္နာမာ၊ အဘယ်အမည်ရှိကြသည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။

အဟံ ဘန္တေ နာဂေါနာမ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ နာဂေါနာမ၊ နာဂ အမည် ရှိပါသည်ဘုရား။

၁၁....ဝေဝါ-တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ဥမဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာဆရာသည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။

ဥပဇ္ဈာယော မေ ဘန္တေ အာယသ္မာ တိဿတ္ထရောနာမ။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။

ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်။ အာယသ္မာ တိဿတ္ထရောနာမ၊ အရှင်တိဿမထေရ်အမည်ရှိပါသည်ဘုရား။

ဥပသမ္ပဒကမ္မဝါစာ

အမည်ထပ်ကြားခြင်း။ ။သင်တို့အမည်ကို နာဂ, နာဂ, နာဂ-ဟု အစဉ်အတိုင်းမှတ်ကြ။ သင်တို့၏ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာကို အရှင်တိဿဟူ၍ မှတ်ကြ။ ငါမှစ၍ ကမ္မဝါစာရုတ်ဘတ်သော အရှင်မြတ်တို့ကို ကမ္မဝါစာဆရာတို့ ဟူ၍ မှတ်ကြ။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ကမ္မဝါစာဆရာတို့နှင့်တကွ စည်းဝေးလာရောက်သော သံဃာ(.....ပါး) အပေါင်းကို ကာရက သံဃာတော်အပေါင်းဟူ၍ မှတ်ကြ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံစနာဂေါ အယံစ နာဂေါ အယံစနာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာ ပရိသုဒ္ဓါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိပုဏ္ဏိမေသံ ပတ္တစီဝရံ နာဂေါစ နာဂေါစ နာဂေါစ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစန္တိ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော နာဂံစ နာဂံစ နာဂံစ ဥပသမ္ပာဒေယျ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ သောဉာတ္တိ။

သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံစနာဂေါ အယံစနာဂေါ အယံစနာဂေါ အာယသ္မတော တိဿဿ ဥပသမ္ပဒါ ပေက္ခာ ပရိသုဒ္ဓါ အန္တရာယိကေဟိ ဓမ္မေဟိ။ ပရိပုဏ္ဏိမေသံ ပတ္တစီဝရံ။ နာဂေါစ နာဂေါစ နာဂေါစ သံဃံ ဥပသမ္ပဒံ ယာစန္တိ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ သံဃော နာဂံစ နာဂံစ နာဂံစ ဥပသမ္ပာဒေတိ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ နာဂဿစ နာဂဿစ နာဂဿစ ဥပသမ္ပဒါ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ တေမတ္တံ ဝဒါမိ။ သုဏ္ဍာတု မေ ...လသော ဘာသေယျ။

တတိယမ္ပိ တေမတ္တံ ဝဒါမိ။ သုဏ္ဍာတု မေလ.....သော ဘာသေယျ။

ဥပသမ္ပန္နာ သံဃေန နာဂေါစ နာဂေါစ နာဂေါစ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန။ ခမတိ သံဃဿ၊ တဿှာ တုဏှိ။
ဧဝံမေတံ ဓာရယာမိ။

(ဩဝါဒဖြူခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းတို့ကို ရှေးနည်းဖြင့် သင့်အောင်ဆိုရာ၏။)

ဒွန်မှတ်စုများ

ဒွန် ကမ္မဝါစာဖြစ်သည့်အလျောက် ပရိပုဏ္ဏံ အဿစ အဿစ အဿစ ပတ္တစီဝရံ-ဟု ဘတ်လျှင် အပြစ်ဆိုဘွယ် မရှိ။ သမ္ပန္နကို ဝဝတ္ထိတပြုခြင်းလည်း အပြစ်မရှိ။ ။ဘေဒါနုဝတ္တက ဒွန် ကမ္မဝါစာ၌-ဘေ တံ ဝတ္ထု န ပဋိနိဿဇ္ဇန္တိ-ဟု ဗဟုဝုဏ် တပုဒ်ထည်းအဆိုရှိသောကြောင့် ပရိပုဏ္ဏိမေသံ ပတ္တစီဝရံ-ဟု ဗဟုဝုဏ် တပုဒ်ထည်းဘတ်လျှင် ပါဠိတော်နှင့် ညီညွတ်၏။ အနုသိဋ္ဌာ တေ မယာ-လည်း ထိုအတူတည်း။

ဥပသမ္ပန္နာ သံဃေန-စသော စကားရပ်သည် အတိတကရဏနိဂုံး မည်၏။ သံဃော နာဂံ ဥပသမ္ပာဒေတိ အာယသ္မတာ တိဿေန ဥပဇ္ဈာယေန-တိုင်အောင်ဖြစ်သော ကမ္မဝါစာ စကားရပ်တို့ကို ဥပသမ္ပန္နာ သံဃေန..လ.....ဥပဇ္ဈာယေန.....ဟူသော ဝါကျဖြင့် ချုံး၏။ လဿာယသ္မတော-စသည်ကို ခမတိ သံဃဿ တဿှာ တုဏှိ-ဟူသော ဝါကျဖြင့် ချုံး၏။ ထို့ကြောင့် ကမ္မဝါစာ ၌၎င်း၊ နိဂုံး၌၎င်း ခမတိသည် နာဂဿ ဥပသမ္ပဒါ-နှင့် အရတူဖြစ်၏။

အချို့နိဂုံး၌ ခမန္တိ သံဃဿ-ဟူရှိခြင်းကား ဥပသမ္ပန္နာနှင့်၎င်း၊ နာဂေါစ နာဂေါစ နာဂေါစနှင့်၎င်းအရတူဖြစ်၏။ ကမ္မဝါစာမှ အပ နိဂုံးဖြစ်သောကြောင့် အလျင်းမဘတ်သော်လည်း ကံမပျက် သော ဘာသေယျ-၌ ကံအောင်ခဲ့ပြီ။

နိဂုံးကို အချို့သုံးကြိမ်ဘတ်ခြင်းကား ဒဠိကမ္မအကျိုးမြော်ကိုးသည်ဟူ၏။ ဒဠိကမ္မအကျိုးမရှိ။ ကံပြီးမြောက် အောင်မြင်သည်ကို ဝမ်းမြောက်၍ သုံးကြိမ်ထပ်၍ ဘတ်သည်ဟုဆိုလျှင် အဆင်ပြေရာ၏။

ဥပသမ္ပဒကံ အောင်ခမ်းပြီး၏။

ကြည်ညိုရန် ဩဝါဒပါတိမောက

- ၁-ခန္တိ ပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ
 နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝဒန္တိ ဗုဒ္ဓါ၊
 န ဟိ ပဗ္ဗဇိတော ပရူပဿာတိ။
 န သမဏော ဟောတိ ပရံ ဝိဟေဌယန္တော။
- ၂-သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ၊ ကုသလဿ ဥပသမ္ပဒါ။
 သဝိတ္ထပရိယောဒပနံ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါ နဿသ္မနံ။
- ၃-အနုပဝါဒေါ အနုပဿာတော၊ ပါတိမောက္ခေ သံဝရော။
 မတ္တညုတာစ ဘတ္တသ္မိံ၊ ပတ္တဉ္စ သယနာသနံ။
 အဝိဝိတ္တေ အာယောဂေါ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါ နဿသ္မနံ။

တိတိက္ခာ၊ သည်းခံခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ခန္တိ၊ အဓိဝါသနခန္တိမည်သော တရားသည်။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ တပေါ၊ အကျင့်တည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ ဒေါသငြိမ်းခြင်းကို။ ပရမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ပရူပဿာတိ၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲလေ့ရှိသောသူသည်။ ဝါ၊ သီလကိုဖျက်လေ့ရှိသောသူသည်။ နဟိပဗ္ဗဇိတော၊ အညစ်အကြေးနှင့်ထုတ်သော ရဟန်းမဟုတ်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝိဟေဌယန္တော၊ ညှဉ်းဆဲသောသူသည်။ ဝါ၊ သီလကိုဖျက်သောသူသည်။ န သမဏော ဟောတိ၊ မကောင်းမှုငြိမ်းသော ရဟန်းမဟုတ်။

[အဓိဝါသနခန္တိဖြင့် အနုလောမဇ္ဈိကို နှစ်စေ၏။ ဝိပဿနာဉာဏ်သည် အနုလောမဇ္ဈိမည်၏။ ပရသဒ္ဓါသည် သီလအနက်ကိုလည်းဟော၏။]

သဗ္ဗဒါပဿ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်ကို။ အကရုဏဉ္စ၊ မပြုခြင်း၎င်း။ ကုသလဿ၊ စတုဘူမိကကုသိုလ်ကို။ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ပြည့်စုံစေခြင်း၎င်း။ သစိတ္တပရိယောဒပနဉ္စ၊ မိမိစိတ်ကို ဖြူစင်အောင် သုတ်သင်ခြင်း၎င်း။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤတရားအပေါင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမ သာသနာတော်မြတ်တည်း။

အနုပဝါဒေါ၊ မစွပ်စွဲ မကဲ့ရဲ့ခြင်း၎င်း။ အနုပဿတောစ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်း၎င်း။ ပါတိမောက္ခ၊ ပါတိမောက္ခေ သံဝရသီလဉ္စ၊ သံဝရေစ၊ စောင့်စည်းခြင်း၎င်း။ ဝါ၊ မလွန်ကျူးခြင်း၎င်း။ ဘတ္တသ္မိံ၊ ဆွမ်း၌။ မတ္တညုတာစ၊ ခံယူခြင်း။ အတိုင်းအရှည်၊ သုံးဆောင်ခြင်းအတိုင်းအရှည်ကို သိခြင်း၎င်း။ ပန္နံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သယနာသနဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသို့ ချဉ်းကပ်ခြင်း၎င်း။ အဓိစိတ္တေ၊ စိတ်ကိုအစိုးရခြင်းဟူသော သမာဓိ၌။ အာယာဂေါ၊ လုံ့လပြုခြင်း၎င်း။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤတရားအပေါင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမ သာသနာတော်မြတ်တည်း။

[ဆွမ်း၊ကျောင်းနှစ်ပါး သန္တောသဖြင့် ပစ္စည်းလေးပါးလုံးသန္တောသကို ပြတော်မူသည်ဟု ယူအပ်၏။]

ဥပုသ်ပြု အတ္တပုတ်ကျဉ်း

ဘုရားရှင်တိုင်း စည်းဝေးသောပရိသတ်၌ ဩဝါဒပါတိမောက်ပြခြင်းဖြင့် ဆုံးမတော်မူကုန်၏။ ငါတို့ ဂေါတမဘုရားရှင်လည်း ပဌမဗောဓိ-ဝါ ၂၀-အတွင်း၌ ထိုဩဝါဒပါတိမောက်ဖြင့် ဆုံးမသည်။ ဩဝါဒပါတိမောက်ကို ဘုရားရှင်တို့သာ ပြကုန်၏။ သာဝကတို့ မပြကုန်။ (၁၅-ဝါသာ ပဌမဗောဓိ-ဟု အရာလိုက်၍ ဆိုသေး၏။)

ပညပ်တော်မူအပ်သော အာဏာပါတိမောက်ကို သာဝကတို့သာ ပြကုန်၏။ ဘုရားရှင်တို့ မပြကုန်။ အာဏာပါတိမောက်ပြခြင်း အကြောင်းကား...တိတ္ထိတို့ သီတင်းနေစည်းဝေး၍ တရားဟောကြကြောင်းကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး လျှောက်ကြားတောင်းပန်ခြင်းကြောင့်

ရဟန်းတို့ကို သီတင်းနေ့စည်းဝေး၍ တရားဟောရန် ဥပုသ်ပြု-ပါတိမောက်ပြုရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ၁၄-ရက်၌ ဖြစ်စေ၊ ၁၅-ရက်၌ ဖြစ်စေ တပက္ခတကြိမ်ကျ ဥပုသ်ပြုအပ်၏။

တခုသောဥပုသ်နေ့၌ အရှင်မဟာကပ္ပိနသည် ငါးကား စင်ကြယ်၏။ ဥပုသ်ပြုရာသို့ သွားရာအံ့လော၊ မသွားဘဲနေရာအံ့လောဟု ကြံစည်၏။ ဘုရားရှင်ကြွသွားပြီးလျှင်-ချစ်သားရဟန်း...သံဃဥပုသ်ကို သင်တို့ကိုအလေးမပြုလျှင် အဘယ်သူ အလေးပြုအံ့နည်း။ သွားချေလော့၊ မသွားဘဲ မနေလင့်-ဟု တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ဥပုသ်နေ့၌ မထေရ်ကြီးတို့သည် ရှေးဦးစွာ စည်းဝေးကြရကုန်၏။ မထေရ်ကြီး ရှေးဦးစွာမသောလျှင်-ဒုက္ကဋ်။

ဓမ္မသဂ္ဂကံကိုသာ ပြုအပ်၏။ ပါတိမောက်အကျဉ်းမပြုအပ်-ဒုက္ကဋ်။ အန္တရာယ်ရှိလျှင် အကျဉ်းပြုအပ်၏။ ဥပုသ်ပြုအံ့-ဟု ရဟန်းတို့နေထိုင်စဉ် မင်းလာအံ့၊ ခိုးသူလာအံ့၊ တောမီးလောင်လာခြင်း၊ ကျောင်းမီးလောင်ခြင်းဖြစ်အံ့(၃)၊ မိုသီးကြီးရွာခြင်း၊ ရေတက်ခြင်းဖြစ်အံ့၊ လူများသွားလာကုန်အံ့ (၅)၊ ရဟန်းကို ဘီလူးဖမ်းအံ့၊ ကျားစသော သားရဲတို့လာကုန်အံ့၊ ရဟန်းကို မြေစသည်ကိုက်အံ့ (၈)၊ ရဟန်းဂိလာနဖြစ်ခြင်း၊ ပျံလွန်ခြင်း၊ သတ်ရန်-ရန်သူဖမ်းခြင်းဖြစ်အံ့၊ ရဟန်းကို သာသနာတော်မှ ဖျက်ဆီးရန် လူတို့ဖမ်းကုန်အံ့(၁၀)-ဤသို့ အန္တရာယ်ဆယ်ပါး တပါးပါးရှိလျှင် အကျဉ်း-အစဉ်ဒွေသ တခု၊ နှစ်ခု၊ သုံးခု၊ လေးခုမျှ ပြုအပ်၏။ ။ ဗီဇိုဉ်း...အန္တရာယ်မရှိသော်လည်း ပါတိမောက်ပြုသော ရဟန်း၏ အားစွမ်းသည် ပမာဏ ထင်ရှား၏-ဟု ဆိုသည်။

သမုတ်ခြင်းမပြုဘဲ သံဃာ့အလယ်၌ ဝိနည်းမမေးအပ်၊ မဖြေအပ်။ ပါတိမောက် တိုးတိုးမပြုအပ်၊ ကြားလောက်အောင် အားထုတ်အပ်၏။ မကြားရသော်လည်း ဟတ္ထပါသ်စပ်၍နေလျှင် ဥပုသ်ပြုခြင်းကိစ္စ ပြီး၏။ သိမ်မဆန့်၍ သိမ်ပ၌ နေရသော်လည်း ဟတ္ထပါသ်စပ်လျှင် ဥပုသ်ကိစ္စပြီး၏။ ။ဝိဇ္ဇီ...ထိုသိမ်ပလည်း သိမ်ပင်တည်းဟု ဆို၏။ သိမ်ကျောင်းပြင်ပမျှသာဟူလို။ သံဃာ့အလယ်၌ မတိုက်တွန်းဘဲ ပါတိမောက်မပြုအပ်။ ပါတိမောက်ပြုခြင်းကို မထေရ်ကြီး အစိုးရ၏။ မစွမ်းနိုင်လျှင် ဗျတ္တပဋိဗလရဟန်း အစိုးရ၏။ စွမ်းနိုင်သူလည်းမရှိအံ့၊ ရဟန်းတပါးကို အနီးကျောင်းသို့ “အကျဉ်းဖြစ်စေ သင်ယူ၍ ပြန်လာပါ”ဟု နေ့ချင်းပြန် စေလွှတ်အပ်၏။

ပါတိမောက်ပြခြင်းကို မထေရ်ကြီးအစိုးရသောကြောင့် မထေရ်ကြီးသည် ကိုယ်စဉ်သော်လည်း ပြအပ်၏။ သူတပါးကိုသော်လည်း စေခိုင်းအပ်၏။ မထေရ်ကြီးသည် အယုတ်ဆုံး နှစ်ဥဒ္ဒေသမျှ ကောင်းစွာရလျှင် မထေရ်ကြီးသာ အစိုးရ၏။ နှစ်ဥဒ္ဒေသမျှမရလျှင် ဗျတ္တရဟန်း အစိုးရ၏။ (မထေရ်ကြီးအစိုးရရာ၌ မထေရ်ကြီးအလိုအတိုင်း အကျဉ်းပြအံ့-အပြစ်မရှိဟု ယူဆကြ၏။)

ပုဗ္ဗကရဏပြုရာ၌ တံမြက်စည်းမရှိလျှင် သစ်ခက်ကပ္ပိစေ၍ လှည်းအပ်၏။ ထိုမျှမရလျှင် အပ်၏။ နေရာခင်းစရာမရှိလျှင် သစ်ခက်ကပ္ပိစေ၍လည်း ခင်းအပ်၏။ ထိုမျှမရလျှင် အပ်၏။ မီးထွန်းရန် ဆီ-စသည်ရှာ၍ မရလျှင် အပ်၏။ အိုးကင်း၌ သော်လည်း မီးထည့်အပ်၏။ သောက်ရေးသုံးရေး (ခြေဆေးရေး)တည်ထားရန် အာဂန္တုတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့် ခွင့်ပြု၏။

ဥပုသ်ကိုးမျိုး၊ အဓမ္မငုဏ်-စသော ဥပုသ်ကံလေးမျိုး၊ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ ပါတိမောက်နှစ်၊ ပါတိမောက်ပြခြင်း ဥဒ္ဒေသ ကိုးမျိုးတို့ကို မကျွမ်းကျင်သော ရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ထံ ကျွမ်းကျင်သူ ရောက်လာလျှင် နေချင်အောင် ပင့်ဘိတ်အပ်၏။ မပင့်ဘိတ်ဘဲ မနေအပ်။ မရောက်လာလျှင် ရဟန်းတပါးကို အနီးကျောင်းသို့-သင်ယူရန် နေချင်းပြန် စေလွှတ်အပ်၏။ ထိုသို့မရလျှင် ကျွမ်းကျင်သောရဟန်းတို့ထံ ဥပုသ်ပြုရန် လခွဲတိုင်း သွားအပ်၏။ မသွားဘဲ မနေအပ်။ ထိုမကျွမ်းကျင်သောရဟန်းတို့၏ ကျောင်း၌လည်း ဝါမဆိုအပ်။ ပုရိမဝါဆိုပြီးမှ ပါတိမောက် ပြတတ်သူမရှိလျှင် နေချင်းပြန်ဖြစ်စေ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်းပြန်ဖြစ်စေ သင်ယူရန် စေလွှတ်အပ်၏။ ထိုသို့မရလျှင် ထိုကျောင်း၌ ဝါတွင်းမနေအပ်။ ပစ္ဆိမဝါကပ်ရန် တခြားသို့ သွားအပ်၏။ ပစ္ဆိမဝါကပ်ချိန်လွန်ပြီးမှ မရှိခဲ့လျှင် ဝါကျွတ်ရုံ ကြွင်းနှစ်လ နေအပ်၏။

ရဟန်းလေးပါးနေကြရာ၌ ပါတိမောက်ပြအပ်၏။ သုံးပါးနေလျှင် ဉာတ်ထား၍ ပါရိသုဒ္ဓိပြုအပ်၏။ နှစ်ပါးနေလျှင်ဉာတ်မထားဘဲ ပါရိသုဒ္ဓိပြုအပ်၏။ တပါးထည်းနေလျှင် ပုဗ္ဗကရဏလေးပါးပြု၍ စောင့်ဆိုင်း၍ တပါးသော သဘာဂ ရဟန်းများလာလျှင် ထိုရဟန်း တို့နှင့်တကွ ပြုအပ်၏။ မလာလျှင် အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ပြုအပ်၏။ ။တသိမ်ထည်း၌ဖြစ်၍ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိပေးရာ၌ ဂိဿာနရဟန်း၊ ကိစ္စများသော ရဟန်းတို့သည် သံသကံအတွက် ဆန္ဒပေးအပ်၏။ မိမိဥပုသ်ကံအတွက် ပါရိသုဒ္ဓိလည်း ပေးအပ်၏။ အဓိဋ္ဌာန်စသော ဥပုသ်ပြုပြီးသော

ရဟန်းကား သံသကံအတွက် ကာယမဂ္ဂိကိုသော်၎င်း၊ ဆန္ဒကိုသော်၎င်း ပေးအပ်၏။ ဆန္ဒမျှပေးလျှင် သံသဥပုသ်ကံ၊ တပါးသောကံ ပြီး၏။ မိမိဥပုသ်ကံမပြီး။ ပါရိသုဒ္ဓိမျှပေးလျှင် သံသဥပုသ်ကံ၊ မိမိဥပုသ်ကံပြီး၏။ တပါးသောကံ မပြီး။ နှစ်ပါးလုံးပေးလျှင် ကံအားလုံး ပြီး၏။

အာပတ်ရှိသောရဟန်း ဥပုသ်မပြုအပ်-ဟု ဟောသောကြောင့် အာပတ်ရှိလျှင် ဒေသနာကြားအပ်၏။ ပါတိမောက် ပြုနေစဉ် အာပတ်ကို သတိရအံ့၊ အနီးသဘာဝရဟန်းထံ-ဤနေရာမှထသောအခါ အာပတ်ကို ကုစားပါမည်-ဟု တိုးတိုးပြောဆို၍ ပါတိမောက် နာအပ်၏။

ဝဂ်ဖြစ်လျက် ဓမ္မဝိနယသမဂ္ဂသညာဖြင့် ပါတိမောက်ပြုအံ့၊ ပြုစဉ် ရဟန်းများ ဝင်လာအံ့၊ ပြန်၍ပြုအပ်၏။ အတူအမျှ ဝင်လာအံ့၊ အနည်းငယ် ဝင်လာအံ့၊ အကြွင်းကို နာအပ်၏။ ပြုပြီးမှ၎င်း၊ အားလုံးထကုန်မှ၎င်း အများဝင်လာအံ့၊ ပြန်ပြုအပ်၏။ အတူ၊ အနည်း ဝင်လာအံ့၊ ပြုပြီးသောရဟန်းတို့ထံ ပါရိသုဒ္ဓိကြားအပ်၏။

ဝိမတိဝိနောဒနီဒ္ဓိကာ၌-...ဥပုသ်ဉာတ်ထားစဉ် သမဂ္ဂဖြစ်လျက် ပါတိမောက်ပြုစဉ်၌သာ ဝင်လာသောကြောင့် ဝဂ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရသည်။ ဉာတ်ပြီးနှင့်ခြင်းကြောင့် ကံကားမပျက်။ အားလုံးထကုန်မှ ရောက်လာသူတို့သည် သိမ်ပသို့ (ဝါ-ဂါမသိမ်သို့) ရောက် သွားသော ရဟန်းတပါးတပါးထံ ပါရိသုဒ္ဓိကြားအပ်၏-ဟု ဆို၏။ (ဤစကားဖြင့် သိမ်သို့မလိုက်နိုင်သော ဂိလာနစသည်သည် ဥပုသ် ပြုပြီး သိမ်မှပြန်လာသူ ရဟန်းတပါးကို အနီးသို့ဆောင်၍ ပါရိသုဒ္ဓိကြားခြင်းငှာ အပ်သည်ဟု သိအပ်၏။)

လပြည့် ပဝါရဏာနေ့တို့၌ ပဝါရဏာပြုသူနည်းလျှင် ရွေးဦးစွာ ဥပုသ်ကံ ပြုအပ်၏။ ဥပုသ်ပြုပြီးသူတို့ထံ နောက်မှ ပဝါရဏာ ဘိတ်ကြားအပ်၏။ ပဝါရဏာပြုသူ-တူလျှင်၊ များလျှင် ရွေးဦးစွာ ပဝါရဏာကံ ပြုအပ်၏။ ပဝါရဏာပြုပြီးသူတို့ထံ နောက်မှကြွင်းသူတို့ ပါရိသုဒ္ဓိပြုအပ်၏။ ပဝါရဏာကံ၊ ဥပုသ်ကံတို့အတွက် တခုသောဥပုသ်အိမ်၌ ဉာတ်နှစ်ခု မထားအပ်-ဟု ပဝါရဏာက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည်။

ဥပုသ်နေ့၌ ရဟန်းရှိရာမှ ရဟန်းမရှိရာသို့၎င်း၊ နာနာသံဝါသကရဟန်းရှိရာသို့၎င်း ဥပုသ်မပြုသေးမီ မသွားအပ်။ သံဃာနှင့် သွားလျှင် အပ်၏။ အန္တရာယ်ရှိ၍သွားလျှင်အပ်၏။ သမာနသံဝါသကရဟန်းရှိရာသို့ ယနေ့ရောက်နိုင်၏-ဟု သိလျှင် သွားအပ်၏။ ။ ကျောင်း၌ သံဃဥပုသ် ပြုမည်ဖြစ်လျှင် ပါရိသုဒ္ဓိပြုရန်၎င်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရန်၎င်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိပြုမည်ဖြစ်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရန်၎င်း သိမ်မွတ်ပါးသို့ မြစ်သို့ မသွားအပ်။ ဂရုကံစွန့်၍ လဟုကံ မပြုအပ်သောကြောင့်တည်း။ ဥပုသ်စွန့်လွှတ်သားသော ကျောင်းမှသွား၍ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ အဓိဋ္ဌာန် ပြုလျှင် အပ်၏။ သံဃာမပြည့်သော တောကျောင်းနေရဟန်းသည်လည်း ဥပုသ်နေ့၌ ရွာတွင်း ဆွမ်းခံပြီးလျှင် မိမိကျောင်းသို့သာပြန်လာ အပ်၏။ ကျောင်းတပါးသို့ဝင်လျှင် ထိုကျောင်း၌ ဥပုသ်ပြုပြီးမှ လာအပ်၏။ မပြုလျှင် မအပ်။ ဂရုကံစွန့်၍ လဟုကံ မပြုအပ်-ဟူလို။

ဟတ္ထပါသ်အတွင်း ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ကျိပ်တယောက်ရှိသော ပရိသတ်၌ ပါတိမောက် မပြုအပ်။ ဥက္ခိတ္တကသုံးယောက် ရှိလျှင်- ပါတိမောက်။ ကြွင်း ၁၈-ယောက်ရှိလျှင်-ဒက္ကဋ္ဌ။ သိုးလေပြီးသော ပါရိသုဒ္ဓိ ပေးခြင်းဖြင့် ဥပုသ်မပြုအပ်။ ပရိသတ် မထသေးလျှင်ကား ပြုအပ်၏။ ဥပုသ်နေ့မဟုတ်ဘဲ ဥပုသ်မပြုအပ်။ သာမဂ္ဂိဥပုသ်ပြုလျှင်ကား အပ်၏။ အာပတ်ရှိသောရဟန်းသည် ပါတိမောက် မနာအပ်။ နာလျှင် ဥပုသ်ထားခြင်းငှာ ခွင့်ပြု၏။

ဝိဇ္ဇိ၌.....အာပတ်ရှိသူ-ဥပုသ်မပြုအပ်။ ပါတိမောက် မနာအပ်-ဟူ၍၎င်း၊ စင်ကြယ်သောပရိသတ်၌ ဘုရားရှင်ဥပုသ်ပြုခြင်း၊ ပါတိမောက်ပြုခြင်းသည် အကြောင်းအရာမဟုတ်-ဟူ၍၎င်း ဟောသောကြောင့် အလဇ္ဇီနှင့်အတူ ဥပုသ်ပြုခြင်းကိုလည်း ပယ်အပ်သည် သာတည်း-ဟု ဆို၏။ ။ မဟာခန္ဓကဋ္ဌ-လဗ္ဘမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ ပုန ဥက္ခိပိတဗ္ဗော။ အလဗ္ဘမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဂေ သံဝါသေ-ဟု ဟောသည်။ ဥက္ခိတ္တကကံပြုထိုက်သူတို့နှင့်အတူ သမ္ဘောဂေ သံဝါသ ပယ်နိုင်သောအခါ ပယ်အပ်၏။ ပယ်ခြင်း ကြောင့် အပြစ်မရှိ၊ မပယ်နိုင်သေးလျှင်လည်း မပယ်ခြင်းကြောင့် အပြစ်မရှိ။ ဋီကာ၌ အလဇ္ဇီ မဟုတ်သေးသောကြောင့်ဟု ဆိုသည်။ အလဇ္ဇီဖြစ်လျှင် သမ္ဘောဂေ မပြုအပ်။ ဥပုသ်သော သံဝါသကိုကား ပယ်ခြင်းမရှိဟု ဆိုလိုသည်။ တရားနှင့်အညီ အလဇ္ဇီနိဂ္ဂဟကား ပြုကောင်း၏။ ပဂ္ဂဟ မပြုကောင်း။

အာဏာပါတိမောက်သံဃဥပုသ်ကံပြုခဏ်း

အမည်မှည့်ခြင်း။ ။ ဝိနည်းကို မေးသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖြေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို တိဿ-ဟူ၍ မှည့်ပါ၏။ ဝိနည်းမေးသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖြေလောပုဂ္ဂိုလ်တို့က မိမိတို့အမည်ကို တိဿ-ဟူ၍ မှတ်တော်မူကြပါ။ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကလည်း ဝိနည်းမေးသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖြေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အမည်ကို တိဿ-ဟူ၍ မှတ်တော်မူပါ။

အဇ္ဈေသကဉာတ်။ ။ သုဏှာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ အာယသ္မန္တံ တိဿံ ဘိက္ခုံ ပါတိ-
မောက္ခုဒ္ဒေသံ အဇ္ဈေသေယျံ။

တိုက်တွန်းပုံ။ ။ သံဃောဘ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ တိဿံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ အဇ္ဈေသတိ။ ဥဒ္ဓိသတု ဘန္တေ အာယသ္မာ
တိဿော ပါတိမောက္ခံ။ ဒုတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃော အာယသ္မန္တံ တိဿံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ အဇ္ဈေသတိ။ ဥဒ္ဓိသတု ဘန္တေ အာယသ္မာ
တိဿော ပါတိမောက္ခံ။ တတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃော အာယသ္မန္တံ တိဿံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ အဇ္ဈေသတိ။ ဥဒ္ဓိသတု ဘန္တေအာယသ္မာ
တိဿော ပါတိမောက္ခံ။

ဝန်ခံပုံ။ ။ အာမ ဥဒ္ဓိသိဿာမိ။

ဝိနယပုစ္ဆကဉာတ်။ ။ သုဏှာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ အာယသ္မန္တံ တိဿံ ဘိက္ခုံ
ဝိနယံ ပုဇ္ဈေယျံ။

ဝိဿဇ္ဇကဉာတ်။ ။ သုဏှာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ အာယသ္မတာ တိဿေန ဘိက္ခုနာ
ဝိနယံ ပုဋ္ဌော ဝိဿဇ္ဇေယျံ။

မေးဖြေပုံ။ ။သမ္ဗုဒ္ဓနိ ပဒီပပါဝ၊ ဥဒကံ အာသနေနစ။
ဥပေါသထဿ တောနိ၊ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ ဝုစ္စတိ။

ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ ဥပုသ်အိမ်-သိမ်အပြင်၌ တံမြက်လှည်းခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။ ။ပြီးပါပြီဘုရား။
ဆီမီးညှိထွန်းခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။ ။နေ-တည်းဟူသော အရောင်အလင်းကိုရသည်ဖြစ်၍ ညှိထွန်းဘွယ်ကိစ္စ မရှိပါဘုရား။
(မှောင်လျှင် ထွန်း၍-ပြီးပါပြီဘုရား-ဖြေ)

နေရာခင်းခြင်းနှင့်တကွ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေ တည်ထားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။ ။ပြီးပါပြီဘုရား။
ဤလေးပါးသောအမှုကိစ္စတို့ကို၊ ဝါ-တံမြက်၊ ဆီမီး၊ ရေ၊ နေရာ-ကိစ္စလေးဖြာတို့ကို သံဃာမစည်းဝေးမီ ရှေးအဘို့၌ ပြုအပ်
သောကြောင့် ပုဗ္ဗကရဏတို့ဟူ၍ မိန့်ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိဥတုကွာနံ၊ ဘိက္ခုဂဏနာစ ဩဝါဒေါ။
ဥပေါသထဿ တောနိ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုစ္စတိ။

ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ ဟတ္ထပါသ်သို့မရောက်လာသော ဥပုသ်ပြုပြီးသောရဟန်း၊ ဂိလာနရဟန်း၊
ကိစ္စပ္ပသုတရဟန်းတို့သည် ပေးအပ်သောဆန္ဒ၊ ဂိလာနရဟန်း၊ ကိစ္စပ္ပသုတရဟန်းတို့သည် ပေးအပ်သော ပါရိသုဒ္ဓိကို ဆောင်၍
သံဃာအားလျှောက်ကြားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။ ။သိမ်တွင်းရှိ သီမဋ္ဌက သံဃာသည် နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်းသို့ ရောက်သည်
ဖြစ်၍-ဆောင်၍ ကြားဘွယ်ကိစ္စ မရှိပါဘုရား။

ဥတုသည် ဟေမန္တဥတု၊ ဂိမ္မာနုဥတု၊ ဝဿာနုဥတုအားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ယခု ရောက်ဆဲဖြစ်သော
ဥတုကား အဘယ်ဥတုဖြစ်သနည်း။ ။(ဂိမ္မာနု)ဥတုဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ (လျော်ရာဖြေ။)

ဤ (ဂိမ္မာန) ဥတု၌ ပဌမပက္ခ၊ ဒုတိယပက္ခ-စသောအားဖြင့် ရှစ်ပက္ခအတိုင်းအရှည် ရှိ၏။ ထိုရှစ်ပက္ခတို့တွင် အဘယ်မျှသော၊ ပက္ခလွန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ပက္ခမြောက် ရောက်ဆဲဖြစ်သဖြင့်၊ အဘယ်မျှသော ပက္ခ ကြွင်းသေးသနည်း။ ။ ၁-ပက္ခလွန်သည်ဖြစ်၍ ၂-ပက္ခမြောက် ရောက်ဆဲဖြစ်သဖြင့်၊ ၆-ပက္ခကြွင်းပါသေးသည် ဘုရား။ (လျော်ရာဖြေ။)

[ဝါထပ်မည့်နှစ်ဖြစ်မှ-ဤဂိမ္မာနဥတု၌ ဝါထပ်လင်သောကြောင့် ပဌမပက္ခ၊ ဒုတိယပက္ခ-စသောအားဖြင့် ဆယ်ပက္ခအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ထိုဆယ်ပက္ခတို့တွင်.... စသည်ဖြင့် မေးအပ်၏။ တပက္ခလွန်၊ နှစ်ပက္ခမြောက် ရောက်ဆဲ ရှစ်ပက္ခကြွင်း.... စသည်ဖြင့် လျော်ရာဖြေအပ်၏။ ပဌမပက္ခ၌ - လွန်သောပက္ခမရှိ၊ တပက္ခမြောက်ရောက်ဆဲ... ဟူ၍၎င်း။ နောက်ဆုံးပက္ခ၌- ရှစ်ပက္ခမြောက်ရောက်ဆဲ၊ ဆယ်ပက္ခမြောက်ရောက်ဆဲ။ ကြွင်းပက္ခမရှိပါ...ဟူ၍၎င်း လျော်ရာဖြေအပ်၏။]

ဤဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင်၌ စည်းဝေးလာရောက်ကြသော ရဟန်းတို့ကား အဘယ်မျှ အရေအတွက်ရှိသနည်း။ ။ (ငါးကျိပ် လေးပါး) အရေအတွက် ရှိပါသည်ဘုရား။ (လျော်ရာဖြေ။)

ဘိက္ခုနီမတို့သည် သြဝါဒအလုံငှာ ချဉ်းကပ်ခြင်းကို ရပါအံ့လော - ဟု တောင်းပန်သော သြဝါဒကို လျှောက်ကြားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။ ။ ယခုအခါ ဘိက္ခုနီမတို့ မရှိသောကြောင့်....လျှောက်ကြားဘွယ်ကိစ္စ မရှိပါဘုရား။

ဤငါးပါးသောအမှုကိစ္စတို့ကို၊ ဝါ- ဆန္ဒလျှောက်ကြား၊ ပါရိသုဒ္ဓိလျှောက်ကြား၊ ဥတုလျှောက်ကြား၊ ရဟန်းအရေအတွက် လျှောက်ကြား၊ ဘိက္ခုနီသြဝါဒလျှောက်ကြား-ကိစ္စငါးပါးတို့ကို-ပုဗ္ဗကရဏပြု၍ သံဃာစည်းဝေးပြီးသည်နောက် ပါတိမောက် မပြုမီ ချေးအဘို့၌ ပြုအပ်သောကြောင့် ပုဗ္ဗကိစ္စတို့ဟူ၍ မိန့်ဆိုအပ်၏။

ဥပေါသထော ယာဝတိကာဝ ဘိက္ခု ကမ္မပ္ပတ္တာ။
 သဘာဂါပတ္တိယောဝ နဝိဇ္ဇန္တိ။
 ဝဇ္ဇနီယာဝ ပုဂ္ဂလာ တသ္မိ နဟောန္တိ၊
 ပတ္တကလ္လန္တိ ဝုစ္စတိ။

ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုသည်နှင့်အညီ ဥပုသ်သည် နေ့၏အစွမ်းဖြင့် စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်၊ ပန္နရသီဥပုသ်၊ သာမဂ္ဂီဥပုသ်-ဟူ၍ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ယခုပြုဆဲဖြစ်သော ဥပုသ်ကား အဘယ်ဥပုသ်ဖြစ်သနည်း။ ။ (ပန္နရသီ)ဥပုသ်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ (လျော်ရာဖြေ။)

ပြုတတ်သော ကာရက၏အစွမ်းဖြင့် သံဃဥပုသ်၊ ဂဏဥပုသ်၊ ပုဂ္ဂလဥပုသ်-ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်အဘယ်ဥပုသ် ဖြစ်သနည်း။ ။ သံဃဥပုသ်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ပြုအပ်သောအခြင်းအရာကာတဗ္ဗာကာရ၏ အစွမ်းဖြင့် သုတ္တုဒ္ဒေသဥပုသ်၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်-ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အဘယ်ဥပုသ်ဖြစ်သနည်း။ ။ သုတ္တုဒ္ဒေသဥပုသ်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

အကြင်မျှလောက် လေးပါး၊ လေးပါးထက်အလွန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် သုတ္တုဒ္ဒေသ ဥပုသ်ကိုအား လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ ထိုမျှလောက် လေးပါး၊ လေးပါးထက်အလွန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် တသိမ်ထည်း၌ နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်ကိုမစွန့်မူ၍ တည်ကြကုန် ပြီလော။ ။ တည်ကြပါကုန်ပြီဘုရား။

ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်မူ၍ တည်သောရဟန်းတို့သည် သဘောတူဝိတ္ထုကြောင့် သင့်သောအာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြကုန်ပြီလော။ ။ စင်ကြယ်ကြပါကုန်ပြီဘုရား။

ဟတ္ထပါသ်ကိုမစွန့်မူ၍ တည်သော စင်ကြယ်ကုန်သောရဟန်းတို့၏ နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်မှ လူ့,ဘိက္ခုနီမ-အစရှိသော နှစ်ကျိပ်
တယောက်သော ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အပပြု၍ ကြည်အပ်ကုန်ပြီလော။ ။ကြည်အပ်ပါကုန်ပြီဘုရား။

ဤလေးပါးသော အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ ဝါ-ဥပုသ်နေ့,သံဃာသိမ်တူ ဟတ္ထပါသ်သည်,သဘာဝါပတ်ခရီး,ဝဇ္ဇနီ ကြည်ဖယ်-အင်္ဂါလေးသွယ်တို့
ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်သော ဥပုသ်ကံကို လျောက်ပတ်သောအခါရှိသောကြောင့် ပတ္တကလ္လ-ဟူ၍ မိန့်ဆိုအပ်၏။

ပုဗ္ဗကရုဏပုဗ္ဗကိစ္စာနိ သမာဒုပေတွာ ဒေသိတာပတ္တိကဿ သမဂ္ဂဿ ဘိက္ခုသံဃဿ အနုမတိယာ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိတုံ၊
အာရာဓနံ ကရောမ။ ။သာဓု သာဓု သာဓု။

ဥပေါသထညုတ်။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အဇ္ဈပေါသသော ပန္နရသော (စာတုဒ္ဓသော)။ ယဒိသံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊
သံဃော ဥပေါသထံ ကရေယျ၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသေယျ။

ပါတိမောက်ရွတ်ဆိုခြင်း။ ။ကိံ သံဃဿ ပုဗ္ဗကိစ္စံ။...ပါရိသုဒ္ဓိံ အာယသ္မန္တော အာရာဓဏေ၊.....လ.....သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ.....
ဝိတ္တာရုဒ္ဓေသော ပဉ္စမော။ ။သာဓု သာဓု သာဓု။

မှတ်စုများ။ ။အကျယ် တစောင်လုံးပြသောအခါ အကြားအကြား ဥဒ္ဓေသအဆုံး၌ နိဒါနုဒ္ဓေသော ပဌမော—ဟူသည်ကို၎င်း၊
ပါရာဇိကုဒ္ဓေသော....၊ သံဃာဒိသေသုဒ္ဓေသော....၊ အနိယတုဒ္ဓေသောစတုတ္ထော - ဟူသည်ကို၎င်း မရှုတ်ဆိုမူ၍ တစောင်လုံး အဆုံးသို့
ရောက်မှ-အဝိဝဒမာနေဟိ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ ဝိတ္တာရုဒ္ဓေသောပဉ္စမော-ဟု ရှုတ်ဆိုကုန်၏။ စိဝရဝဂ္ဂေါပဌမော။ တိံသ နိဿဂ္ဂိယာ ပါစိတ္တိယာ
ဓမ္မာ နိဋ္ဌိတာ။.....။သတ္တအဓိကရုဏသမထာဓမ္မာ နိဋ္ဌိတာ... တို့ကား ဥဒ္ဓေသမဟုတ်၍ ရှုတ်ဆိုလျှင်လည်း သင့်ကုန်၏။

မထေရ်ကြီး အစိုးရသောကြောင့်၎င်း၊ အန္တရာယ်ကြောင့်၎င်း အစ လေးဥဒ္ဒေသမျှပြသောအခါလည်း အကြား၌ နိဒါနုဒ္ဒေသော ပဌမော-စသည်ကို မရွတ်ဆိုမူ၍ အနိယတအဆုံးသို့ရောက်မှ....ဥဒ္ဓိဋ္ဌခေါ် အာယသ္မန္တော။ နိဒါနံ။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ စတ္တာရော ပါရာဇိကာဓမ္မာ။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ တေရသသံဃာဒိသေသာဓမ္မာ။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ ဒွေ အနိယတာဓမ္မာ။ သုတာခေါ်ပနာယသ္မန္တောဟိ တိသနိဿဂ္ဂိယာ ပါစိတ္တိယာဓမ္မာ။ သုတာ ဒွေနုတိ ပါစိတ္တိယာဓမ္မာ။ သုတာ စတ္တာရော ပါဠိဒေသနီယာဓမ္မာ။ သုတာ သေခိယာဓမ္မာ။ သုတာ သတ္တဓိကရဏသမထာဓမ္မာ။ တွေကံ တဿ ဘဂဝတော သုတ္တာဂတံ သုတ္တပရိယာပန္တံ အန္တဒ္ဓမာသံ ဥဒ္ဒေသံ အာဂစ္ဆတိ။ တတ္ထ သဗ္ဗေဟဝ သမဂ္ဂေဟိ သမ္မောဒမာနေဟိ အဝိဝဒမာနေဟိ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ....အနိယတုဒ္ဒေသော စတုတ္ထော။...ဟု ရွတ်ဆိုကုန်၏။

အစသုံးဥဒ္ဒေသ၊ နှစ်ဥဒ္ဒေသမျှပြသောအခါလည်း အကြား၌ နိဒါနုဒ္ဒေသော ပဌမောတို့ကို မရွတ်ဆိုမူ၍ ပါရာဇိကအဆုံးသို့ ရောက်မှ....ဥဒ္ဓိဋ္ဌခေါ် အာယသ္မန္တော နိဒါနံ။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ စတ္တာရော ပါရာဇိကာဓမ္မာ။ သုတာခေါ်ပနာယသ္မန္တောဟိ တေရသ သံဃာဒိသေသာဓမ္မာ။ သုတာ ဒွေ အနိယတာဓမ္မာ။...လ...။ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ....ပါရာဇိကုဒ္ဒေသောဒုတိယော။...ဟု ရွတ်ဆိုကုန်၏။ ဤသို့သော ရွတ်ဆိုနည်းကို အမြတ်တနိုး အတိအကျလိုက်နာအပ်၏။ ချိန်နှင့်တူသောဉာဏ်ဖြင့် ချိန်စက်၍ ဆိုသောကြောင့်တည်း....ဟု ဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုကုန်၏။ အကြားအကြား၌ ထည့်ဆိုမိလျှင်လည်း ပြေလောက်အောင် အပြစ်မရှိဟူ၏။

အစတဥဒ္ဒေသမျှ ပြသောအခါ နိဒါနိးအဆုံး၌....ဥဒ္ဓိဋ္ဌခေါ် အာယသ္မန္တော နိဒါနံ။ သုတာခေါ်ပနာယသ္မန္တောဟိ စတ္တာရော ပါရာဇိကာဓမ္မာ၊ သုတာ တေရသ သံဃာဒိသေသာဓမ္မာ။...လ.....။ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ..... နိဒါနုဒ္ဒေသော ပဌမော။ ဟု ရွတ်ဆိုအပ်၏။ ။ ခါအာယသ္မန္တော၊ ခေါ်ပနာယသ္မန္တောဟိ-တို့ကို အစွာ ဝါကျ၌ ယှဉ်စေအပ်၏။ ဝါကျတိုင်း မယှဉ်စေအပ်။

သုံးပါးဥပသတ်ထား၍ပါရိသုဒ္ဓိပြုခြင်း

[ပုဗ္ဗကရုဏ စသည်တို့ကို ဉာတ်မထားဘဲ မေးဖြေအပ်၏။ တပါးထည်းသက်သက်မူလည်း ပြောကြားအပ်၏။]

ပုဗ္ဗကရုဏစသည်ကြားပုံ။ ။တံမြက်လှည်းခြင်း၊ ဆီမီးညှိထွန်းခြင်း၊ သောက်ခရသုံးရေ တည်ထားခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်းကိစ္စတို့သည် ပြီးကုန်ပြီ။ ဤကား ပုဗ္ဗကရုဏလေးပါးတည်း။

ဆန္ဒကို၎င်း ပါရိသုဒ္ဓိကို၎င်း ဆောင်၍ကြားဘွယ်မရှိ။ ဥတုသည် (ဆောင်း) ဥတု၊ တပက္ခလွန်၊ နှစ်ပက္ခမြောက်ရောက်ဆဲ၊ ၆-ပက္ခကြွင်းသေး၏။ ရဟန်းအရေတို့က သုံးပါးဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့တောင်းပန်သော သြဝါဒကို လျှောက်ကြားဘွယ်မရှိ။ ဤကား ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါးတည်း။ [ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိသည် ဆောင်သော်လည်း ဂဏပုဂ္ဂလထံသို့မရောက်၊ သံဃာ့ထံသို့သာ ရောက်သည်။]

ယခုပြုဆဲဥပုသ်သည် (ပန္နရသီ) ဥပုသ်၊ ဂဏဥပုသ် ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ဖြစ်၏။ ရဟန်းသုံးပါး ဟတ္ထပါသ်မစွန့်။ သဘာဂအာပတ်မရှိ။ ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ် မရှိ။ ဤအင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဥပုသ်ကံသည် ပတ္တကလ္လမည်၏။

ဂဏဉာတ်။ ။သုဏန္တု မေ အာယသ္မန္တာ။ အဇ္ဈပေါသထော ပန္နရသော (စာတုဒ္ဓသော)။ ယဒါယန္တသ္မာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ ကရေယျာမ။

ပါရိသုဒ္ဓိအကြီးကြားပုံ။ ။ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဝုသော။ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေထ။ ဒုတိယမ္ပိ - တတိယမ္ပိ - သုံးခေါက်ဆို။ ။ သာဓု သာဓု သာဓု။

အငယ်ကြားပုံ။ ။ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ ဘန္တေ။ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေထ။ ဒုတိယမ္ပိ.....တတိယမ္ပိ.....သုံးခေါက်ဆို။ ။ သာဓု သာဓု သာဓု။

နှစ်ပါးဥာဏ်မထားဘဲ ပါရိသုဒ္ဓိပြုခြင်း

[ပုဗ္ဗကရဏ စသည်ကို ယခင်နည်းမှီး၍ ကြားအပ်၏။ ရဟန်းအရေအတွက် နှစ်ပါးဖြစ်ခြင်း၊ ဉာဏ်မထားရ၊
ခြင်းသာ ထူး၏။]

အကြီး။ ။ ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဝုဒဿ။ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရဟံ။ ...သုံးခေါက်။ ။ သာဓု။

အငယ်။ ။ ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ ဘန္တေ...လ....ဓာရေထ။ ။ သာဓု သုံးကြိမ်တူပြီ။

တပါးထည်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း

[တံမြက်လှည်းခြင်းစသော ပုဗ္ဗကရဏလေးပါးကို ရှေးဦးစွာ ပြုထားရသည်။ ပုဗ္ဗကိစ္စဥတုပက္ခတို့ကို မှတ်သား
ဆင်ခြင်ရသည်။ တပါးသော ရဟန်းများ ကြွလာချိန်ကုန်အောင် မြော်ရသည်။ တပါးသော ရဟန်းများ ကြွလာလျှင်
ထိုရဟန်းတို့နှင့် သံဃဥပုသ်။ မရောက်လျှင် ဂဏဥပုသ် ပြုရသည်။ မကြွလာသော်၎င်း၊ ဝိသဘာဂရဟန်းသာ
ကြွလာသော်၎င်း ထိုအခါ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရသည်။ ဝိသဘာဂနှင့် သိလျက် ကံမပြုအပ်။]

အဓိဋ္ဌာန်ပုံ။ ။ အဇ္ဇ မေ ဥပေါသထော ပန္နရဿာ (စာတုဒ္ဓသော) အဓိဋ္ဌာမိ။ သုံးကြိမ်ဆောက်တည်အပ်၏။

ဤကား-ကင်္ခါနည်းတည်း။ အဋ္ဌကသာကြီး၌-အဇ္ဇ မေ ဥပေါသထော ပန္နရဿာ။ ပာဠိတော်၌-အဇ္ဇ မေ
ဥပေါသထော-မျှသာတည်း။

ဥပေါသထကံဆောင်ခဏ်း ပြီး၏။

ပဝါရဏာပြု အတ္ထုပ္ပတ္တိကျဉ်း

ကောသလဇနပုဉ်၌ ရဟန်းတို့သည် တဝါတွင်းလုံး စကားမပြောရဟု ကတိကဝတ်ပြု၍နေကုန်၏။ ဘုရားရှင်ကဲ့ရဲ့ပြီးလျှင် ဝါကျွတ်သောအခါ ပဝါရဏာပြုရန် ခွင့်ပြု၏။ သံဃော ပဝါရေယျ-ဟု သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကာဉာဏ်ထားလျှင် တေဝါစိကာ၊ ဒွေဝါစိကာ၊ ကေဝါစိကာ-ပဝါရဏာသုံးမျိုးအပ်သည်။ သမာနဝဿိကာ မအပ်။ သံဃော တေဝါစိကံ ပဝါရေယျ-ဟု ဉာဏ်ထားလျှင် တေဝါ-စိကာ တမျိုးသာအပ်သည်။ ဒွေဝါစိကံ ပဝါရေယျ-ဟု ဉာဏ်ထားလျှင် တေ၊ ဒွေ-နှစ်မျိုးသာအပ်သည်။ ကေဝါစိကံ ပဝါရေယျ-ဟု ဉာဏ်ထားလျှင် တေ၊ ဒွေ၊ ဇ-သုံးမျိုးသာအပ်သည်။ သမာနဝဿိကံ ပဝါရေယျ-ဟု ဉာဏ်ထားလျှင် တေ၊ ဒွေ၊ ဇ၊ သမာန-လေးမျိုးလုံး အပ်သည်။

မထေရ်ကြီးများ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက် ပဝါရဏာဘိတ်ကြားစဉ် နေရာတို့၌ မထိုင်အပ်။ (ဝါ-တင်ပါးချ၍ မထိုင်အပ်။) အားလုံးဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက် ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ ဂိလာနဖြစ်လျှင် မိမိပဝါရဏပြုသော ကာသအတွင်း ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ ပြီးလျှင် နေရာတို့၌ ထိုင်အပ်၏။ ဓမ္မသမဂ္ဂပဝါရဏာကိုသာ ပြုအပ်၏။ ရဟန်းငါးပါး နေကြရာ၌ သံဃပဝါရဏာပြုအပ်၏။ လေးပါး နေလျှင် ဉာဏ်ထား၍....၊ သုံးပါးနေလျှင် ဉာဏ်ထား၍ ပြုအပ်၏။ နှစ်ပါးနေလျှင် ဉာဏ်မထားဘဲ အချင်းချင်းပြုအပ်၏။ တပါးထည်း နေလျှင် ပုဗ္ဗကရဏလေးပါးပြု၍ စောင့်ဆိုင်း၍-တပါးသော သဘာဂရဟန်းများလာလျှင်ထိုရဟန်းတို့နှင့်တကွ ပြုအပ်၏။ မလာလျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပဝါရဏာ ပြုအပ်၏။

ဆန္ဒပဝါရဏာပေးရာ၌ ဂိလာန၊ ကိစ္စပ္ပသုတရဟန်းတို့သည် သံဃကံအတွက် ဆန္ဒပေးအပ်၏။ မိမိပဝါရဏာကံအတွက် ပဝါရဏာလည်း ပေးအပ်၏။ အဓိဋ္ဌာန်ပဝါရဏာ စသည်ပြုပြီးမှလာသော ရဟန်းတို့ကား သံဃကံအတွက် ကာယသာမဂ္ဂီကိုသော်၎င်း၊ ဆန္ဒကိုသော်၎င်း ပေးအပ်၏။ အာပတ်ရှိသူ ပဝါရဏာမပြုအပ်။ ဒေသနာကြား၍ ပြုအပ်၏။ ပဝါရဏာပြုစဉ် သတိရအံ့၊ အနီးရဟန်းထံ- ဤနေရာမှထသောအခါ အာပတ်ကို ကုစားပါမည်ဟု တိုးတိုးပြောဆို၍ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။

ပဝါရဏာပြုကြစဉ် ရဟန်းအများဝင်လာအံ့-ပြန်၍ပြုအပ်၏။ အတူ၊ အနည်းဝင်လာအံ့၊ ဝင်၍ပဝါရဏပြုအပ်၏။ ပြုပြီးမှ၎င်း၊ အားလုံးထကုန်မှ၎င်း အများဝင်လာအံ့၊ ပြန်၍ပြုအပ်၏။ အတူ၊ အနည်းဝင်လာအံ့။ ပြုပြီးသောရဟန်းတို့ထံ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ လပြည့်ပဝါရဏာနေ့တို့၌ ပဝါရဏာပြုသူနည်းလျှင် ဥပုသ်ကံပြုပြီးမှ ထိုရဟန်းတို့ထံ ပဝါရဏာ ပြုအပ်၏။ တူလျှင်၊ များလျှင် ပဝါရဏာကံပြုပြီးမှ ထိုရဟန်းတို့ထံ ပဝါရဏာမပြုသူတို့ ပါရိသုဒ္ဓိ ပြုအပ်၏။ တခုသောဥပုသ်အိမ်၌ ဉာတ်နှစ်ခု မထားအပ်။ (ပဝါရဏာအခါလည်း ဥပုသ်သိမ်ဟူ၍သာ ဆိုသည်။ ပဝါရဏာအိမ်ဟု ဆိုလေ့မရှိကြ။)

ပဝါရဏာနေ့၌ ရဟန်းရှိရာမှသွားခြင်းစသည်၊ ဝဇ္ဇနိယကြည်ခြင်းစသည်သည် ဥပုသ်၌ ဆိုပြီးနှင့်တူပြီ။ အာပတ်ရှိသော ရဟန်း ပဝါရဏာပြုလျှင် ပဝါရဏာထားအပ်၏။ အန္တရာယ်ရှိအံ့၊ လူတို့အလှူလှူခြင်း စသည်ကြောင့် ညဉ့်အချိန်ကုန်၍ အရုဏ်တက်ချိန် နီးကပ်အံ့၊ ဒွေ၊ ဧက၊ သမာနဝဿိကာ ပဝါရဏာပြုခြင်းငှာ ခွင့်ပြု၏။ အရုဏ်ချိန်မနီး၊ နေမျှမဝင်သေးဘဲ ပဝါရဏာပွဲ ဆွမ်းကြီး လောင်းသူတို့အတွက် သမာနဝဿိကပြုကြခြင်းလည်း-သင့်လျော်သကဲ့သို့ ယခုအချို့ပြုကုန်၏။

သံဃပဝါရဏာကံပြုခဏ်း

အမည်မှည့်ခြင်း။ ။ဝိနည်းကိုမေးသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖြေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို တိဿ-ဟူ၍ မှည့်ပါ၏။ ဝိနည်းမေးသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖြေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့က မိမိတို့အမည်ကို တိဿ-ဟူ၍ မှတ်တော်မူကြပါ။ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းတို့ကလည်း ဝိနည်းမေးသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖြေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အမည်ကို တိဿ-ဟူ၍ မှတ်တော်မူပါ။

အဇ္ဈေသကဉာတ်။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ အာယသ္မန္တံ တိဿံ ဘိက္ခုံ ပဝါ-
ရဏာဉာတ္တိတ္ထပနံ အဇ္ဈေသေယျံ။

တိုက်တွန်းပုံ။ ။သံဃော ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ တိဿံ ပဝါယဏာဉာတ္တိတ္ထပနံ အဇ္ဈေသတိ။ ထပေတု ဘန္တေ အာယသ္မာ
တိဿော ပဝါရဏာဉာတ္တိံ။ ဒုတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃော အာယသ္မန္တံ တိဿံ—....။ အတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃော အာယသ္မန္တံ တိဿံ....
လ....။ ပဝါရဏာဉာတ္တိံ။

ဝန်ခံပုံ။ ။အာမ ထပေဿာမိ။

ပုစ္ဆကဉာတ်။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ အာယသ္မန္တံ တိဿံ ဘိက္ခုံ ဝိနယံ
ပုစ္ဆေယျံ။

ဝိဿဇ္ဇကဉာတ်။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ အာယသ္မတာ တိဿေန ဘိက္ခုနာ
ဝိနယံ ပုဋ္ဌော ဝိဿဇ္ဇေယျံ။

မေးဖြေပုံ။ ။သမ္ပဇ္ဇနီ ပဒိပေါ၊ ဥဒကံ အာသနေနစ။
ပဝါရဏာယ တောနိ၊ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ ဝံဇ္ဇတိ။

ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ၊ ပဝါရဏာပြုရာဖြစ်သော ဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင်၌ တံမြက်လှည်းခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။ ။ပြီးပါပြီဘုရား။

[ဥပေါသထာဂါရ၊ ဥပေါသထဂ္ဂ-ဥပုသ်အိမ်ဟု ထင်ရှားခြင်း၊ ပါဠိတော်၌လည်း ဥပေါသထာဂါရ သမုတ်ခြင်းတို့ကြောင့် “ပဝါရဏာအိမ် သိမ်အပြင်”ဟု မဆိုသာ။]

ဆီမီးထွန်းညှိခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။ ။နေတည်းဟူသောအရောင်အလင်းကိုရသည်ဖြစ်၍ ညှိထွန်းဘွယ်ကိစ္စ မရှိပါဘုရား။ နေရာခင်းခြင်းနှင့်တကွ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေတည်ထားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။ ။ပြီးပါပြီဘုရား။

ဤလေးပါးသောအမှုကိစ္စတို့ကို၊ ဝါ-တံမြက်၊ ဆီမီး၊ ရေ၊ နေရာ-ကိစ္စလေးဖြာတို့ကို သံဃာမစည်းဝေးမီရှေးအဘို့၌ ပြုအပ်သောကြောင့် ပုဗ္ဗကရဏတို့ဟူ၍ မိန့်ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဆန္ဒပဝါရဏာ ဥတုက္ခာနံ၊ ဘိက္ခုဂဏနာစ ဩဝါဒေါ။
ပဝါရဏာယ တောနိ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုစ္စတိ။

ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ၊ ဟတ္ထပါသ်သို့မရောက်လာသော ပဝါရဏာ ပြုပြီးသော ရဟန်း၊ ဂိလာနရဟန်း၊ ကိစ္စပုသုတရဟန်းတို့သည် ပေးအပ်သောဆန္ဒ၊ ဂိလာနရဟန်း၊ ကိစ္စပုသုတရဟန်းတို့သည် ပေးအပ်သောပဝါရဏာကိုဆောင်၍ သံဃာအား လျှောက်ကြားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။ ။သိမ်တွင်းရှိသီမဋ္ဌကသံဃာသည် နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်အတွင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍-ဆောင်၍ ကြားဘွယ်ကိစ္စ မရှိပါဘုရား။

ဥတုသည် ဟေမန္တဥတု၊ ဂိမ္မာနဥတု၊ ဝဿာနဥတုအားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ယခုရောက်ဆဲဖြစ်သော ဥတုကား အဘယ်ဥတုဖြစ်သနည်း။ ။ဝဿာနဥတု ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဤဝဿာနဥတု၌ ပဌမပက္ခ၊ ဒုတိယပက္ခ-စသောအားဖြင့် ရှစ်ပက္ခအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ထိုရှစ်ပက္ခတို့တွင် အဘယ်မျှသောပက္ခလွန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ပက္ခမြောက် ရောက်ဆဲဖြစ်သဖြင့်၊ အဘယ်မျှသောပက္ခ ကြွင်းသေးသနည်း။ ။ငါးပက္ခလွန်သည်ဖြစ်၍၊ ခြောက်ပက္ခမြောက်ရောက်ဆဲဖြစ်သဖြင့်၊ နှစ်ပက္ခ ကြွင်းပါသေးသည်ဘုရား။ (တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ဖြစ်လျှင် လျော်ရာဖြေ။)

ပဝါရဏာပြုရာဖြစ်သော ဤဥပုသ်အိမ် သိမ်အပြင်၌ စည်းဝေးလာရောက်ကြသော ရဟန်းတို့ကား အဘယ်မျှ အရေအတွက် ရှိသနည်း။ ။(ငါးကျိပ်လေးပါး)အရေအတွက်ရှိပါသည်ဘုရား။ (လျော်ရာဖြေ)။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် သြဝါဒအလို့ငှာ ချဉ်းကပ်ခြင်းကို ရပါအံ့လော-ဟု တောင်းပန်သော သြဝါဒကို လျှောက်ကြားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီလော။ ။ယခုအခါ ဘိက္ခုနီမတို့ မရှိသောကြောင့်...လျှောက်ကြားဘွယ်ကိစ္စ မရှိပါဘုရား။

ဤငါးပါးသောအမှုကိစ္စတို့ကို၊ ဝါ-ဆန္ဒလျှောက်ကြား၊ ပဝါရဏာလျှောက်ကြား၊ ဥတုလျှောက်ကြား၊ ရဟန်းအရေအတွက် လျှောက်ကြား၊ ဘိက္ခုနီသြဝါဒ လျှောက်ကြား-ကိစ္စငါးပါးတို့ကို ပုဗ္ဗကရဏပြု၍ သံဃာစည်းဝေးပြီးသည်နောက် ပဝါရဏာမပြုမီ ရွေးအဘို့၌ ပြုအပ်သောကြောင့် ပုဗ္ဗကိစ္စဟူ၍ မိန့်ဆိုအပ်ကုန်၏။

ပဝါရဏာ ယာဝတိကာစ ဘိက္ခု ကမ္မပုတ္တာ၊
သဘာဂါပတ္တိယောစ နဝိဇ္ဇန္တိ။
ဝဇ္ဇနိယာစ ပုဂ္ဂလာ တသ္မိ နဟောန္တိ၊
ပတ္တကလ္လန္တိ ဝုစ္စတိ။

ဟူ၍ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ၊ ပဝါရဏာသည် နေ၏အစွမ်းဖြင့် စာတုဒ္ဒသီ ပဝါရဏာ၊ ပန္နရသီ ပဝါရဏာ၊ သာမဂ္ဂိ ပဝါရဏာ-ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် ယခုပြုဆဲဖြစ်သော ပဝါရဏာကား အဘယ်ပဝါရဏာ ဖြစ်သနည်း။ ။ ပန္နရသီ ပဝါရဏာဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ပြုတတ်သော ကာရက၏အစွမ်းဖြင့် သံဃပဝါရဏာ၊ ဂဏပဝါရဏာ၊ ပုဂ္ဂလ ပဝါရဏာ-ဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အဘယ်ပဝါရဏာဖြစ်သနည်း။ ။သံဃပဝါရဏာဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ပြုအပ်သော အခြင်းအရာ ကာတဗ္ဗာကာရ၏ အစွမ်းဖြင့် တေဝါစိကာပဝါရဏာ၊ ဒွေဝါစိကာပဝါရဏာ၊ ဧကဝါစိကာပဝါရဏာဟူ၍ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အဘယ်ပဝါရဏာဖြစ်သနည်း။ ။တေဝါစိကာ ပဝါရဏာဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

အကြင်မျှလောက် ငါးပါး၊ ငါးပါးထက် အလွန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် ပဝါရဏာကံအား လျှောက်ပတ်ကုန်၏။ ထိုမျှလောက် ငါးပါး၊ ငါးပါးထက် အလွန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည် တသိမ်ထည်း၌ နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်မူ၍ တည်ကြကုန်ပြီလော။ ။တည်ကြပါကုန်ပြီဘုရား။

ဟတ္ထပါသ်ကိုမစွန့်မူ၍ တည်သော ရဟန်းတို့သည် သဘောတူဝတ္ထုကြောင့် သင့်သောအာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြကုန်ပြီလော။ ။ စင်ကြယ်ကြပါကုန်ပြီဘုရား။

ဟတ္ထပါသ်ကိုမစွန့်မူ၍ တည်သော စင်ကြယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်မှ လူ၊ ဘိက္ခုနီမ-အစရှိသောနှစ်ကျိပ် တယောက်သော ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အပပြု၍ ကြဉ်အပ်ကုန်ပြီလော။ ။ကြဉ်အပ်ပါကုန်ပြီဘုရား။

ဤလေးပါးသော အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ ဝါ-ပဝါရဏာနေ့၊ သံဃာသိမ်တူ ဟတ္ထပါသ်တည်၊ သဘာဝါပတ်မရှိ၊ ဝဇ္ဇနိ ကြဉ်ဖယ်-အင်္ဂါ လေးသွယ်တို့ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်သော ပဝါရဏာကံကို လျှောက်ပတ်သောအခါရှိသောကြောင့် ပတ္တကလ္လ-ဟူ၍ မိန့်ဆိုအပ်၏။

ပုဗ္ဗကရဏပုဗ္ဗကိစ္စာနိ သမာဒပေတွာ ဒေသိတာပတ္တိကဿ သမဂ္ဂဿ ဘိက္ခုသံဃဿ အနုမတိယာ ပဝါရဏာဉာတ္တိံ ထပေတုံ အာရာဓနံ ကရောမ။ ။သာဓု သာဓု သာဓု။

ပဝါရဏာဉာဏ်။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အဇ္ဇ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တေဝါစိကံ ပဝါရေယျ။

ပဝါရဏာပြုပုံ။ ။သံဃံ အာရုသော ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တောအနံကမ္မံ ဥပါဒါယ။ ပဿန္တေ ပဋိကရိဿာမိ။ ဒုတိယမ္ပိ အာရုသော သံဃံ ပဝါရေမိ....။ တတိယမ္ပိ အာရုသော သံဃံ ပဝါရေမိ..... ပဋိကရိဿာမိ။ ။သာဓု သာဓု သာဓု။

သီတင်းငယ်တို့ကား ဘန္တေ....ဟု ဆိုအပ်၏။ သုံးကြိမ်စီ။

လေးပါး ဂဏ ပဝါရဏာပြုပုံ

ပုဗ္ဗကရသညံ။ ။တံမြက်လှည်းခြင်း၊ ဆီမီးညှိထွန်းခြင်း၊ သောက်ရေ သုံးရေ တည်ထားခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း ကိစ္စတို့သည် ပြီးကုန်ပြီ။ ဤကား ပုဗ္ဗကရဏလေးပါးတည်း။

ဆန္ဒကို၎င်း၊ ပဝါရဏာကို၎င်း ဆောင်၍ ကြားဘွယ်မရှိ၊ ဥတုသည် မိုဃ်းဥတု၊ ငါးပက္ခလွန်၊ ခြောက်ပက္ခမြောက် ရောက်ဆဲ၊ နှစ်ပက္ခကြွင်းသေး၏။ ရဟန်းအရေအတွက် လေးပါးဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့ခတောင်းပန်သော သြဝါဒကို လျှောက်ကြားဘွယ်မရှိ၊ ဤကား ပုဗ္ဗကိစ္စ ငါးပါးတည်း။

ယခုပြုဆဲ ပဝါရဏာသည် ပန္နရသီ ပဝါရဏာ၊ ဂဏပဝါရဏာ၊ တေဝါစိကပဝါရဏာ ဖြစ်၏။ ရဟန်းလေးပါး ဟတ္ထပါသ် မစွန့်။ သဘာဂအာပတ်မရှိ။ ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂိုလ်မရှိ။ ဤအင်္ဂါလေးပါးရှိသော ပဝါရဏာကံသည် ပတ္တကလ္လမည်၏။

လေးပါးဂဏဉာဏ်။ ။သုဏန္တု မေ အာယသ္မန္တော။ အဇ္ဇ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ။ ယဒါယသ္မန္တာနံ၊ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ တေဝါစိကံ ပဝါရေယျာမ။

ပဝါရဏာဘိတ်ပုံ။ ။အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တော
အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ။ သုံးကြိမ်....။ ။သာဓု သာဓု သာဓု။ သီတင်းငယ် ဘန္တေဆို။

[တပါးထံ-သွား။ နှစ်ပါးထံ-နှား၊ သုံးပါးထံ-နှော၊ လေးပါးထံ-စော။

သုံးပါးဂဏ် ပဝါရဏာပြုပုံ

[ပုဗ္ဗကရဏစသည် ကြားခြင်း၌ ရဟန်းအရေအတွက် သုံးပါးမျှသာ။]

သုံးပါးဂဏဉာတ်။ ။သုဏ်န္တံ၊ မေ အာယသ္မန္တာ။ အဇ္ဇ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ။ ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ
တေဝါစိကံ ပဝါရေယျာမ။]

ပဝါရဏာဘိတ်ပုံ။ ။အဟံ အာဝုတော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ ဝဒန္တ၊ မံ အာယသ္မန္တော
အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ။ သုံးကြိမ်....။ ။သာဓု သာဓု သာဓု။ သီတင်းငယ် ဘန္တေဆို။

နှစ်ပါးဂဏ ပဝါရဏာပြုပုံ

[ပုဗ္ဗကရဏ စသည်ကြားခြင်း၌ ရဟန်းအရေအတွက် နှစ်ပါးမျှသာ၊ ဉာတ်မထားရ။]

ပဝါရဏာဘိတ်ပုံ။ ။အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေနဝါ သုတေနဝါ ပရိသင်္ကာယဝါ ဝဒတု မံ အာယသ္မာ
အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ။ သုံးကြိမ်....။ ။သာဓု သာဓု သာဓု။ သီတင်းငယ် ဘန္တေဆို။

တပါးထည်းအဓိဋ္ဌာန်ပြုပုံ

[တံမြက်လှည်းခြင်းစသော ပုဗ္ဗကရဏလေးပါးပြု၍ ပုဗ္ဗကိစ္စ ဥတုပက္ခတို့ကို ဖုတ်သား၍ တပါးသော ရဟန်းများကို မြှော်လင့်၍ ကြွလာလျှင် ထိုရဟန်းတို့နှင့်အတူ...။ မကြွလာလျှင်သာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရသည်။ ဝိသဘာကရဟန်း ကြွလာလျှင်ကား ဝိသဘာဂနှင့် ကံမပြုအပ်။]

အဓိဋ္ဌာန်ပုံ။ ။အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ အဓိဋ္ဌာမိ။...သုံးကြိမ် ဆောက်တည်အပ်၏။

အဋ္ဌကထာကြီး၌— အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ။ ပါဠိတော်၌...အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ-မျှသာတည်း။

ပဝါရဏာ ကံဆောင်ခဏ်းဖြိုး၏။

ကထိန်ခင်း အတ္ထုပ္ပတ်ကျဉ်း

ဝါဆိုရာခေတ်ဖြစ်သော ဥပစာရသိမ်တခု၌ ပုရိမဝါကပ်၍ မကျိုးမပြတ် ကောင်းစွာဝါကျွတ်သော ရဟန်းအား၊ ဝါ-ပဝါရဏာ ပြုသော်၎င်း၊ မပြုမိသော်၎င်း-လူဖြစ်စေ၊ နတ်ဖြစ်စေ၊ ကျောင်းတွင်းရှိ သီတင်းသုံးဘော်ဖြစ်စေ၊ တရားနှင့်အညီ သဒ္ဓါပေါက်၍ မိမိအဝတ် ပုဆိုးကို၊ ဝါ-တိစီဝရိက်တို့တွင် တထည်ထည်သော သင်္ကန်းကို-ဣမံ ကထိန်စီဝရံ သံဃဿ ဒေမ။ ဣမိနာ ကထိန် အတ္ထရုထ-ဟု ဆို၍ လှူအံ့၊ ထိုအဝတ်သင်္ကန်းသည် မိုးပေါ်ကျနှင့်တူ၏။ ကထိန်ခင်းကောင်း၏။ စီဝရက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ပြသော ကေသီမာ နာနာလာဘ ကျောင်းတို့ဖြစ်လျှင် အသီးသီးပင် ခင်းကောင်း၏-ဟု ဝဇီရ ဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာဆို၏။ မိုးပေါ်ကျနှင့် တူစွာရသော် လည်း ရသောနေ့၌ သံဃာသည် ခင်းထိုက်သူအား မပေးအံ့၊ ပေးသောနေ့၌ မခင်းအံ့၊ သန္နိဓိမည်၏။ မခင်းအပ်၊ မလှူသေးဘဲ ကျောင်း၌လာထားအံ့၊ သံဃာမရသေးသောကြောင့် သန္နိဓိအဖြစ်မရှိ။ မိခင်တံ၌သော်လည်း ဘောင်း၍ နိမိတ်ပရိယာယ်ပြု၍ရသော

သင်္ကန်းကား ကထိန်မခင်းအပ်သည်သာတည်း။ ထိုကထိန်သင်္ကန်းကိုရသော ပုရိမဝါကျွတ်ရဟန်းသည် ထိုသင်္ကန်းကိုယူ၍အနည်းဆုံး ပေးသူလေးပါး၊ ခံယူသူတပါးအားဖြင့် သံဃာငါးပါးပြည့်အောင် ဤကျောင်းမှ၎င်း၊ တပါးသောကျောင်းမှ၎င်း ပင့်ဆောင်၍ကံဆောင်ရာ သိမ်သို့ သွားရောက်ဇည်းဝေး၍၊ အရှင်ဘုရားတို့... ကထိန်သင်္ကန်းဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ကထိန်သင်္ကန်းကို သင်္ကန်းနှုန်းပါးသောရဟန်းအား ပေးအပ်၏-ဟု ဆိုသောကြောင့် အဘယ်အရှင်သည် သင်္ကန်းနှုန်းပါးပါသနည်း-ဟု မေးအပ်၏။ ဤအရှင်သည် နှုန်းပါး၏-ဟု ဆိုလျှင် ဤအရှင်သည် ပုဗ္ဗိ၊ ပဓိ၊ ဓိဋ္ဌိ၊ ဣဒါ၊ မာ၊ ဗောဓာ၊ ဥဒ္ဓါ၊ အာ-ရှစ်ခုသိ-ဟူသည်နှင့်အညီ ပုဗ္ဗကရဏ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရိ၊ အဓိဋ္ဌာန်၊ အတ္ထာရ၊ မာတိကာ၊ ပလိဗောဓ၊ ဥဒ္ဓါရ၊ အာနိသင်ကို သိခြင်းအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံပါ၏လော-ဟု မေးအပ်၏။ ပြည့်စုံလျှင် ထိုအရှင်အား ဉာတိဒုတိယကမ္မဝါစာဘတ်၍ ပေးအပ်၏။ ရှေးက မပြည့်စုံလျှင် ယခုပြည့်စုံအောင် သင်ယူရသည်။ မသင်နိုင်လျှင် နားလည်သော ဝိနည်းဓိုရ်က ပြပေး၍ ပြပေးသောအတိုင်း ပြနိုင်လျှင်လည်း အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကထိန်ခင်းထိုက်သူဖြစ်၏။ သင်္ကန်းနှုန်းပါးသူ မရှိအံ့၊ မထေရ်ကြီးအား ပေးအပ်၏။ ထိုမထေရ်ကြီးသည်လည်း အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူသာ ဖြစ်ရသည်။

ကထိန်ခင်းကံပြုခဏ်း

အမည်မှည့်ခြင်း။ ။ယခုအခါ ကမ္မဝါစာရွက်ဖတ်ရာ၌ လွယ်ကူပါစေခြင်းအကျိုးငှာ ကထိန်ခင်းထိုက်စေ ဟု အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အရှင်မြတ်ကို တိဿ-ဟူ၍ မှည့်ပါ၏။ အရှင်မြတ်က မိမိအမည်တော်ကို တိဿ-ဟူ၍ မှတ်တော်မူပါ။ သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းကလည်း ထိုအရှင်မြတ်ကို တိဿအမည်ရှိ၏ .. ဟူ၍ မှတ်တော်မူပါ။

ကမ္မဝါစာ။ ။နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ဣဒံ သံဃဿ ကထိန်စီဝရံ ဥပ္ပန္နံ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော ဣမံ ကထိန်စီဝရံ တိဿဿ ဘိက္ခုနော ဒဒေယျ ကထိန် အတ္တရိတုံ။ သော ဉာတ္တိ။ ။သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ ဣဒံ သံဃဿ ကထိန်စီဝရံ ဥပ္ပန္နံ။ သံဃော ဣဒံ ကထိန်စီဝရံ တိဿဿ ဘိက္ခုနော ဒေတိ ကထိန် အတ္တရိတုံ။ ယဿာ ယသ္မာတော ခမတိ ဣဒဿ ကထိန်စီဝရဿ တိဿဿ ဘိက္ခုနော ဒါနံ ကထိန် အတ္တရိတုံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သောဘာသေယျ။ ။ဒိန္နံ ဣဒံ သံဃေန ကထိန်စီဝရံ တိဿဿ ဘိက္ခုနော ကထိန် အတ္တရိတုံ။ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

[ကမ္မဝါစာဘတ်ရာ၌မချုပ်မဆိုးသေးသော အဝတ်ပုဆိုးဖြစ်လျှင် ဣမံကထိန်ဒုဿံ၊ ဣမဿကထိန်ဒုဿဿ-ဟုဘတ်ရာ၏။ ဤကမ္မဝါစာဖြင့် သင်္ကန်းတထည်၊ တထည်စာအဝတ်ကိုသာ ပေးအပ်၏။ ကထိန်ခံသော ရဟန်းအား နောက်ထပ် သံဃိကဝေဓု မပေးအပ်၊ ပေးလိုလျှင် ပန်ကြား၍သာ ပေးအပ်၏။ အလှူရှင်တို့က အခြံအရံလူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ကထိန်ခံသူအား လှူပါ၏- ဟု ဆို၍ လှူရာ၌ သံဃာအစိုးမရ၊ ကထိန်ခံသူသာ အစိုးရ၏။

ကထိန်ခင်းပုံအစီအရင်။ ။ကမ္မဝါစာဖြင့် ပေးသောအဝတ်ကို ထိုနေ့အတွင်း ပြီးစီးအောင် သံဃာ အားလုံးကူညီ၍-ဖွပ်၊ စီရင်၊ ဖြတ်၊ တည်းစပ်၊ ချုပ်၊ ဆိုး၊ ဗိန္ဒုထိုး-ဟူသော ပုဗ္ဗကရဏ ခုနစ်ပါးကို ပြုရသည်။ ချုပ်ဆိုးပြီးသော သင်္ကန်းဖြစ်မှု-ဗိန္ဒုထိုးခြင်း-ဟူသော ပုဗ္ဗကရဏတခုကိုပြုရသည်။ ယခုသင်္ကန်းသည် ဒုကုဋ်ဖြစ်အံ့၊ အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားသော ယခင်ဒုကုဋ်ကို ပစ္စုဒ္ဓါရိပြု၍

ဝါ-အဓိဋ္ဌာန်ချ၍ ယခုဒုက္ခကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ခင်းရသည်။ အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားသော ယခင်ဒုက္ခ မရှိအံ့၊ ယခုဒုက္ခကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ခင်းရသည်။ (မရှိသော သင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန်ချဘယ်မရှိဟု သိရသည်။)

ယခင်ဒုက္ခကို-ဣမံ သံဃာဋီ* ပစ္စုဒ္ဓရာမိ-ဟု ဆို၍အဓိဋ္ဌာန်ချအပ်၏။ ယခု ဒုက္ခကို-ဣမံ သံဃာဋီ* အဓိဋ္ဌာမိ-ဟု ဆို၍အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်၏။ ထိုနောက် ဝါဆိုခေတ်-ဥပစာရသိမ်-ကျောင်းဝိုင်းတွင်း၌သာလျှင် -ဣမာယ သံဃာဋီယာ ကထိနံ အတ္ထရာမိ - ဟု အသံထင်စွာဆို၍ အတ္ထာရပြုရသည်။ ဝါ-ကထိနံခင်းရသည်။ ဤခင်းနည်း၌ သံဃာငါးပါးရှိမှဟု အဆိုမရှိ။ ကမ္မဝါစာဘတ်သော ခင်းနည်း၌ သံဃာငါးပါးရှိမှသာ အပ်သည်။ ကိုယ်ရုံသင်းပိုင်ဖြင့် ခင်းရာ၌လည်း ဤနည်းမှီ၍ ပစ္စုဒ္ဓိရ်၊ အဓိဋ္ဌာန်၊ အတ္ထာရ ပြုပုံကို သိအပ်၏။ ကမ္မဝါစာဘတ်ခြင်းကိုလည်း ကထိနံခင်းခြင်းပင်ဟု မဟာဝါ ပါဠိတော်၌ ဆိုသည်။

ထိုနောက် ဥပစာရသိမ်တွင်း၌ ဝါကျွတ်သော သံဃာရှိလျှင် ထိုသံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍- အတ္ထတံ ဘန္တေ သံဃဿ ကထိနံ။ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော။ အနုမောဒထ-ဟုဆို၍ တိုက်တွန်းအပ်၏။ ဝါကျွတ်သော ထိုသံဃာသည်လည်း ဥပစာရသိမ်တွင်း၌ တည်လျက် အတ္ထတံ ဘန္တေ သံဃဿ ကထိနံ။ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော။ အနုမောဒါမ-ဟု သိသာအောင်ဆို၍ အနုမောဒနာပြုအပ်၏။ အကြီးအငယ်၊ အနည်းအများအားလျော်စွာ ဘန္တေ၊ အာဝုသော။ အနုမောဒထ၊ အနုမောဒါဟိ။ အနုမောဒါမ၊ အနုမောဒါမိ...ဟု ဆိုအပ်၏။ ဤကား ပုံ၊ ပစ်၊ မိဉ်၊ ထွာ-လေးပါးတည်း။

ထိုအခါမှစ၍ ခင်းသူ၊ အနုမောဒနာပြုသူ-ရဟန်းတို့အား မာတိကာရှစ်ပါး၊ ပလိဗောဓနှစ်ပါးဖြင့် တပါးပါး ရှိသော်၎င်း၊ ဉာတ္တိဒုတိယကံဖြင့် မနုတ်သေးသော်၎င်း အာနိသင် ငါးပါးကို တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင် ရကုန်၏။ ဤကား-မာ၊ ဗောဓာ၊ ဥဒ္ဓိ၊ အာ-လေးပါးတည်း။

ကထိနံကံဆောင်ခဏ်း ပြီး၏။

ကထိန်နုတ်ကံပြုခဏ်း

အတ္တပ္ပတ်ကျဉ်း။ ။ကထိန်ခင်းသောကျောင်း၌ ရှိသမျှသံဃာအား အညီအမျှလာဘ်ရစိမ့်သောငှာ ရည်စူး၍ သံဃံဿ ဒေမ-ဟု ဆို၍ လှူသော်လည်း ထိုအဝတ်သင်္ကန်းဟူသမျှကို ကထိန်မခင်းသူတို့ မရထိုက်၊ ခင်းသူတို့သာ အစိုးရကုန်၏။ လာဘ်အညီအမျှ မရနိုင်။ ကထိန်နုတ်လျှင်ကား သံဃာအားလုံး အစိုးရ၍ လာဘ်ညီမျှနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် လာဘ်ညီမျှစေခြင်းငှာ သံဃိကသင်္ကန်း များစွာ လှူလိုသောဒါယကာ တဦးဦးက-ကထိန်နုတ်တော်မူကြပါ-ဟု တောင်းပန်အံ့၊ ကထိန်ခင်းထားခြင်းကြောင့် ရထိုက်သော သင်္ကန်းထက် ဝေဇ္ဇသင်္ကန်းများလျှင်နုတ်အပ်၏၊ နည်းလျှင်မနုတ်အပ်။ အတူအမျှဖြစ်လျှင် ဒါယကာ၏ သဒ္ဓါတရားကို စောင့်ရှောက် သောအားဖြင့် နုတ်အပ်၏။ မနုတ်ဘဲ ပန်ကြား၍ပေးလျှင်လည်း လာဘ်မျှနိုင်၏။ ပန်ကြားသောအခါ တပါးပါးက သဘောမတူဟု ကန့်ကွက်လျှင် မပေးကောင်း။

ကထိန်နုတ်ကမ္မဝါစာ။ ။နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ။ သံဃော ကထိနံ ဥဒ္ဓရေယျ။ သော ဉာတ္တိ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ သံဃော ကထိနံ ဥဒ္ဓရတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ ကထိနဿ ဥဒ္ဓါရော၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယံ။ ဥဗ္ဘတံ သံဃေန ကထိနံ။ ခမတိ သံဃဿ၊ တဿာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဤသို့ဉာတ္တိ ဒုတိယကံဖြင့် နုတ်ပြီးသောအခါ ဤကျေး ခင်း၌ ကထိန်ခင်းသူတို့အား အာနိသင်ငါးပါး မရတော့ပြီ။ ကမ္မဝါစာဖြင့် မနုတ်သော်လည်း မာတိကာ ရှစ်ပါးဖြင့် ပလိဗောဓ နှစ်ပါးလုံးပြတ်သူတို့အား အာနိသင်မရ၊ ခရီးသွား၍ ဤကျောင်းသို့ မပြန်တော့ပြီ-ဟု

ဆုံးဖြတ်လျှင် အာဝါသပလိဗောဓ ပြတ်၏။ ဤအာနိသင်အဝတ်ကို သင်္ကန်းဖြစ်အောင်ပြုဘွယ် မရှိပြီ-ဟု ဆုံးဖြတ်လျှင် စိဝရပလိဗောဓ ပြတ်၏။ ချုပ်ဆုံးပြီး သင်္ကန်းဖြစ်လျှင်လည်း စိဝရပလိဗောဓပြတ်ပြီး ဖြစ်၏။

ကထိနနုတ်ကံဆောင်ခဏ်းပြီး၏။

သိမ်နုတ်ကံအတ္ထုပ္ပတ်

သိမ်နုတ်အစီအရင်။ ။သိမ်သမုတ်လိုသည့်နေရာ၌ ဤဘုရားရှင်သာသနာအတွင်း ရွေးရွေးကသမုတ်အပ်သော သိမ်ဟောင်းများ ရှိစေချက် ထိုသိမ်ဟောင်းများနှင့် စပ်မိ ထပ်မံလျှင် သိမ်သမ္ဘေဒ၊ သိမ်အဇ္ဈောတ္ထရဏအဖြစ်မှ မလွတ်နိုင်ရာ၊ ထို့ကြောင့် မသမုတ်မီကပင် သိမ်ဟောင်းများ နီးနီးကပ်ကပ် ရှိလိမ့်မည်-ဟု တွေးထင်ဘွယ်အရပ်၌ လေးပါးထက်မနည်းသော သံဃာတည်လျက် ကမ္မဝါစာရောက်ရှိ ဘတ်မိပါစေခြင်းအကျိုးငှာ သံဃာများလျှင် နှစ်တန်း၊ သုံးတန်းစဉ်၍ ဟတ္ထပါသ်မလွတ်အောင် တထွာထက်ပို၍ မခြားစေမှု၍ သိမ်ဟောင်းချင်းချင်း ရောစပ်ဘွယ်ကင်းအောင် လက်ရုံးချင်း သင်္ကန်းစွန်းချင်း မရောစပ်စေ၊ မထိခိုက်စေဘဲ ထိုင်လျက်၎င်း၊ ရပ်လျက်၎င်း သိမ်နုတ်ကမ္မဝါစာ နှုတ်လွှတ်ဖြစ်စေ၊ ကျကျနနရှိအောင် စာကြည့်၍ဖြစ်စေ သံဃာအားလုံးကို၎င်း၊ တပါးခြား နှစ်ပါးခြား၎င်း သံဃာ များများ တပြိုင်နက် ရွတ်ဘတ်၍ နုတ်အပ်၏။ သိမ်ဟောင်းရှိရာ၌ လေးပါးအောက် မလျော့သော သံဃာတည်လျက် ကမ္မဝါစာ ဘတ်မိလျှင် တသိမ်လုံး တပြိုင်နက်ထည်း ကျွတ်၏။

သိမ်ဟောင်း ရောက်လောက်ရာအရပ်တွင်း၌ ကိစ္စရှိ၍မလာနိုင်သော ရဟန်းတို့သည် သိမ်တွင်းရှိ သံဃာထံ ချဉ်းကပ်၍....ဆန္ဒံ ဒမ္မိ-ဟု သုံးကြိမ်ဆို၍ ဆန္ဒပေးပြီ ပြန်အပ်၏။ မချဉ်းကပ်သာလျှင် သံဃာသို့သွားမည့် ရဟန်းတပါးထံ ဆန္ဒပေးအပ်၏။ သံဃာကသော်လည်း ရဟန်းတပါးစေလွှတ်၍ ဆန္ဒယူခိုင်းအပ်၏။ ရဟန်းတပါးထံ ဆန္ဒပေးပုံကား.....ဆန္ဒံ ဒမ္မိ၊ ဆန္ဒံ မေ ဟရ၊ ဆန္ဒံ မေ အာရောစေဟိ....ဟု သုံးကြိမ်ဆိုအပ်၏။ ဆန္ဒဆောင်ယူသော ရဟန်းသည် သံဃာဟတ္ထပါသ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ...တိဿော နာမ ဘန္တေ ဘိက္ခု ဆန္ဒံ ဒေတိ။ တ မဟံ အာဟာရာမိ။ တ မဟံ အာရောစေမိ....ဟု သုံးကြိမ်လျှောက်ကြားအပ်၏။ သုံးယူဇနာခန့် မဟာသိမ်ကြီးများရှိနေပါမူ-ထိုသိမ်

ကြီးများရောက်လောက်ရာအတွင်း ကျောင်းတိုက်ရှိ ရဟန်းများ အကုန်သိမ်းရုံးပါမှ ဆန္ဒသော်လည်း ဆောင်ယူပါမှ-ထိုသိမ်ကြီးများ ကျွတ်မည်။ မဟာသိမ်ကြီးများကား မရှိနိုင်ရာ၊ ခဏ္ဍသိမ်ငယ်ပင် ရှိနိုင်ခဲ၏။ သိမ်နုတ်စဉ်လာမယွင်း သံသယပျောက်ကင်းအောင်သာ တွေးတောရမ်းဆကာ နုတ်ကြရပေသည်။ သိမ်နုတ်ဟူသည် ဗဒ္ဒသိမ်ဟောင်းကိုသာ နုတ်ရသည်။ ထိုဗဒ္ဒသိမ်တွင်း သံဃာဝဂ်မဖြစ်လျှင် ကိစ္စပြီး၏။ ဂါမခေတ်နယ်တွင်း သံဃာကို သိမ်းဘွယ်မရှိ။

ခဏ္ဍသိမ်အကြီးပမာဏ မပြ၊ အငယ်ပမာဏ-နှစ်ကျိပ်တပါး စည်းဝေးလောက်ရုံသာ။ မဟာသိမ်-အငယ်ပမာဏ မပြ။ အကြီး ပမာဏ သုံးယူဇနာသာဖြစ်သော်လည်း တနေရာက နုတ်လိုက်လျှင် တသိမ်လုံးတပြိုင်တည်းကျွတ်နိုင်သည်။ မှန်းဆသောအားဖြင့် ဘေးသိမ်များအတွက် ဘေးပတ်လည်နုတ်၍ အလယ်သိမ်အတွက် အလယ်၌နုတ်လျှင် သိမ်နုတ်ကိစ္စ ပြီးနိုင်သည်သာတည်း။ ညောင်စောင်းကွက်ချ၍ အကွက်တိုင်းစေ့အောင် ထိုင်၍ သိမ်နုတ်ခြင်းကား-ပင်ပန်း၍ ထုံးကုန်သလောက် အကျိုးမများ။ မဟာ သိမ်ကြီးများမဟုတ်၍ ထုံးမကုန် လူမပန်းစေကာမူ ရဟန်းထိုင်ရာ၌သာ တခါစီကျွတ်ရာ၏...ဟူ၍ပင် အချို့မှတ်မှားကုန်၏။ သို့ရာတွင် ညောင်စောင်းတနေရာစာကို မမှန်းဆနိုင်သောနဝကတို့ကို နုတ်ခိုင်းရာ၌ လွယ်ကူ၏။ လှပတင့်တယ် ရှုကြည့်ဘွယ်လည်းဖြစ်၏။ ။ သိမ်ဟောင်းချင်းမကူးမစပ်ရအောင် မဏ္ဍပ်ကနားမဆောက်ခင် ပြီးအောင် နုတ်ရာ၏။ တပင်တိုင်ထီးဖြူရုံသော်လည်း ဆောက်လုပ်၍ နုတ်ရာ၏။ နောင် သိမ်ကျောင်းကိုချဲ့၍ ဆောက်လိုလျှင်လည်း ဗဒ္ဒသိမ်တပါးနှင့် ရောက်ယှက်ခြင်းကင်းအောင် သိမ်သမုတ်မည့်နေရာမှစ၍ ဆယ်တောင်ကွာလောက်ပတ်ပတ်လည် နုတ်ထားရာ၏။ နုတ်ပြီးလျှင် မသမုတ်ရသေးသော်လည်း အဗဒ္ဒသိမ်အဖြစ်ဖြင့် ကံဆောင်နိုင်ပြီ။ ပကတိဂါမဖြစ်လျှင် ထိုဂါမအတွင်း၌ ရဟန်းတို့ကိုသိမ်း၍၊ ဝိသုဂါမဖြစ်လျှင် ထိုဝိသုဂါမအတွင်း၌သာ သိမ်း၍ ကံဆောင်ခြင်းငှာ အပ်၏။

ဤ၌ ဝိသုဂါမကို အစိုးရမင်းတို့ ခေတ္တပေးလျှင် အပ်ပါမည်လော-ဟု ဆိုကုန်၏။ ဝိသုဖြစ်လျှင် ခေတ္တပေးလည်းအပ်သည်။ သူကြီးတပိုင် မဟာဂါမကြီးသော်လည်း သူကြီးအား အပိုင်ပေးသည်မဟုတ်ဘဲ ဂါမသိမ်ဖြစ်ကြောင်း တင်ရှားနေပြီ။ ထို့ကြောင့် ခေတ္တပေးစိစစ်ဘွယ်မရှိ။ ဝိသုဖြစ် မဖြစ်သာ စိစစ်အပ်၏။ ဝိသုမဖြစ်လျှင် ပကတိဂါမအတိုင်းပင်တည်း။ ရွာပိုင် ရွာစားရှိ၊ မရှိ မြေဟူသမျှသည် ဂါမ မဟုတ်လျှင် အရည၊ အရည မဟုတ်လျှင် ဂါမ၊ ထိုနှစ်ပါးမှ အလွတ်မရှိ။

သံဃာကုန် ကမ္မဝါစာဘတ်လျှင် နားထောင်သူ ကတ္တား သံဃာအဘယ်မှာနည်း-ဟု မေးဘွယ်ရှိ၏။ သုဏ္ဍာတု ဓမ္မ ဘန္တေ သံဃော ဟူသမျှ၌ ဘတ်သူတိုင်းပင် နားထောင်သူ ကတ္တား၌ ပါဝင်သည်သာဖြစ်၍ သံဃာကုန်သာ နားထောင်သူ ကတ္တားဖြစ်သည်။ ဘတ်သူအရေအတွက် ကန့်သတ်ချက် မရှိ။ အချို့ကား သုံးပါးထက်လွန်၍ သံဃာသည် ကမ္မဝါစာမဘတ်သင့်ဟု- န ဟိ သံဃော သံဃဿ ကမ္မံ ကရောတိ-ပါဠိကို ကိုးကားကုန်၏။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ နဟိကရောတိ၊ မပြုသည် သာတည်း။ ကံဟူသမျှကို သံဃာကသာပြုရသော်လည်း ကမ္မာရဟပုဂ္ဂိုလ် သုံးပါးထက်လွန်၍ သံဃာဖြစ်ခဲ့မှု ကံမပြုလေနှင့်၊ နိဂ္ဂဟကံ ဖြစ်ခဲ့လျှင် အားတူဖြစ်၍ ခုခံမည်စိုးရိမ်ဘွယ်-ဟု ဆိုသော ပါဠိဖြစ်သည်။ ပါဠိတော်၌ တပါးထည်းသာ တကြိမ်ထည်းသာ ကမ္မဝါစာဘတ်ခြင်းသည် ထင်ရှား၏။ ယခုကား တပါးမက၊ တကြိမ်မက ဘတ်ခြင်းထင်ရှား၏။ အဋ္ဌကထာတို့၌ မစွမ်းနိုင်သင့်၍ နှစ်ပါး၊ သုံးပါး ဘတ်ခြင်းလည်း ထင်ရှား၏။ ထိုထက်အလွန်ကို တားမြစ်ခြင်းမရှိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာကို၌-သိမ်ဟောင်းနေရာမသိလျှင် မနုတ်အပ်-ဟုဆို၏။ ဝိမတိဋီကာ၌-သိခြင်းသည် အင်္ဂါမဟုတ်၊ သိမ်၌တည်ခြင်း၊ နုတ်အံ့ဟု ကမ္မဝါစာဘတ်ခြင်းသာ အင်္ဂါဟုဆို၏။ ဘတ်သူ အင်္ဂါကို ဗျတ္တ၊ ပဋိဗလ-နှစ်ပါးမျှသာပြသည်။ အသက်မစေ့ဘဲ ရဟန်းခံမိသူသည် ရဟန်းမဖြစ်ဘဲလျက် ကမ္မဝါစာဘတ်ရာ၌ ကံအောင်ကြောင်း ဦးနဝိသတိသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌ ထင်ရှား၏။ ။ အကြိမ်ကြိမ်ထပ်ဘတ်ရာ၌ ကံအောင်ပြီး ဖြစ်လျှင် ဒဠိကမ္မ၊ မအောင်သေးလျှင် ကံအောင်ခြင်းအကျိုးရှိသကဲ့သို့ သံဃာများများဘတ်ရာ၌လည်း အားလုံးပီလျှင် ဒဠိကမ္မ၊ အချို့ မပီလျှင် ပီသူအတွက် ကံအောင်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ သိမ်နုတ်ရာ၌ ပြီးလွယ်၊ စပ်လွယ်၍လည်း သံဃာချမ်းသာခြင်းအကျိုး များစွာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ တပါးသာရှိလျက် အဋ္ဌကထာ၌ နှစ်ပါး၊ သုံးပါးအညွန့်တက်ခြင်း ထင်ရှားလျက် “လေးပါးစသည်မဘတ်အပ်” ဟု စကားကျဲခြင်းသည် အနုညာတ အညွန့်ချိုး၍ ဆဇ္ဇေတဗ္ဗ ပြုမိခြင်းလျှင် လားရာရှိ၏။

သိမ်သမုတ်ရာ၌ ရှေးဦးစွာ သမာနသံဝါသသိမ်ကို သမုတ်၍ ထိုနောင်မှ အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို သမုတ်ရသည်။ သိမ်နုတ်ရာ၌ကား- ရှေးဦးစွာ အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို နုတ်၍ ထိုနောက်မှ သမာနသံဝါသသိမ်ကို နုတ်ရသည်။ သိမ်နုတ် ကမ္မဝါစာနှစ်ခုကို တဆက်ထည်း ဘတ်၍နုတ်နိုင်၏။

သိမ်နုတ်ကံဆောင်ခဏ်း

အဝိပွင်္ဂါသသိမ်နုတ်ကမ္မဝါစာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယော သော သံဃေန တိစိဝရေန၊ အဝိပွင်္ဂါသော သမ္မတော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တံ တိစိဝရေန အဝိပွင်္ဂါသံ သမ္မဟနေယျ။ သော ဉာတ္တိ။ ။သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယော သော သံဃေန တိစိဝရေန အဝိပွင်္ဂါသော သမ္မတော။ သံဃော တံ တိစိဝရေန အဝိပွင်္ဂါသံ သမ္မဟနတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တေဿ တိစိဝရေန အဝိပွင်္ဂါသဿ သမ္ပုဂ္ဂါတော၊ သောတုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။ ။သမ္မဟတော သော သံဃေန တိစိဝရေန အဝိပွင်္ဂါသော။ ခမတိ သံဃဿ၊ သုတာတုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

သမာနသံဝါသ သိမ်နုတ် ကမ္မဝါစာ

သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယာသာ သံဃေန သီမာ သမ္မတာ သမာနသံဝါသာ ကျေပေါသထာ၊ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တံ သီမံ သမ္မဟနေယျ သမာနသံဝါသံ ကျေပေါသထံ။ သောဉာတ္တိ။ ။သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယာသာ သံဃေန သီမာ သမ္မတာ သမာနသံဝါသာ ကျေပေါသထာ၊ သံဃော တံ သီမံ သမ္မဟနတိ သမာနသံဝါသံ ကျေပေါသထံ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တေဿာ သီမာယ သမာနသံဝါသာယ ကျေပေါသထာယ သပ္ပုဂ္ဂါတော၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ

နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။ ။သမ္မဟတာ သာ သိမာ သံဃေန သမာနသံဝါသာ ကေပေါသထာ၊ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။
ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

သိမ်နုတ်ကံဆောင်ခဏ်းပြီး၏။

သိုမ်သမုတ်ကံအတ္ထုပ္ပတ်

သိမ်သမုတ်အစီအရင်။ ။သိမ်နုတ်ကံစွဲပြီး၍ သမုတ်လိုသောအခါ ပကတိဂါမအတွင်းဖြစ်လျှင် ထိုဂါမခေတ်အတွင်း၌၊
ဝိသုဂါမအတွင်းဖြစ်လျှင် ထိုဝိသုဂါမအတွင်း၌ ရှိသမျှရဟန်းတို့ကို ဟတ္ထပါသ်သို့ ဆောင်၍၊ ဝါ-ဆန္ဒဆောင်၍၊ ဝါ-ဗဒ္ဓသိမ်တွင်း၌
နေစေ၍၊ ခရီးသွားရဟန်းတို့ကိုလည်း ထိုဂါမ၊ ထိုဝိသုဂါမတွင်းသို့ မဝင်ရန် ခေတ္တဆိုင်းငံ့စေ၍ သမုတ်အပ်၏။ နိမိတ်ကြားရာ၌
အယုတ်ဆုံး နိမိတ်သုံးရပ်မှ စ၍ နိမိတ်လေးရပ်၊ ရှစ်ရပ် စသည်တို့ကို ထပ်မံအောင် ရွေးဦးစွာ ကြားပြီးသောနိမိတ်ကို ထပ်ကြားပြီးမှ
ရပ်အပ်၏။ နိမိတ်နေရာရှိသည်အားလျော်စွာ သုံးထောင့်၊ လေးထောင့်၊ ငါးထောင့် စသောသိမ် ဖြစ်၏။ နိမိတ်လျှောက်ကြားသူကား
ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ-လျှောက်ကြားလျှင်လည်း အပ်သည်သာတည်း။

နိမိတ်ရှစ်မျိုး။ ။သိမ်နိမိတ် ရှစ်မျိုးတို့တွင် တောင်နိမိတ်၌ သယံဇာတ - အလိုလိုဖြစ်သော မြေတောင်၊ ကျောက်တောင်၊
မြေကျောက် ရောသောတောင်- သုံးခုသည် ခုနစ်တောင်ထွာ ဆင်ပမာဏမှစ၍ နိမိတ်လောက်သည်။ သဲပုံအစု မအပ်။ တောင်နိမိတ်
နှစ်ခုဆက်နေလျှင် တခုသာကြားအပ်၏။ မျိုးတူနိမိတ်ဆက်ရာတိုင်း တခုသာကြားအပ်၏။

ကျောက်နိမိတ်၌ ဆင်ပမာဏအောက်ငယ်၍ အယုတ်ဆုံး ၃၂-ပိုလ်အချိန်စီးသော တင်လဲခဲအနေ ကျောက်သည် နိမိတ်လောက်၏။
မြေ၌မြုပ်၍ မြေနှင့်ညီသော ကျောက်ပြားပင် ဖြစ်စေ-အပ်၏။ သံတွေခဲလည်း အပ်၏။ ကျောက်၌ရေတွက်အပ်သည်။ ကျောက်ခဲငယ်အစု၊
အုဉ်ခဲကြီးတို့ကား မအပ်ကုန်။

တောနိမိတ်၌ အတွင်း၌ အနှစ်ရှိကောင်းသော ကျွန်း၊ အင်ကြင်း၊ စသည်တို့၏ လေးပင်ငါးပင်မှစ၍နိမိတ်လောက်၏။ အတွင်း၌ အနှစ်ရှိကောင်းသောသစ်ပင်အများနှင့်ရောသော လေးပင်ငါးပင်မျှလည်း အပ်၏။ အုန်းတော၊ ထန်းတောသက်သက် မအပ်။

သစ်ပင်နိမိတ်၌ အတွင်း၌ အနှစ်ရှိကောင်းသော သစ်ပင်သည် အယုတ်ဆုံး အမြင့်ရှစ်သစ်၊ လုံးပတ် သီဟိုဠ်ကညစ်ရိုးခန့်၊ ဝါ-လက်သန်းခန့်ရှိလျှင် နိမိတ်လောက်၏။ အိုးခွက်၌ တည်ဆဲသစ်ပင် မအပ်။ ထိုခဏ အိုးမှထုတ်၍ မြေ၌စိုက်၍ ရေလောင်းပြီးလျှင်၊ မညှိုးနွမ်းမှု အပ်၏။ အကိုင်းဖြတ်စိုက်အံ့၊ အမြစ်အခက် အသစ်ထွက်မှ အပ်တည်။ ထန်းပင် အုန်းပင်မအပ်။

လမ်းခရီးနိမိတ်၌ နှစ်ခုသုံးခုသောရွာတို့သို့ရောက်၍ အများသုံးသော လူလမ်း၊ လှည်းလမ်းသည် နိမိတ်လောက်၏။ လူမသွား လှည်းမသွားသောလမ်း၊ တောသို့၊ မြစ်သို့ သွားသောလမ်းတို့ကား မအပ်။

တောင်ပို့ နိမိတ်၌ ယနေ့ပေါက်စ တောင်ပို့ပင်ဖြစ်စေ နွားဦးချိုမျှ ရှစ်သစ်မျှမှ စ၍ ဟိမဝန္တာခန့်ရှိစေကာမူ နိမိတ်လောက်၏။

မြစ်နိမိတ်၌ ငါးရက်တိုင်း၊ ဆယ်ရက်တိုင်း၊ တဆယ့်ငါးရက်တိုင်း မိုဃ်းမှန်မှန်ရွာသောအခါ မိုးလေးလလုံး ရေမပြတ်စီးသော မြစ်ဖြစ်၍-ကမ်းတဘက်သို့သွားလျှင် သင်းပိုင်တသစ်၊ နှစ်သစ်ရေစွတ်လျှင် နိမိတ်လောက်၏။ ထိုသို့သောမြစ်သည် မိုးခေါင်သောအခါ၊ နွေအခါတို့၌ ရေပြတ်သော်လည်း အပ်၏။ တမံဆည်ပိတ်သဖြင့် ရေမစီးအံ့၊ ရေမစီးရာ၌ ရေနိမိတ်၊ ရေစီးရာ၌မြစ်နိမိတ် ကြားအပ်၏။ တူးမြောင်းကား မအပ်။ ကာလကြာ၍ ကမ်းပြိုရေစီး မြစ်ကြီးဖြစ်သောအခါ အပ်၏။

ရေနိမိတ်၌ မစီးမှု၍ မြေ၌တည်သော တွင်းရေ၊ ကန်ရေသည် နိမိတ်လောက်၏။ စီးသောရေ၊ အိုးခွက်၌ တည်သောရေ မအပ်၊ စီးသောရေကို တမံဆည်ပိတ်၍ အစီးရပ်လျှင် ရေနိမိတ်အပ်၏။ ဝက်တူးတွင်း၊ သူငယ်တို့ ကစားသောတွင်း၌ တည်သောရေသည်၎င်း၊

ယခုတူး၍ လောင်းထည့်သောရေသည်၎င်း များသည်ဖြစ်စေ၊ နည်းသည်ဖြစ်စေ-ကမ္မဝါစာဆုံးအောင် တည်လျှင်အပ်၏။ ရေမတည်သော တွင်း၌ မြေကွဲ မြေအက်ကို သရွတ်ကျံလျှင် တမံပိတ်သကဲ့သို့ အပြစ်မရှိ၊ အိုးခွက် မဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

၃၂-ပိုလ်တင်လဲခဲ။ ။ဝိတေဝိနောဒနိဋ္ဌိလာ၌ ၃၂-ပိုလ်ကို မာဂဓချိန်ဖြင့် ယူအပ်၏။ မာဂဓချိန်သည် သောကချိန်ထက် နှစ်ဆကြီးသည်ဟု ဆို၏။ ။ကခါဋ္ဌိကာသစ်၌....ကေ ပလံ နာမ ဒသကဋ္ဌဉ္စန္ဒိ ဝဒန္တိ-ဟု ဆို၏။ ။သင်္ချာပကာသ ကျမ်း၌... ရွေးငယ် ၃၂-သည် မာဂဓချိန် ကဋ္ဌဉ္စတခု-ဟု ဆို၏။ ရွေးငယ် ၃၂၀-သည် ဒသကဋ္ဌ-တပိုလ်ဟူလို။ ။ကပ္ပဒ္ဒမကျမ်း၌ ရွေးငယ် ရှစ်ဆယ်-တကျပ်-ဟု ဆို၏။ ရွေးငယ် ၃၂၀-သည် လေးကျပ်၊ ၀၁-တပိုလ်ဟူလို။ ။မိုင်းခိုင်းဆရာတော်ကြီးကား-မာဂဓကျပ် ၁၂၀-သည်၊ အင်္ဂလိပ်သုံးဒင်္ဂါး ၁၆၀-သည် မြန်မာကျပ် ၁၁၂၂-မူး၊ ၃၈ ရွေးသည် ၃၂-ပိုလ်မည်၏။ ထို ၃၂-ပိုလ်အချိန်စီးသော တင်လဲခဲနှင့် အရွယ်တူကျောက်သည် အယုတ်ဆုံးကျောက်နိမိတ် လောက်၏-ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။

သိမ်ဖြစ်ပုံ။ ။ထိုနိမိတ်တို့ကို မျိုးတူ-မတူ တည်မြဲတိုင်းနေရာသို့၎င်း၊ မိမိတို့လိုရာချထားသော နေရာသို့၎င်း အနီးချဉ်းကပ်၍ဖြစ်စေ၊ မချဉ်းကပ်ဘဲ သံဃာ့အလယ်၌နေ၍ ဖြစ်စေ-နိမိတ်ထပ်အောင် ကြားပြီးလျှင် အယုတ်ဆုံး ရဟန်းလေးပါးရှိမှ သမာနသံဝါသကမ္မဝါစာ ဘတ်၍ သိမ်သမုတ်အပ်၏။ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ နိမိတ်တို့၏အတွင်းသားမြေသည် အောက်၌ ဥမင်ကိုက်ခေါင်းမရှိမှ ယူဇနာနှစ်သိန်း လေးသောင်း အထူရှိသော မြေဆုံးအောင် သိမ်သက်၏။ သာသနာ့ကွယ်မှ ထိုသိမ်ပျက်မည်။ နိမိတ်တို့ကား သိမ်ပဖြစ်ကုန်၏။

ဤသိမ်သစ်သည် အရံမရှိသောရွာ၏ အစွန်ဆုံးဥပစာရမှ ခဲတကျဝေးကွာ၍ ဂါမူပစာရလွတ်မှသာ အဝိပ္ပဝါသ ကမ္မဝါစာ ဘတ်၍ ထပ်သမုတ်အပ်၏။ ဂါမူပစာရအတွင်းဖြစ်ခဲ့လျှင် ဝတ္ထုဝိပဉ္စအဓမ္မကံဖြစ်၍ အဝိပ္ပဝါသသိမ်ထပ်၍မသမုတ်ကောင်း။ ရွာများပါ သွင်း၍ သမုတ်အပ်သော မဟာသိမ်ကြီးများ၌သာ-ထပေတွာ ဂါမဉ္စ ဂါမူပစာရဉ္စ-ဟု ဆိုကျိုးရှိသည်။ ရွာ၊ ရွာ၏ ဥပစာရလွတ်ကင်းသော ခဏ္ဍသိမ်ငယ်၌ကား ဆိုကျိုးမရှိရုံသာတည်း။ ။ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ၌- ဂါမဉ္စ သိမ်သမုတ်ပြီးသောအခါ အဝိပ္ပဝါသကို အာစိဏ္ဏကပ္ပဖြင့် သမုတ်ကြသည် - ဟု ဆို၏။

သိမ်သမုတ်ပြီးလျှင် ထိုနိမိတ်နေရာ မှတ်မိစိမ့်သောငှာ ကျောက် သဲ မြေ-စသော အစုအပုံ,ကျောက်တိုင်, သစ်တိုင် စသည်တို့ကို စိုက်ထားအပ်ကုန်၏။ ထိုမှအပဥ္စလည်း အယုတ်ဆုံး လေးသစ်မျှခွာ၍ သီမန္တရိုက်တိုင်တို့ကို စိုက်ထားအပ်ကုန်၏။

နယ်တပါးသွင်း၍သမုတ်ခြင်း။ ။ဂါမခေတ်တပါးကို မိမိတို့ဂါမ၌၎င်း, ဝိသုံဂါမ၌၎င်း သွင်း၍၊ ဝါ-သိမ်ချဲ့၍ သမုတ်လိုအံ့၊ မိမိတို့ဂါမ, ဝိသုံဂါမ၌သာနေ၍ သမုတ်အပ်၏။ သမာနသံဝါသ သမုတ်စဉ် ဂါမခေတ်တပါးမှ သံဃာကို ဆန္ဒဆောင်သော်လည်း ဆန္ဒမရောက်။ နိမိတ်အတွင်းရှိ ရဟန်းတို့သာ အလေးပြုခြင်းအားဖြင့် လာလိုလျှင် လာအပ်၏။ အဝိပ္ပဝါသထပ်သမုတ်သောအခါ၌ကား နိမိတ်အတွင်းရှိ ရဟန်းများလာအပ်၏။ ဆန္ဒသော်လည်း ဆောင်အပ်၏-ဟု မဟာပဒုမ မထေရ် မိန့်ဆို၏။ ။နဒိပါရ သိမ်သမုတ်ရာ၌ ကမ်းနှစ်ဘက်နိမိတ်အားလုံးအတွင်းရှိ ရဟန်းတို့ကို ဟတ္ထပါသ်ဆောင်၍ ကမ္မဝါစာဖြင့် သိမ်သမုတ်အပ်၏-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည်။ ဋီကာတို့၌ ဂါမခေတ်တခုထည်းဖြစ်လျှင် ကမ်းနှစ်ဘက်လုံးမှဆောင်၍ သမုတ်အပ်၏။ ဂါမခေတ်အသီးသီးဖြစ်လျှင် သမာနသံဝါသ သမုတ်စဉ် မလာသော်လည်း အပ်၏။ အဝိပ္ပဝါသ သမုတ်သောအခါ လာအပ်သည်သာတည်း....ဟု ဆို၏။

သိမ်ပျက်၁၁-လုံး။ ။နှစ်ကျိပ်တပါး မထိုင်လောက်သော သိမ်ငယ်, သုံးယူဇနာထက်လွန်သော သိမ်ကြီး, နိမိတ်ထပ်အောင် မကြားခြင်း, နိမိတ်မလောက်သည်ကို ကြားခြင်းတို့ကြောင့် နိမိတ်ပြတ်ကျိုးသောသိမ် (၃)၊ တောင်ရိပ်စသည်ကို နိမိတ်ပြုသောသိမ်, နိမိတ်မကြားသောသိမ်, နိမိတ်၏ ပြင်ပ၌နေ၍ သမုတ်သောသိမ်(၃)၊ မြစ်၌, သမုဒြာ၌, ဇာတဿရ၌ သမုတ်သောသိမ်(၃)၊ သိမ်ချင်းစပ်၍ သမုတ်သောသိမ်, လွှမ်းထပ်၍ သမုတ်သောသိမ် (၂)-ဤကား သိမ်ပျက် ၁၁-လုံးတည်း။

သိမ်ရောစပ်ခြင်း။ ။သစ်နှစ်ခုဝေးသော်လည်း သစ်ပင်, သစ်ခက် စသည်တို့ဖြင့် စပ်လျှင် သိမ်ချင်းရောစပ်သည်မည်၏။ ကံပြုသော အခါ ထိုသစ်ခက် စသည်ကို ခုတ်ပယ်၍သော်၎င်း, ထိုသိမ်မှ ရဟန်းတို့ကို ဟတ္ထပါသ်ဆောင်၍၎င်း, ဆန္ဒဆောင်၍၎င်း သုတ်သင်၍ ကံပြုအပ်၏။ သစ်မြစ်စသည် မြေ၌မြုပ်လျက်စပ်မှု မြေအလားတူဖြစ်၏။ အပြစ်မရှိ၊ အငွေ, ကျောက်, အင်္ဂတေစပ်လျှင်လည်း မြေပင်ဖြစ်၍

အပြစ်မရှိ၊ ဗဒ္ဒသိမ်နှင့် ဂါမသိမ်ကား-နိဿိတ၊ နိဿယ စပ်နေကျဖြစ်၍ အပြစ်မရှိ၊ ဂါမ၊ အရည၊ နဒီ၊ သမုဒ္ဒ၊ ဇာတဿရ-ဟူသော နိဿယ သိမ်ငါးလုံး၌ ဗဒ္ဒ၊ သတ္တဗ္ဗန္တရ၊ ဥဒကုက္ခေပ-ဟူသော နိဿိတသိမ်သုံးလုံးစပ်ရာ၌ အပြစ်မရှိ၊ နိဿိယ သိမ်ငါးလုံးချင်းစပ်ရာ၌ အပြစ်မရှိ၊ နိဿိတသိမ်သုံးလုံးကား အချင်းချင်းလည်း မစပ်ကောင်း၊ မိမိမှီရာနိဿယမှ တပါးသော နိဿယသိမ်ငါးခုသို့လည်းကျော်၍ မစပ်ကောင်း ဟု ဝိမတိ ဝိနောဒနီ၌ ပြသည်။

သိမ်နိမိတ်ကြားပုံ

၁...ပုရတ္တိမာယ ဒိဿာယ ကိံနိမိတ္တံ။ ။ဥဒကံ ဘန္တေ။ ။ဣဒံ ဥဒကံ နိမိတ္တံ။ ။အာမဘန္တေ။ ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ပုရတ္တိမာယ ဒိဿာယ၊ အရွှေစူးစူးအရပ်၌။ နိမိတ္တံ၊ သိမ်၏ အမှတ်အသား အပိုင်းအခြားနိမိတ်သည်။ ကိံ၊ တောင်၊ ကျောက်၊ တော၊ သစ်၊ လမ်း၊ ပို့၊ မြစ်၊ ရေ-ဤရှစ်ထွေဝယ် အဘယ်နည်း။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥဒကံ၊ ရေပါဘုရား။ ။ဣဒံဥဒကံ၊ ဤရေသည်။ နိမိတ္တံ၊ သိမ်၏ အမှတ်အသား အပိုင်းအခြားဖြစ်သော နိမိတ်တည်း။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း ဟုတ်မှန်ပါသည်ဘုရား။

မဟာကရုဏာသခင် ရှင်ပင်ဘုရား သနားသမှု ခွင့်ပြုအပ်သော တောင်နိမိတ်၊ ကျောက်နိမိတ်၊ တောနိမိတ်၊ သစ်ပင်နိမိတ်၊ ခရီးလမ်းနိမိတ်၊ တောင်ပို့နိမိတ်၊ မြစ်နိမိတ်၊ ရေနိမိတ်အားဖြင့် ရှစ်ပါးသောနိမိတ်တို့တွင် ဤသိမ်၏ အရွှေစူးစူးအရပ်၌ အမှတ်အသား အပိုင်းအခြားနိမိတ်ကားအဘယ်နည်း။ ။ရေပါဘုရား။ ။ဤရေသည် သိမ်၏ အမှတ်အသား အပိုင်းအခြားနိမိတ်တည်း။ ။ဟုတ်မှန် ပါသည်ဘုရား။ (အချို့ရကောက်သံဖြင့် ရေ-ဟု ဆိုခြင်းကို နှစ်သက်ကုန်၏။ ယပက်လက်သံဖြင့် ယေ-ဟု ဆိုလျှင် အပြစ်တင်ကုန်၏။ ထိုဝါဒကား ဘာမျှအကျိုးမရှိ၊ အချည်းနှီးသာတည်း။)

၂...ပုရတ္တိမာယ အနုဒိဿာယ၊ အရွှေတောင်ထောင့်အရပ်၌။

၃....ဒက္ခိဏာယ ဒိဿာယ၊ တောင်စူးစူးအရပ်၌။

၄....ဒက္ခိဏာယ၊ အနုဒိဿာယ၊ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်၌။....

၅....ပစ္ဆိမာယ၊ ဒိဿာယ၊ အနောက်စူးစူးအရပ်၌။....

၆....ပစ္ဆိမာယ၊ အနုဒိဿာယ၊ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်၌။....

၇....ဥတ္တရာယ၊ ဒိဿာယ၊ မြောက်စူးစူးအရပ်၌။....

၈....ဥတ္တရာယ၊ အနုဒိဿာယ၊ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၌။....

၉....ပုရတ္ထိမာယ၊ ဒိဿာယ၊ အရှေ့စူးစူးအရပ်၌။....

[ဤသို့အလိုရှိရာအရပ် တခုခုမှစ၍ (လကျာရစ်) အစဉ်အတိုင်း လှည့်ကြား၍ ရှေးဦးစွာ ကြားပြီးသော နိမိတ်ကို ထပ်ကြားပြီးမှ ရပ်အပ်၏။ အယံပဗ္ဗတော။ အယံပါဿာဏော။ ဣဒံဝနံ။ အယံရုက္ခော။ အယံမဂ္ဂေါ။ အယံဝိမ္ဗိကော။ အယံနဒီ။ ဣဒံ ဥဒကံ-ဟု လျော်စွာ ဆိုအပ်၏။ နိမိတ်အနီးသို့ မချဉ်းကပ်ဘဲ သံသ့အလယ်၌ပင် နေလျက်ကြားအံ့-
 ဒေသော ပဗ္ဗတော။ ဒေသော ပါဿာဏော။ ဧတံ ဝနံ။ ဒေသောရုက္ခော။ ဒေသောမဂ္ဂေါ။ ဒေသောဝိမ္ဗိကော။ ဒေသောနဒီ။
 ဧတံဥဒကံ-ဟု ဆိုအပ်၏။ ။နီးနီး၊ အဝေးဝေး-အယုတ်ဆုံး တကြိမ်မျှကြားပြီးလျှင် သမာနသံဝါသ ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်
 အပ်၏။ ထိုနောက် အဝိပွင်ဝါသကမ္မဝါစာဖြင့် ထပ်သမုတ်အပ်၏။

သိမ်သမုတ်ကံဆောင်ခဏ်း

သမာနသံဝါသ သိမ်သမုတ်ကမ္မဝါစာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယာဝတာ သမန္တာ နိမိတ္တာ ကိတ္တိတာ၊ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော ဧတေဟိ နိမိတ္တေဟိ သိမ် သမ္ဗုဒ္ဓေယျ သမာနသံဝါသံ ကျေပေါသထံ။ သောဉာတ္တိ။ ။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ ယာဝတာ သမန္တာ နိမိတ္တာ ကိတ္တိတာ၊ သံဃော ဧတေဟိ နိမိတ္တေဟိ သိမ် သမ္ဗုဒ္ဓတိ သမာနသံဝါသံ ကျေပေါသထံ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ ဧတေဟိ နိမိတ္တေဟိ သိမာယ သမ္ပတိ သမာနသံဝါသာယ ကျေပေါသတာယ။ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာဓေယျ။ ။ သမ္ပတာ (သ) သိမာ သံဃေန ဧတေဟိ နိမိတ္တေဟိ သမာနသံဝါသာ ကျေပေါသတာ။ ခမတိ သံဃဿ၊ တဿ တုဏှိ။ ဧဝမေတံ စာရယာမိ [(သ) မပါသင့်ဘဲ ပါသော်လည်း အပြစ်မရောက်။]

အဝိပ္ပဝါသုသိမ်သမုတ်ကမ္မဝါစာ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယာတာ သံဃေန သိမာ သမ္ပတာ သမာနသံဝါသာ ကျေပေါသတာ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တံ သိမ် တိစိဝရေန အဝိပ္ပဝါသံ သမ္ဗုဒ္ဓေယျ ထပေတွာ ဂါမဉ္ဇ ဂါမူပစာရဉ္ဇ။ သော ဉာတ္တိ။ ။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယာသာ သံဃေန သိမာ သမ္ပတာ သမာနသံဝါသာ ကျေပေါသတာ။ သံဃော တံ သိမ် တိစိဝရေန အဝိပ္ပဝါသံ သမ္ဗုဒ္ဓတိ ထပေတွာ ဂါမဉ္ဇ ဂါမူပစာရဉ္ဇ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ ဧတိဿာ သိမာယ တိစိဝရေန အဝိပ္ပဝါသာယ သမ္ပတိ

အကြိမ်]

(၉၁)

တပေတော ဂါမဉ္ဇ ဂါမူပစာရဉ္ဇ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ။ သော ဘာသေယျ။ ။သမ္မတာ သာ သီမာ သံဃေန
တိစိဝရေန အဝိပ္ပဝါသာ တပေတော ဂါမဉ္ဇ ဂါမူပစာရဉ္ဇ။ ခမေတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိ။

[ဤသို့ ကမ္မဝါစာဘတ်၍ သိမ်သမုတ်ပြီးသောအခါ သိမ်ဩဘာစာဘတ်ခြင်း၊ ပရိမေတ္တာ ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို
ပြုလုပ်ကုန်၏။]

သိမ်သမုတ်ကံဆောင်ခဏ်းပြီး၏။

ဥပုသ်အိမ်သမုတ် ကံဆောင်ခဏ်း

အကျဉ်းမှတ်ဘွယ်။ ။ အခါတပါး ရဟန်းတို့သည် အချိန်းအချက်မပြုဘဲ သိမ်တွင်းရှိ ကျောင်းအသီးသီး၌ ဥပုသ်ပြုကုန်၏။ အာဂန္တုတို့သည် အဘယ်နေရာ၌ ယနေ့ ဥပုသ်ပြုသည်ဟု မသိကုန်၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ကုန်၏။ ချစ်သားတို့ အချိန်းအချက် မပြုဘဲ ကျောင်းအသီးသီး၌ ဥပုသ်မပြုအပ်-ဒုက္ကဋ်။ ချစ်သားတို့... ဥပုသ်အိမ်ကို သမုတ်၍ ဥပုသ်ပြုခြင်းငှာ ခွင့်ပြု၏။ သံဃာသည် အလို ရှိသော ကျောင်းတခုကို သမုတ်အပ်၏။ ဗျတ္တပဋိဗလရဟန်းသည် သံဃာကို ဤသို့ သိစေအပ်၏...ဟု ကမ္မဝါစာကို မိန့်တော်မူ၏။ (ဣတ္ထန္ဒာမံ၌-ဇေတဝနံ-စသည်မှည့်၍ ဘတ်အပ်၏။)

ကမ္မဝါစာ။ ။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော (ဣတ္ထန္ဒာမံ) ဝိဟာရံ ဥပေါသထာဂါရံ သမ္ပန္နဿ။ သော ဉာတ္တိ။ ။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ သံဃော (ဣတ္ထန္ဒာမံ) ဝိဟာရံ ဥပေါသထာဂါရံ သမ္ပန္နတိ။ ယဿ ယသ္မတော ခမတိ (ဣတ္ထန္ဒာမဿ) ဝိဟာရဿ ဥပေါသထာဂါရဿ သမ္ပတိ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။ ။ သမ္ပတော သံဃေန (ဣတ္ထန္ဒာမော) ဝိဟာရော ဥပေါသထာဂါရံ။ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဥပေါသထာဂါရသမ္ပတိ ကံဆောင်ခဏ်းပြီး၏။

ဥပုသ်အိမ်နုတ် ကံဆောင်ခဏ်း

အကျဉ်းမှတ်ဘွယ်။ ။ အခါတပါး အာဝါသတခု၌ ဥပုသ်အိမ်နုတ် သမုတ်ကြ၏။ ရဟန်းတို့သည် နှစ်ခုလုံး၌ စည်းဝေး၍ ဤ၌ ဥပုသ်ပြုမည်၊ ဤ၌ ဥပုသ်ပြုမည်-ဟု ဆိုကုန်၏။ ချစ်သားတို့တခုလော အာဝါသ၌ ဥပုသ်အိမ်နုတ် မသမုတ်အပ်-ဒုက္ကဋ်။ ချစ်သားတို့.....ဥပုသ်အိမ်တခုကိုနုတ်၍ တခုတည်း၌ ဥပုသ်ပြုခြင်းငှာ ခွင့်ပြု၏။ ဤသို့ နုတ်အပ်၏၊ ဗျတ္တပဋိဗလသည် သံဃာကို ဤသို့ သိစေအပ်၏... ဟု ကမ္မဝါစာကို မိန့်တော်မူ၏။

ကမ္မဝါစာ။ ။ သူဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော၊ (ဣတ္ထန္ဒာမံ) ဥပေါသထာဂါရံ သမူဟနယျ။ သော ဉာတ္တိ။ ။ သူဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ သံဃော (ဣတ္ထန္ဒာမံ) ဥပေါသထာဂါရံ သမူဟနတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ (ဣတ္ထန္ဒာမဿ) ဥပေါသထာဂါရဿ သမုတ္တါဒတာ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။ သမူဟတံ သံဃေန (ဣတ္ထန္ဒာမံ) ဥပေါသထာဂါရံ၊ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

[ဤဥပုသ်အိမ် သမုတ်သောကံ၊ နုတ်သောကံတို့ကို မဟာသိမ်ကြီးများ၌သာ ပြုကြသည်။ ယခုကား ခဏ္ဍသိမ်ငယ်တို့ကိုသာ သမုတ်ကြသဖြင့် ထိုကံများ ပျောက်ကွယ်ကုန်ပြီ။]

ဥပေါသထာဂါရသမူဟနန ကံဆောင်ခဏ်းပြီး၏။

ကုဋိနေရာကြားကံဆောင်ခဏ်း

အကျဉ်းမှတ်ဘွယ်။ ။ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာ မရှိသဖြင့် ကိုယ်တိုင် သစ်၊ ဝါး-စသည် တောင်း၍ မိမိနေခြင်းငှာ ဆောက်သော ဝါသာဂါရကျောင်းသည် ကုဋိမည်၏။ ဘုရားရှင် အထွာအားဖြင့် အလျားအပစွန်း ၁၂-ထွာ၊ အနံအတွင်းစွန်း ၇-ထွာထက်ကြီးလျှင် အပြစ်ရှိ၏။ အတွင်း၌ ပမာဏယုတ္တ-ပကတိကိုးထွာ ညောင်စောင်း လှည့်နိုင်အောင် မဇ္ဈိမလေးတောင်ပတ်လည်အောက် ငယ်လျှင် ကုဋိမမည်၊ အပြစ်မရှိ။ အင်္ဂတေမြေညက်ဖြင့် အမိုးအရံ အားလုံးအတွင်း လိမ်းကျံ၊ အပလိမ်းကျံ အတွင်းအပ လိမ်းကျံ-ဟု ကုဋိသုံးမျိုး ပြား၏။ လိမ်းကျံခြင်းမစပ်လျှင် အပြစ်မရှိ။ ဆေးဖြူ၊ ဆေးနီမျှလိမ်းကျံလျှင် လိမ်းကျံသည်မမည်။

ထိုသို့သော ကုဋိသုံးခု-တခုခုပြုလိုသော ရဟန်းသည် ကုဋိနေရာကို သုတ်သင်၍ သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍.....အရှင်ဘုရားတို့..... အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော သစ်ဝါးစသည်ဖြင့် မိမိနေခြင်းငှာ ဝါသာဂါရကုဋိကျောင်းငယ်ကို ဆောက်လုပ်လိုပါသည်။ ကုဋိနေရာကို ကြည့်ရှုရန် သံဃာကို တောင်းပန်ပါ၏-ဟု သုံးကြိမ်တောင်းပန်အပ်၏။ သံဃာသည် အကုန်သွားကြည့်ခြင်းငှာမတတ်နိုင်လျှင် ဗျတ္တပဋိဗလ ရဟန်းတို့ကို ကုဋိနေရာကြည့်ရှုခြင်းငှာ ဉာတ္တိဒုတိယကံဖြင့်၊ ဝါ-အပလောကနကံဖြင့် သမုတ်အပ်ကုန်၏။ သမုတ်အပ်သော ရဟန်းတို့သည်သွား၍ ကြည့်ရှုသောအခါ ဘေးရန်ရှိ၍ လှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော နေရာဖြစ်လျှင် ဤနေရာ၌ မဆောက်လင့်-ဟု ဆိုအပ်၏။ ဘေးရန်မရှိ၍ ဥပစာရှိသော နေရာဖြစ်လျှင် ထိုအကြောင်းကို သံဃာအား ပြန်လျှောက်အပ်၏။

ထိုအခါ ကုဋိဆောက်လိုသော ရဟန်းသည် သံဃာကို ချဉ်းကပ်၍.....အရှင်ဘုရားတို့.....အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့သော ကုဋိကို ဆောက်လိုပါသည်။ ကုဋိနေရာကို ပြောကြားခြင်းငှာ တောင်းပန်ပါ၏-ဟု သုံးကြိမ် လျှောက်အပ်၏။ ဗျတ္တပဋိဗလ ရဟန်းသည် ဉာတ္တိဒုတိယကံဖြင့် သံဃာကို ဤသို့ သိစေအပ်၏။ (ဤကံကို အပလောကန မပြုအပ်။)

ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ (ဣတ္ထန္ဒာမော) ဘိက္ခု သညာစိကာယ ကုဋိံ ကတ္ထုကာမော အဿမိကံ အတ္တုဒ္ဓေသံ။ သော သံဃံ ကုဋိဝတ္ထုဒေသနံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော (ဣတ္ထန္ဒာမဿ) ဘိက္ခုနော ကုဋိဝတ္ထုဒေသေယျ။ သော ဉတ္တိ။ ။သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ (ဣတ္ထန္ဒာမော) ဘိက္ခု သညာစိကာယ ကုဋိံ ကတ္ထုကာမော အဿမိကံ အတ္တုဒ္ဓေသံ။ သော သံဃံ ကုဋိဝတ္ထုဒေသနံ ယာစတိ။ သံဃော (ဣတ္ထန္ဒာမဿ) ဘိက္ခုနော ကုဋိဝတ္ထုဒေသေတိ။ ယဿာ ယသ္မတော, ခမတိ (ဣတ္ထန္ဒာမဿ) ဘိက္ခုနော ကုဋိဝတ္ထုဿ ဒေသနာ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။ ။ဒေသိတံ သံဃေန (ဣတ္ထန္ဒာမဿ) ဘိက္ခုနော ကုဋိဝတ္ထု၊ ခမတိ သံဃဿ၊ တဿှာ တုဏှိ။ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိ။

ကုဋိဝတ္ထုဒေသနာ ကံဆောင်ခဏ်းပြီး၏။

ဝိဟာရနေရာကြား ကံဆောင်ခဏ်း

အကျဉ်းမှတ်ဘွယ်။ ။ဆောက်လုပ်သူဒါယကာ ရှိသဖြင့် မိမိနေခြင်းငှာ ဆောက်သော ဝါသာဂါရကျောင်းကြီးသည် ဝိဟာရမည်၏။ အကြီးပမာဏမရှိ၊ လိုသလောက်ကြီးနိုင်၏။ အငယ်ဆုံးကား အတွင်း၌ မဇ္ဈိမလေးတောင်ပတ်လည်အထိ ဖြစ်၏။ အတွင်း၊ အပ၊ အတွင်းအပ-လိမ်ကျခြင်းဖြင့် ဝိဟာရလည်း သုံးမျိုးပြား၏။ ဆောက်လုပ်သူ ဒါယကာရှိခြင်း၊ အကြီးပမာဏ မရှိခြင်းသည်သာလျှင် ကုဋိမ ဟု ဟု၏။

ထိုသို့သော ဝိဟာရကို ပြုလိုသော ရဟန်းသည် ယခင် ကုဋိနည်းအတိုင်း ဝိဟာရနေရာကို သုတ်သင်၍ သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဝိဟာရနေရာကို ကြည့်ရှုရန် တောင်းပန်အပ်၏။ သံဃာကုန်မတတ်နိုင်လျှင် ဗျတ္တပဋိဗလတို့ကို ဝိဟာရနေရာ ကြည့်ရှုရန် ဉာတ္တိဒုတိယကံ၊ အပလောကနကံ-တခုခုဖြင့် သမုတ်အပ်ကုန်၏။ သမုတ်အပ်သူတို့သည် သွားကြည့်၍ ဘေးရန်ရှိ-ဥပစာ မရှိလျှင် မဆောင်လင့်-ဟု ဆိုအပ်၏။ ဘေးရန်မရှိ-ဥပစာရှိလျှင် သံဃာအား ပြန်လျှောက်အပ်၏။ ထိုအခါ ဝိဟာရ ဆောက်လိုသော ရဟန်းသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဝိဟာရ နေရာပြောကြားရန် တောင်းပန်အပ်၏။ ဗျတ္တပဋိဗလ ရဟန်းသည် ဉာတ္တိ ဒုတိယကံဖြင့်သာ သံဃာကိုသိစေအပ်၏။ (အပလောကနမပြုအပ်။)

ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ (ဣတ္ထန္ဒာမော) ဘိက္ခု မဟလ္လကံ ဝိဟာရံ ကတ္ထုကာမော သဿာမိကံ အတ္ထုဒ္ဓေသံ။ သော သံဃံ ဝိဟာရဝတ္ထုဒ္ဓေသနံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော (ဣတ္ထန္ဒာမဿ) ဘိက္ခုနော ဝိဟာရဝတ္ထုဒ္ဓေသေယျံ။ သော ဉာတ္တိ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ (ဣတ္ထန္ဒာမော) ဘိက္ခု မဟလ္လကံ ဝိဟာရံ ကတ္ထုကာမော သဿာမိကံ အတ္ထုဒ္ဓေသံ။ သော သံဃံ ဝိဟာရဝတ္ထုဒ္ဓေသနံ ယာစတိ။ သံဃော (ဣတ္ထန္ဒာမဿ) ဘိက္ခုနော ဝိဟာရဝတ္ထုဒ္ဓေသေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ (ဣတ္ထန္ဒာမဿ) ဘိက္ခုနော ဝိဟာရဝတ္ထုဿ ဒေသနာ၊ သော တုဏှဿ။

ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျံ။ ။ ဒေသိတံ သံသေန (ဣတ္ထန္ဒာမဿ) ဘိက္ခုနော ဝိဟာရဝတ္ထု။ ခမတိ သံသဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

[ဤသို့ တွင်းပလိမ်းကျသော ကုဋိ၊ ဝိဟာရကို ဆောက်လုပ်သောရဟန်းသည် ဉာတ္တိဒုတိယကံဖြင့် သံဃာမပြောကြားသောနေရာ၌ ဆောက်လုပ်အံ့၊ ကျောင်းပြီးသောအခါ သံဃာဒိသိသ်သင့်၏။ ယခုကာလ၌ ဤကမ္မဝါစာ-သုံးဘွယ်မရှိ။ အပိုဖြစ်သော်လည်း အပလောကနကံဖြင့် မပြုကောင်းသော ဉာတ္တိဒုတိယဂရုကံ ခြောက်ခု၌ ပါဝင်၏။ ခြောက်ခုကား-သိမ်နုတ်၊ သိမ်သမုတ်၊ ကထိန်ခင်း၊ ကထိန်နုတ်၊ ကုဋိနေရာကြား၊ ဝိဟာရနေရာကြား-ဤခြောက်ပါး ဖြစ်၏။ ယခု အများသုံး ကိုးခဏ်း ကမ္မဝါစာဟူသည်၌ ဤကမ္မဝါနုတ်ခု မမြင်ရ။ အပလောကနကံဖြင့်ပင် ပြုနိုင်သော ကံငယ်နှစ်ခုကိုသာ မြင်ရ၏။]

ဝိဟာရဝတ္ထုဒေသနာ ကံဆောင်ခဏ်းပြီး၏။

ကပ္ပိယကုဋိအတ္ထုပ္ပတ္တိ

အကျဉ်းမှတ်ဘွယ်။ ။ ကပ္ပိယကုဋိသည် ဥဿာဝနန္တိကာကုဋိ၊ ဂေါနိသာဒိကာကုဋိ၊ ဂဟပတိကုဋိ၊ သမ္ပုတိကုဋိ-ဟု လေးမျိုး ရှိ၏။ ထိုတွင် ရှေးဦးစွာ ဗိုက်ထူသော သံသိက၊ ပုဂ္ဂလိက ရဟန်းပစ္စည်းတိုင်ကို ရဟန်းသည် ကိုင်လျက်-ကပ္ပိယကုဋိ ကရောမ-ဟု ဆို၍ ချအပ်၏။ ရဟန်း၏စကားအဆုံးနှင့် တိုင်ကျခြင်းညီလျှင် အပ်၏။ အချို့ကား ရဟန်းလေးပါး ကိုင်ဆိုမှ အပ်သည်ဟု ဆိုမှားကုန်၏။ သံသကံဟုမှတ်မှားကုန်၏။ တပါးတည်းမနိုင်လျှင် ရဟန်းအများဖြစ်စေ၊ လူတို့နှင့် အတူဖြစ်စေ၊ ကိုင်၍ချအပ်၏။ ရဟန်းအများတို့တွင် တပါးပါး၏ စကားအဆုံးနှင့် တိုင်ကျခြင်းသည် ညီမျှနိုင်ဘွယ်ရှိ၏။ ထိုတိုင်ကို အစပြု၍ များစွာသော တိုင်တို့ဖြင့် ဆောက်သောကျောင်း၊ အဆက်ဆက်တွဲကပ်သောကျောင်း ဟူသမျှသည် ဥဿာဝနန္တိကာကုဋိသာ မည်၏။ မူလတိုင်မရှိစေကာမူ တိုင်တခုခုစိုက်လျက်ရှိနေသမျှ

ထိုကုဋိမပျက်၊ တိုင်တခုမျှ မကျန်အောင် လည်းကျကုန်မှပျက်သည်။ အုဋ်တိုက်ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ မြေပြင်မှ ရွေးဦးစွာ တက်သောအုဋ်ကို ကိုင်၍ ကပ္ပိယကုဋိကဓောမ-ဟု ဆို၍ ချအပ်၏။ မြေပြင်အညီမှ အောက်ကျသောအုဋ်ကို မပြုစပ်။

အကာစည်းရိုး- ဝန်းကျင်ပတ်လည် ထက်ဝက်မျှမပြည့်သောကျောင်းသည် ဂေါနိသဒ္ဓိကာကုဋိမည်၏။ ထက်ဝက်၊ ထက်ဝက် ကျော်ကာလျှင် ထိုကုဋိပျက်သည်။ ထက်ဝက်မရှိအောင် ဖျက်လျှင် အပ်ပြန်သည်။

ကျောင်းဒါယကာတို့က- ကပ္ပိယကုဋိဒေမ၊ ပရိဘုဉ္ဇထ-ဟူ၍၎င်း၊ ကပ္ပိယကုဋိကာတုံ ဒေမ-ဟူ၍၎င်း၊ ဆို၍လှူကော သံဃိက ပုဂ္ဂလိကကျောင်းသည် ဂဟပတိကုဋိမည်၏။ အမိုးအနည်းငယ်ရှိသမျှ ထိုကုဋိမပျက်၊ ဝမ်းဘဲတောင် ခေါင်အုပ်မျှ မကျန်အောင် ပျက်လျှင် ထိုကုဋိပျက်သည်။ ရဟန်းကျောင်းမှတစ်ပါး ဘိက္ခုနီမကျောင်း တိတ္ထိကျောင်း၊ ဒါယကာ မလှူသေးသောကျောင်း၊ လူတို့နေအိမ်၊ နတ်ဗိမာန် စသည်တို့လည်း ဂဟပတိကုဋိ မည်ကုန်၏။

ဉာတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်သောကျောင်းသည် သမ္မုတိကုဋိလည်း ဤကုဋိလည်း အမိုးအနည်းငယ်မကျန်အောင် ပျက်မှ ပျက်သည်။

ဤကပ္ပိယကုဋိ လေးမျိုးသည် ရဟန်းတို့နေစရာ ဝါသာဂါရကုဋိသာ ဖြစ်သည်။ ဝါသာဂါရမဟုတ်သော စရပ်၊ တန်ဆောင်း မီးတင်းကုတ်စသည်ကား ပဉ္စမိကပ္ပိယကုဋိမည်၏။ ရဟန်းနေသော်၎င်း၊ မနေသော်၎င်း အလိုလိုအပ်၏။

အကျိုးအပြစ်။ ။ဤသို့သော ကပ္ပိယကုဋိတို့၌ ယာဝကာလိက၊ ယာမကာလိက နှစ်ပါးတို့ ညဉ့်သိပ် သိုမှီး၍ သုံးဆောင်လျှင် အပြစ်မရှိ။ ထိုမှတစ်ပါးသော ဝါသာဂါရ အကပ္ပိယကုဋိကျောင်းမျိုး၌ သဟဿယုလောက်သောနေရာ၌ ညဉ့်သိပ်သိုမှီးသော ယာဝ- ကာလိက၊ ယာမကာလိကနှစ်ပါးကား သံဃိကဖြစ်စေ၊ ဘိက္ခုပုဂ္ဂလိက ဖြစ်စေ အန္တောဝုတ္တမည်၏။ ထိုအန္တောဝုတ္တနှင့် ရောသေ့၊ ကာလိကလေးပါးသည် မုခသန္နိမိမည်၏။ ဝါ-အန္တောဝုတ္တပင်မည်၏။ အကပ္ပိယကုဋိ၌ ချက်ပြုတ်သော ယာဝ၊ ယာမနှစ်ပါးသည်

အန္တောပက္ကမည်၏။ ထိုသုံးမျိုးကိုစားသောရဟန်းအား ဒုက္ကံ၌အာပတ်ချည်းသာတည်း။ လူသာမဏေတို့၏ ဥစ္စာပြု၍ထားလျှင်ကားအပ်၏။ ဤအန္တောဝုတ္တစသော အပြစ်မှလွတ်စေခြင်းငှာ ကပ္ပိယကုဋီလေးမျိုးကို ဘုရားရှင်ခွင့်ပြုသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောင်းဒါယကာက-ကပ္ပိယကုဋီလ် ဒေမ-စသည်မဆိုဘဲ လူသောကျောင်း၊ အမိုးအကုန်ဖျက်မိသော ဂဟပတိကုဋီလ်နှင့် သမ္ပုတိကုဋီလ်စည်းရုံးထက်ဝက်၊ ထက်ဝက်ကျော်သော ဂေါနိသာဒိကာကုဋီလ်၊ ရဟန်းပိုင် သစ်တိုင် ဝါးတိုင်ကို-ကပ္ပိယကုဋီလ် ကရောမ-ဟု အကျဉ်းအောင် မဆိုမိသောကုဋီလ်-ဤသို့သော ဝါသာဂါရကျောင်းတို့ကို အန္တောဝုတ္တစသော အပြစ် လွတ်စေခြင်းငှာ ဉာတ္တိ ဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် သမ္ပုတိကုဋီလ်ဖြစ်အောင် သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ကျောင်းပေါ်၌၎င်း၊ ကျောင်း၏ဟတ္ထပေါ်၌၎င်း အနည်းဆုံးရဟန်းလေးပါးနေ၍ ကျောင်းအမည်ဖြင့် ကမ္မဝါစာ ဘတ်အပ်၏။ ထိုကျောင်း ဂါမဇေတ်၌တည်အံ့၊ ထိုဂါမဇေတ်အတွင်း၌ရဟန်းတို့ကို သုတ်သင်အပ်ကုန်၏။

ကပ္ပိယကုဋိသမုတ် ကံဆောင်ခဏ်း

အမည်မှည့်ခြင်း။ ။ယခုအခါကမ္မဝါစာဘတ်ရာ၌ လွယ်ကူပါစေခြင်းအကျိုးငှာ သမ္မုတိကုဋိပြုခြင်းငှာထိုက်သော ဤကျောင်းကို ဇေတဝန-ဟုအမည်မှည့်ပါ၏။ သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည် ဤကျောင်းအမည်ကို ဇေတဝန-ဟူ၍ ဓုတ်တော်မူပါ။ (အပလောကန ကံဖြင့်လည်း ပြုကောင်း၏။)

ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏ္ဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊သံဃော ဇေတဝနံ ဝိဟာရံ ကပ္ပိယဘူမိံ သမ္ပန္နယျ။ သောဉာတ္တိ။ ။သုဏ္ဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ သံဃော ဇေတဝနံ ဝိဟာရံ ကပ္ပိယဘူမိံ သမ္ပန္နတိ။ ယဿယသ္မဟော ခမတိ ဇေတဝနဿ ဝိဟာရဿ ယပ္ပိယဘူမိဿ သမ္ပုတိ၊ သော တူဏှိဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။ ။သမ္ပတော သံဃေန ဇေတဝနော ဝိဟာရော ကပ္ပိယဘူမိ၊ ခမတိ သံဃဿ၊ တဿာတုဏှိ။ ငေမေတံ ဓာရယာမိ။

ကျောင်းရေစက်ချ

[ဂဟပတိ-ကုဋိဖြစ်အောင် ကျောင်းရေစက်ချပုံကား....ဣမံ ဝိဟာရံ အပ္ပိယကုဋိံ ကာတုံစ၊ သေဒလောမာဒီဟိ ဖုဿိတွာ ဝဠုဋ္ဌိတုံစ၊ အဓောတေဟိ ပါဒေဟိ အက္ကမိတွာပိ ယထာသုခံ ဝဠုဋ္ဌိတုံစ - အာဂတာနာဂတဿ စတုဒ္ဓိဿ သံဃဿ ဒေမ။ ။အာရာမိက သံဃဿ ဒေမ။ ။အသုကဝိဟာရေ သံဃဿ ဒေမ။ ။ဣတ္ထန္နာမဿ ဂဏဿဒေမ။ ။ အာယသ္မတော ဒေမ။ ။

အလိုရှိသလို တုံ-တို့ကိုဆိုပြီးမှ ဒေမ-ဟု မဉ္ဇူစေတနာ လွှတ်အပ်၏။ မဉ္ဇူလွှတ်ပြီးမှ တုံ-တို့ကိုဆိုလျှင် တုံဆိုကျိုး မထင်။ သကသညာဖြင့် ဆိုခြင်းကြောင့် အပြစ်ကားမရှိတန်ရာ။]

ကပ္ပိယကုဋိသမုတ် ကံဆောင်ခဏ်း ပြီး၏။

သပိတ်မှောက် ကံဆောင်ခဏ်း

အကျဉ်းမှတ်ဘွယ်။ ။ လောက၌ အရပ်ရပ် ကျောင်းသားသပိတ်မှောက်၊ အလုပ်ရုံသပိတ်မှောက်-စသည်ပြုကုန်၏။ ဝိနည်းပိဋကတ်မှ လာသောသပိတ်မှောက်ပုံကား ဤသို့တည်း။ ။ အခါတပါး ဝဇုမည်သော လိစ္ဆဝီသည် မေတ္ထိယ ဘူမဇက ရဟန်းတို့ စေခိုင်းသဖြင့် ဘုရားရှင်အား ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား.... မဖြစ်စကောင်း၊ ရေ-မီးလောင်သကဲ့သို့ မလ္လာမင်းသား အရှင်ဗုဒ္ဓသည် တပည့်တော်၏ မယားကို ဖျက်ဆီးပါသည်-ဟု လျှောက်၏။ ရှင်ဗုဒ္ဓကို မေးစစ်သောအခါ-မေးသည်ကစ၍ အိမ်မက်ဖြင့်ပင် မသိစဘူးပါ-ဟု လျှောက်၏။ ချစ်သားတို့..... ထိုသို့မဟုတ် မတရားစွပ်စွဲခြင်းကြောင့် သံဃာသည် ဝဇုလိစ္ဆဝီအား သပိတ်မှောက်လော့၊ မပေါင်းသင်းအပ် မဆက်ဆံအပ်သည်ကို ပြုလော့။ ချစ်သားတို့..... အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဥပါသကာအား သပိတ်မှောက်အပ်၏။ ရဟန်းတို့အား လာဘ်မရအောင် အားထုတ်၏။ အကျိုးမဲ့ ဘေးရန်ဖြစ်အောင် အားထုတ်၏။ နေမြဲကျောင်း၌မနေရအောင် အားထုတ်၏။ (၃)။ ဆဲရေးခြိမ်းချောက်၏။ ရဟန်းချင်းကဲ့အောင် ဂုံးတိုက်၏ (၂)။ ဘုရား၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ကဲ့ရဲ့၏။ တရားကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့၏။ သံဃာကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့၏(၃)-ဤ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဥပါသကာကို သပိတ်မှောက်ခြင်းငှာ ခွင့်ပြု၏-ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အဋ္ဌကထာ၌-အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးမျှ လွန်ကျူးသူကိုလည်း သိမ်တုင်း၌ သပိတ်မှောက်အပ်၏။ သပိတ်မှောက်ပြီးလျှင် ထိုဒါယကာအိမ်၌ လူသည်ကို မခံယူအပ်။ ဤသူ၏အိမ်၌ ဆွမ်းမခံကြနှင့်-ဟု တပါးသောကျောင်းတို့သို့လည်း စေလွှတ်အပ်၏.....ဟု ဆို၏။

ဋီကာတို့၌-ထိုဒါယကာ လူသော ပစ္စည်းကို မခံယူခြင်းငှာ ကမ္မဝါစာဖြင့် မှောက်အပ်၏။ အဝ-အောက်ပြုသော မှောက်ခြင်းမဟုတ်။ သပိတ်မှောက်ပြီးနောက် ပစ္စည်းကိုသိလျက် ခံယူသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်-ဟု ဆို၏။

ဆရာမြတ်တို့ကား-ကိုယ်နှုတ် မစောင့်စည်းသော ရဟန်းဖြစ်၍ လက်ခေါက်လက်ပြန် လွန်ကျူးသော ဒါယကာကို သပိတ်မှောက်ကံ မပြုအပ်။ အပြစ်ကင်းသော လဇ္ဇီရဟန်းအား လွန်ကျူးသူကိုသာ နောင်အခါ လိမ္မာယဉ်ကျေးခြင်းစသော အကျိုးကို ရိုးကိုးမြှော် ထောက်၍ မှောက်အပ်၏။ မမှောက်မီ တောင်းပန်ဝန်ချသူကိုလည်း မမှောက်အပ်....ဟု မိန့်ဆိုကုန်၏။

သပိတ်မှောက် ကမ္မဝါစာ

သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ (ဝဇော လိစ္ဆဝီ အာယသ္မန္တံ ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တံ အမူလိကာယ သီလဝိပတ္တိယာ အနုဒ္ဓံသေတိ)။ ယဒိ သံဃံဿ ပတ္တကတ္တံ၊ သံဃော (ဝဇံဿ လိစ္ဆဝီဿ) ပတ္တံ နိက္ကုဇ္ဇေယျ အသမ္ဘောဂံ သံဃေန ကရေယျ။ သောဉာတ္တိ။ ။ သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ (ဝဇော လိစ္ဆဝီ၊ အာယသ္မန္တံ ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တံ အမူလိကာယ သီလဝိပတ္တိယာ အနုဒ္ဓံသေတိ။) သံဃော (ဝဇံနာ လိစ္ဆဝီဿ) ပတ္တံ နိက္ကုဇ္ဇေတိ အသမ္ဘောဂံ သံဃေန ကရေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ (ဝဇံဿ လိစ္ဆဝီဿ) ပတ္တဿ နိက္ကုဇ္ဇဿ အသမ္ဘောဂံ သံဃေန ကရဏံ၊ သော တုဏှံဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။ ။ နိက္ကုဇ္ဇိတော သံဃေန (ဝဇံဿ လိစ္ဆဝီဿ) ပတ္တော အသမ္ဘောဂေါ သံဃေန၊ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိ။

[ဤကံသည် မျက်ကွယ်ပြုအပ်သော အသမ္မုခေါက် ရှစ်ပါး၌ ပါဝင်၏။ ကံထိုက်သူကို သံဃဟတ္တပါသ်၌ မတည်စေဘဲ လွန်ကျူးမှုအားလျော်စွာ ကမ္မဝါစာကို ပြုပြင်၍ ဘတ်အပ်၏။]

ပစ္ဆိမိန္ဒန ကံဆောင်ခဏ်းပြီး၏။

သပိတ်လှန်ကံဆောင်ခဏ်း

အကျဉ်းမှတ်ဘွယ်။ ။ အရှင်အနန္ဒာသည် ဝဇုလိစ္ဆဝီထံသွား၍-သံဃာသည် သင်အား သပိတ်မှောက်ပြီဟု ပြော၏။ ဝဇုသည် ထိုနုရုဉ်ပင် သတိမေ့၍လည်းကျသွား၏။ ထိုအခါ ဝဇု၏ ဆွေမျိုးအပေါင်းက-မစိုးရိမ်လင့်၊ ဘုရားရှင်ကို၎င်း၊ သံဃာတော်အပေါင်းကို၎င်း ငါတို့ တောင်းပန်ပေးကြမည်ဟု အားပေးစကား ဆိုကုန်၏။ ဘုရားရှင်ထံ လာရောက်ပြီးလျှင် ခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်စင်း၍ အစွယောမံ ဘန္တေ .. စသည်ဖြင့် တောင်းပန်ကန်တော့၏။ ဒါယကာထံမှ .. ဤသို့ မိမိအပြစ်ကိုမြင်၍ တရားသဖြင့် ကုစားခြင်းသည်-နောင် စောင့်ရှောက်နိုင်၏။ ကြီးပွားကြောင်းဖြစ်၏။ ငါတို့သည်ခံကုန်၏-ဟု မိန့်တော်မူ၍ ချစ်သားတို့ ထိုသို့ တောင်းပန်ကုစားခြင်းကြောင့် သံဃာသည်-ဝဇုအား သပိတ်လှန်လော့၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံအပ်သည်ကို ပြုလော့၊ ချစ်သားတို့.. ရဟန်းတို့အား လာသ်မရအောင် အားမထုတ်ခြင်း .. လ... သံဃာကျေးဇူးမဲ့ မကဲ့ရဲ့ခြင်း-ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဥပါသကာကို သပိတ်လှန်ခြင်းငှာ ခွင့်ပြု၏။

သပိတ်လှန်ပုံကား-ဝဇုသည် သံဃာကိုရှိခိုး၍ တောင်းပန်အပ်၏။ အရှင်ဘုရားတို့...သံဃာတော်သည် တပည့်တော်အား သပိတ်မှောက်ထားပါသည်။ တပည့်တော်သည် ကောင်းစွာ ကျင့်ပါ၏။ မာန်မာန ချုပ်ပါ၏။ အပြစ်ဒဏ်မှ လွတ်ကြောင်းကျင့်ပါ၏။ သံဃာတော်ကို သပိတ်လှန်ခြင်းငှာ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား-ဟု သုံးကြိမ် တောင်းပန်အပ်၏။ ဗျတ္တပဋိဗလရဟန်းသည်သံဃာကို ဤသို့သိစေအပ်၏-ဟု ကမ္မဝါစာကို မိန့်တော်မူ၏။

အဋ္ဌကထာ၌.....သပိတ်လှန်သောအခါ သုံးကြိမ်တောင်းပန်စေ၍ ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်စေ၍ ဉာတ္တိဒုတိယကံဖြင့် လှန်အပ်၏.....ဟု ဆို၏။

သဒ္ဓိတ်လှန်ကမ္မဝါစာ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ သံဃေန (ဝါကြလိစ္ဆဝိဿ) ပတ္တော နိက္ကုဇ္ဈိတော အသမ္ဘောဂေါ သံဃေန။ သော သမ္ဘာဝတ္တတိ လောမံ ပါတေတိ နေတ္တာရံ ဝတ္တတိ သံဃံ ပတ္တုက္ကုဇ္ဈနံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော (ဝေဇယ လိစ္ဆဝိဿ) ပတ္တံ ဥက္ကုဇ္ဈေယျ သမ္ဘောဂံ သံဃေန ကရေယျ။ သောဉာတ္တိ။ ။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ သံဃေန (ဝေဇုကြိ လိစ္ဆဝိဿ) ပတ္တော နိက္ကုဇ္ဈိတော အသမ္ဘောဂေါ သံဃေန။ သော သမ္ဘာ ဝတ္တတိ လောမံ ပါတေတိ နေတ္တာရံ ဝတ္တတိ သံဃံ ပတ္တုက္ကုဇ္ဈနံ ယာစတိ။ သံဃော (ဝေဇယ လိစ္ဆဝိဿ) ပတ္တံ ဥက္ကုဇ္ဈတိ သမ္ဘောဂံ သံဃေန ကရေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ (ဝေဇယ လိစ္ဆဝိဿ) ပတ္တဿ ဥက္ကုဇ္ဈနာ သမ္ဘောဂံ သံဃေန ကရဏံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။ ။ ဥက္ကုဇ္ဈိတော သံတေန (ဝေဇယ လိစ္ဆဝိဿ) ပတ္တော သမ္ဘောဂေါ သံဃေန။ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ရေယာမိ။

မှတ်ချက်အထူး

အများသုံး ကိုးခဏ်းကမ္မဝါစာ ဟူသည်၌-ထေရသမ္မုတိ၊ နာမသမ္မုတိ၊ နိဿိယမုတ္တသမ္မုတိ-ခဏ္ဍကဟူ၍ ကမ္မဝါစာများ ပါရှိကုန်၏။ ကျမ်းဂန်တို့မှလာသော ကမ္မဝါစာများ မဟုတ်ကုန်၊ အကျိုးလည်း မထူးကုန်။

ထိုမှတစ်ပါး ကုဋိဝတ္ထုဩလောကန၊ ဝိဟာရဝတ္ထုဩလောကန-သမ္မုတိကမ္မဝါစာကိုလည်း ပါရှိကုန်၏။ ထိုကမ္မဝါစာတို့ကား ဝိနည်း ပါဠိတော်အတိုင်း ဖြစ်သော်လည်း အပလောကနဖြင့်ပင် ပြီးနိုင်သော လဟုကံတို့သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ကုဋိဝတ္ထုဒေသနာ၊ ဝိဟာရဝတ္ထုဒေသနာ-သမ္မုတို့ကံတို့သာလျှင် အပလောကနဖြင့် မပြီးသော ဂရုကံ ဖြစ်ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာ၌ ဤဝတ္ထု ဩလောကနကံ အပလောကနကံ ဖြင့်လည်း ပြုအပ်၏။ နောက်၌ ဝတ္ထုဒေသနာ ကံကိုကား ဉာတ္တိ ဒုတိယကံဖြင့်သာ ပြုအပ်၏...ဟု ဆိုသည်။ ဤဝတ္ထုဒေသနာကံကား-

ကိုးခဏ်းဟူသည်၌ မပါ။ လဟုကံပါလျက် ဂရုကံမပါခြင်းသည် ဗူးတောင်းမြုပ်၍ ကျောက်ခဲပေါ်သည်နှင့်တူ၏။ သို့ရာတွင် ကာလအလျောက် အသုံးနည်းသော ကံတို့သာဖြစ်၍ အပြစ်တင်စရာမရှိ။

၀ ဣန္ဒြေနုကံဆောင်ခဏ်းပြီး၏။

၀ တ်ခဏ်းအကျဉ်းမှတ်ဖွယ်

ပရိဝါသ်ထိုက်မထိုက်။ ။သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းဟူသည် သိလျက်နှင့် ဖုံးအံ့ဟု ဓူရနိက္ခေပ မပြုသေးလျှင် အရုဏ်တက်အောင် ဖုံးသော်လည်း ဖုံးသည်မမည်။ ပရိဝါသ်မထိုက်။ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်သာထိုက်သည်။ ထိုကြောင့် နေ့စဉ် သီလ သုတ်သင်သော ရဟန်းသည် အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒမာနတ်ဖြင့် စင်ကြယ်၏။ ။သိလျက်ဖုံးလို၍ ဓူရနိက္ခေပပြု၍ စေတနာနှင့်တကွ အားထုတ်၍ ဖုံးလျှင်သာ အရုဏ်တက်လျှင် ဖုံးသည်မည်၏။ ဒုက္ကဋ်သင့်၏။ ပရိဝါသ်ထိုက်၏။ ထိုဖုံးခြင်းမျိုးသည် သမဏသညာရှိသူအား တရက် နှစ်ရက်မျှပင် ဖြစ်နိုင်ခဲ့၏။ ထိုကြောင့် အလွန်ဆိုး ပရိဝါသ်တရက်နှစ်ရက်နှင့် မာနတ်ကျင့်လျှင် စင်ကြယ်၏။ ။ရက်များစွာဖုံးမိသူကား ဖုံးသောရက်ရှိသလောက် ဒသာဟ၊ ပက္ခ-စသော ပရိဝါသ်နှင့်မာနတ်ကျင့်လျှင် စင်ကြယ်၏။ ။ထိုစေတနာမျိုးဖြင့် ဖုံးသောရက်ကို မသိ-မပိုင်းခြားနိုင်သူဖြစ်ခဲ့မှု-စင်ကြယ်သည်ဟု သိရသော ရက်တို့ကိုဖယ်၍ ထိုမှ ကြွင်းသော ရက်ရှိသလောက် သုဒ္ဓန်ပရိဝါသ် ကျင့်၍ မာနတ်ကျင့်လျှင် စင်ကြယ်၏။ ဤသို့ မစီစစ်ဘဲ အချို့သုဒ္ဓန်ယူ၍ ရက်အတန်ငယ်မျှ ကျင့်ခြင်းကား ဖုံးခြင်းလက္ခဏာဆယ်ပါး စသည်၌ မသိခြင်း၊ မလေးစားခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ သို့ရာတွင် နာနာဝတ္ထုကမိဿက အာပတ်အရာရောပင် ဖြစ်စေကာမူ မစင်ကြယ် သောရက်နည်း၍ လုံလောက်အောင် ပရိဝါသ်ကျင့်မိလျှင် မည်သည့်ဝတ်မဆို စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သည်သာတည်း။

ဇဏ်သားကျင့်ဝတ်။ ။အာပတ်ရောက်သူသည် သံဃာထံ ပရိဝါသ်တောင်းလျှင် ပရိဝါသ်ထိုက်သူ ဖြစ်၏။ ကမ္မဝါစာဘတ်၍ ပရိဝါသ်ပေးအပ်၏။ နိက္ခိတ္တဝတ် ကျင့်သူဖြစ်အံ့။ ပရိဝါသ်ရက်စေ့သောအခါ ပရိဝါသ်ပြန်ဆောက်တည်မှ မာနတ်ထိုက်သည်။

ပရိဝါသ်မကြား မာနတ်မတောင်းဘဲ ကမ္မဝါစာဘတ်လျှင် ကံမပျက်။ မာနတ်မတောင်းဘဲ ဘတ်ခြင်းကြောင့် သံဃာအား အာပတ်မလွတ်။ မာနတ်ရက်စေ့သောအခါလည်း မာနတ်ပြန်ဆောက်တည်မှ အဗ္ဘန်ထိုက်သည်။ မကြားမတောင်းဘဲ အဗ္ဘန်သွင်းလျှင် ကံမပျက်။ အဗ္ဘန်မတောင်းခြင်းကြောင့် သံဃာအာပတ်မလွတ်။ ။မာနတ်ထိုက်သူ၊ အဗ္ဘန်ထိုက်သူ၊ မူလာယုပဋိကဿနာ ထိုက်သူ သုံးယောက်အား ကျင့်ဝတ် ၈၉-ပါးဟောသည်။ ကြားခြင်းဝတ်များမပါ။ ရတ္တိစ္ဆေဒနှင့်မဆိုင်။ ပရိဝါသ်ကျင့်ဆဲ-ရက်ယူသူအား ကြားခြင်းဝတ်ငါးပါးနှင့် ၉၄-ပါး။ မာနတ်ကျင့်ဆဲ ရက်ယူသူအား ကြားခြင်းဝတ်ခြောက်ပါးနှင့် ၉၅-ပါး ဟောသည်။ ကြားခြင်းဝတ်ချွတ်လျှင် ရတ္တိစ္ဆေဒ ဖြစ်သည်။ အချို့ကား ကျောင်းဝိုင်းတွင်းသိမ်၌ ပရိဝါသ်မာနတ်ယူသောအခါ အဗ္ဘန်သွင်းသော အခါ ကျောင်းဝိုင်းတွင်းရှိ ရဟန်းတို့အားလည်း ကြားအပ်သည်ဘာဟု အယူရှိကုန်၏။ အချို့လည်း သိမ်၌ ဝတ်ယူစဉ်က ကျောင်းဝိုင်းတွင်း ကျန်ရှိသော ရဟန်းတို့အား မကြားလျှင် ထိုနေ့ရတ္တိစ္ဆေဒဖြစ်သည်ဟု တရက်ချန်ပြီးမှ ရက်ယူရန် အယူရှိကုန်၏။ ထိုအယူတို့ကား ကျင့်ဝတ် မစိစစ်ခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ အကျိုးမရှိသော်လည်း အပိုကျင့်ရာ၌ အပြစ်မရှိဟု နှလုံးပြုခြင်းကြောင့် သော်၎င်း ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

အစီအရင်။ ။အာပတ်စင်ကြယ်လိုသော ရဟန်းသည် ဝိနည်းမိရိထံပြောပြ၍ အနာပတ္တိဖြစ်သည်။ အပဋိစ္ဆန္ဒတိုက်သည်၊ ပဋိစ္ဆန္ဒထိုက်သည်၊ သုဒ္ဓန်ထိုက်သည်-ဟု ဝိနည်းမိရိက ထုခူဆိုသောအတိုင်း ကျင့်အပ်၏။ ဝိနည်းတတ်သူဖြစ်၍ မိမိအပြစ် မိမိစိစစ်၍ ကျင့်လျှင်လည်းအပြစ်မရှိ။ ရှေးဦးစွာ သိမ်တွင်း၌ လေးပါးသံဃာထံ ဝတ်တောင်းအပ်၏။ ထိုအခါမှစ၍ ပဋိညာ ဝန်ခံချက်အတိုင်း ကမ္မာရဟပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။ ဒဏ်သားအရာ၌တည်၏။ ကမ္မဝါစာဘတ်သောအခါ သံဃာစွန့် ဟတ္ထပါသ်၌ နေအပ်၏။ သံဃာအလယ်သို့ မဝင်အပ်။ အချို့သံဃာအလယ်သို့ ဝင်ကြ၏။ ဘုရားရှင်အမိန့်ကို လွန်ကျူးရာကျသည်။ သတိပြုကြလော့။ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ ၁၂-တောင်တွင်းနေ၍ ဝတ်ဆောက်တည်၍ ကြားအပ်၏။ ဝတ်ဆောက်တည်သောအခါမှစ၍ ဒဏ်သားအပ် ဖြစ်၏။ နိက္ခိတ္တဝတ် ကျင့်လိုလျှင် ထိုဝတ်ကို ချအပ်၏။ ထိုအခါ ပကတတ်အရာ၌ တည်၏။ ထိုနောက် ရက်ယူရန် အာရုံတော်မီ ဝတ်ဆောက်တည်၍

ကြားအပ်၏။ အဆင်းမြင်ရာ၊ အသံကြားရသော အဝေးရဟန်းအား၎င်း၊ မမြင်ရ မကြားရန်သော်လည်း ကျောင်းဝိုင်းတွင်း၌ ဖြစ်လျှင် ကျောင်းဝိုင်းတွင်းသို့ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့အား၎င်း၊ ပြင်ပ၌ဖြစ်လျှင် ၁၂-တောင်တွင်းသို့ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့အား၎င်း ကြားအပ်၏။ ဒဏ်သားခြင်းအားဖြင့်စေ မကြားမိခဲ့လျှင် ရတ္တိစ္ဆေဒဖြစ်၏။ ကြားသောအခါ သံဃာထံ၌- မံ သံဃော ဓာယေရ။ သုံးပါးထံ၌ မံ အာယသ္မန္တာဓာရေန္တု။ နှစ်ပါးထံ၌ မံ အာယသ္မန္တာဓာရေန္တု။ တပါးထံ၌ မံ အာယသ္မာဓာရေတု-ဟု ကြားအပ်၏။ အရုဏ်တက်သောအခါ ဝတ်ချအပ်၏။ ပရိဝါသ်ရက်စေ့သောအခါ သိမ်တွင်း၌ လေးပါး သံဃာထံ မာနတ်တောင်းရန် ပရိဝါသ် ဆောက်တည်အပ်၏။ ထိုအခါမှ မာနတ်ထိုက်သူဖြစ်၍ ဝတ်ကြား၍ မာနတ်တောင်းအပ်၏။ ဝတ်ကြားခြင်းကား မပြုလျှင်လည်း အပြစ်မရှိ။ သံဃာစွန့် ဟတ္ထပါသ်၌ နေအပ်၏။ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ ၁၂-တောင်တွင်းနေ၍ မာနတ်ဆောက်တည်၍ ကြား၍ချအပ်၏။ ရက်ယူရန် အရုဏ်မတက်မီ မာနတ်ဆောက်တည်၍ အနည်းဆုံး လေးပါးထံကြား၍-မြင်၊ ကြား ကျောင်းဝိုင်းတွင်း၊ ပြင်ပ ၁၂-တောင်တွင်း ဒဏ်သားခြင်းအားလည်းကြား၍ အရုဏ်ဘက်သောအခါ မာနတ်ချအပ်၏။ ရက်စေ့သောအခါ သိမ်တွင်း၌ နှစ်ကျိပ်သံဃာထံ အပ္ပန် တောင်းရန် မာနတ်ဆောက်တည် အပ်၏။ အပ္ပန်ထိုက်သူဖြစ်၍ မာနတ်ကြား၍ အပ္ပန်တောင်းအပ်၏။ မာနတ်ကြားလျှင်လည်း အပြစ်မရှိ။ သံဃာစွန့် ဟတ္ထပါသ်၌ နေအပ်၏။ ကမ္မဝါစာအုပ်အဆုံး၌ စင်ကြယ်၏။ ဤ၌ ပရိဝါသ် မာနတ်၊ အပ္ပန်တောင်းခြင်းသည် ပဋိညာမည်၏။ ကမ္မဝါစာဘတ်ခြင်းသည် ပဋိညာတကရဏသမထဝိနည်းကံမည်၏။ သုံးပါးအား တပေါင်းတည်း ကမ္မဝါစာဘတ်အပ် သကဲ့သို့ သုံးပါးတပေါင်းတည်း-တောင်းခြင်း၊ ဆောက်တည်ခြင်း၊ ကြားခြင်းကို ပြုခြင်းငှာလည်းအပ်၏။ ကိစ္စလည်း ပြီးစီးလွယ်၏။ လေးပါး၊ ငါးပါး တပေါင်းတည်း ဒေသနာကြားလျှင် အဓမ္မကဒိဋ္ဌာဝိကမ္မ-ဟု ပရိဝါသ် ဆိုသည်။ ဋီကာတို့၌ ဒုဏ္ဏဋ်သင့်သည်။ အာပတ်မှလည်းမထ-ဟု ဆိုသည်။ ဤ၌ မာနတ်ယူပြီး အဆုံး၌ မာနတ်ချပြီးနောက် ပရိဝါသ်ချခြင်း၊ အပ္ပန်အဆုံး၌ မာနတ်ချခြင်းတို့ကို ဆရာမြတ်တို့ ဝေဘန်စကား မိန့်ကြားကုန်၏။

ဆရာမြတ်တို့ဝေဘန်ခြင်း။ ။ မာနတ်ကံ အဆုံး၌ ပရိဝါသ်ဒဏ်သားအဖြစ်မှ အလိုလိုစင်ကြယ်၏။ အပ္ပာနကံ အဆုံး၌ မာနတ်ဒဏ်သားအဖြစ်မှ အလိုလိုစင်ကြယ်၏။ ပရိဝါသ်မာနတ်ချဘွယ်မရှိ။ ရက်မစေ့ဟု သံသယရှိလျှင် ရက်ပိုကျင့်အပ်၏။ ကံမဆောင်အပ်သေး။ သိမ်နှင့် သံဃာကို သံသယရှိလျှင်လည်း ကံမဆောင်အပ်။ သံသယ ကင်းအောင်ပြု၍ ကံဆောင်ပြီးလျှင် ကမ္မဝါစာ

မချွတ်မှု သံသယကင်းလျက် ရှိစေရသည်။ ထိုမှနောက်၌ သံသယ ပြန်ဖြစ်စရာအကြောင်းပေါ်လာခဲ့လျှင် ပြန်၍သုတ်သင်အပ်ပေ၏။ ပြန်၍ သုတ်သင်ရာ၌ကား အာပတ်ထပ်မံသင့်သူ-လွယ်ကူ၏။ ထပ်သင့်လျှင် ခဲယဉ်းစွာ သုတ်သင်ရလတ္တံ့။ အကြောင်းကား ညဉ့်အချိန်မဲ့ အာဂန္တုဝင်လာ၍ ပြန်ထွက်သွားသည်ကို မသိ၍ မကြားမိလျှင် ရတ္တိစွေဒဖြစ်လျက် ရက်မပျက်ဟု မှတ်ထင်ပေလိမ့်မည်။ ရက်ပိုကျင့်၍ လုံလောက်လျှင် တော်သေး၏။ မလုံလောက်လျှင် ရက်မစေ့သောကြောင့် မာနတ်ကံ-အဗ္ဘာနကံ မအောင်နိုင်ရာ။ ထိုအခါ ပရိဝါသ် မာနတ် ဒဏ်သားအရာ၌ တည်လျက် ၉၄-ပါး ၉၅-ပါးသော ကျင့်ဝတ်တို့ကို ကျင့်ထိုက်သူသာဖြစ်၏။ အာပတ်ထပ်သင့်လျှင် မူလာယပဋိကဿနာလည်းထိုက်၏။ အသက်မပြည့်ဘဲ သံသယကင်းလျက် ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဝါကြီးသူ ဖြစ်ပြီးမှ ပြန်သိ၍ ဝါငယ်သူ အဖြစ်သို့ ရောက်ရသည်မှာ ချွေးရှေးကပင် ရှိပြီ။ ထို့ကြောင့် ယခု သံသယကင်းအောင် ပြုအပ်၏။ နောင်ပြန်၍ သံသယဖြစ်ခဲ့သော် ကံမအောင်ဟု သိရသော်-သုတ်သင်လွယ်စိမ့်သောငှာ ပရိဝါသ် မာနတ်ချွတ်ထားခြင်း ဖြစ်မှုကား မလွန်သောအကျင့် ဖြစ်ပေ၏။ ငါတို့အား သံသယရှိလေသလော-ဟု အချို့စကားစွန်းတင်စေကာမူ ဝိနည်းအလေးပြုသော အကျင့်သတည်း။ အချုပ်ကား ပရိဝါသ် မာနတ် ချွတ်ထားခြင်းသည် နောင်သံသယဖြစ်ခဲ့သော် ဒဏ်သားအဖြစ်၌ မတည်သူဖြစ်၍ သုတ်သင်လွယ်ခြင်းအကျိုး ရှိ၏။ ကံအောင်လျှင်ကား အပိုသာတည်း-ဟု ဝေဘန်အပ်၏။

တိုက်တွန်းခြင်း။ ။ ဤသံဃာဒိသိသ်သည် ရဟန္တာအားလည်း ရောက်နိုင်သည်ဟု သဉ္ဇရိတ္တသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ ဆို၏။ မစောင့်စည်းသူတို့အား သမိတ္တကလောကဝဇ္ဇတို့ပင်ရောက်နိုင်၍ အလဇ္ဇီဖြစ်နိုင်ကုန်၏။ ထိုသူတို့အား မကုဝားသမ္ပပတ်လုံး သမထ နည်းသည်၎င်း၊ ဝိပဿနာနည်းသည်၎င်း-အားကိုးရာမဖြစ်။ အာဝိကတာဟိဿဖာသုဟောတိ။ ဟိ၊ အကျိုးကား။ အာဝိကတာ၊ ထင်စွာပြုခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဖာသု၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း သုခပဋိပဒါ ချမ်းသာလွယ်ကူသော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ အပြည့်အစုံဖြစ်၏။ ဤသို့ဟောသည်။ အပြစ်ဖုံးထား မကုစားမှု-များစွာအပြစ်ရှိ၍ သူတော်ကောင်းတို့ ကဲ့ရဲ့အပ် စက်ဆုပ်အပ်သူ ဖြစ်၏။ ကုစားသူကား ဘုရားရှင်စကား နားထောင်သူဖြစ်၍ သောဝစဿတာ ဖက်လာကုသိုလ်တရား တိုးပွား၏။ သူကောင်းတို့ ချီးမွမ်းအပ် မြတ်နိုးအပ်သူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ကုလပုတ္တရဟန်းသည် မိမိသီလသန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရေး၌ ပင်ပန်းဘွယ် မဟုတ်၊ ရှက်ဘွယ်မဟုတ်ဟု အလေးပြုကာ ရှည်ကြာမထား မြန်ရှက်စွာ ကုစားရာ၏။

အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒဝတ်

[ဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာ မာတိကာ ဆယ်ပါးအပြစ်မှ လွတ်ကင်းသူသည် အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒဝတ်ကို ကျင့်အပ်၏။ ပရိဝါသ်ကျင့်ဘွယ်မရှိ။ အဋ္ဌကထာကြီးနှင့် ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ် အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသောအတိုင်း သံဃာဒိဿေသပုဒ် မထည့်ဘဲ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ -စသည်ဖြင့် သဗ္ဗသာဓာရဏ အမည်ဖြင့် ပြုလျင်လည်း အာပတ် စင်ကြယ်၏။ သံသယစကားမဆိုထိုက်။ ဆိုလျှင် အဋ္ဌကထာကိုလွန်သူ ဖြစ်ရာ၏။]

အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒမာနုတ်တောင်းပုံ။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ...ဤပုဒ် မထည့်သော်လည်း အပ်၏။) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သော ဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစတိ။ (နောက်၌လည်း သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ-ဟု ဆိုသည်။ သံဃာဒိဿေသာနံ-ဟုမထည့်ခြင်းကြောင့် ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ် အဋ္ဌကထာ ဆိုဟန်ရှိသည်။)

[တိဿ၊ မိတ္တ စသည်မှည့်၍ ကမ္မဝါစာဘတ်အပ်၏။]

ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿောဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒ ယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒဒေယျ။ သောဉာတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစတိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေတိ။ ယဿ ယသ္မတော ခမာတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒါနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ တေမတ္တံ ဝဒါမိ။ သုဏာတု မေ...လ...သော ဘာသေယျ။

တတိယမ္ပိ တေမတ္တံ ဝဒါမိ။ သုဏာတု.. မေ...လ...သော ဘာသေယျ။

ဒိန္နံ သံဃေန တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ။ ခမတိ သံဃဿ၊
တဿှာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဆောက်တည်။ ။မာနတ္တံ သမာဒိယာမိ။ ဝတ္တံ သမာဒိယာမိ။

မာနတ်ကြား။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိဿသာ) အာပတ္တိယော အပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော။ သောဟံ ဘန္တေ
သံဃံ တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ
အပ္ပဋိစ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သောဟံ မာနတ္တံ စရာမိ။ ဝေဒယာမဟံ ဘန္တေ။ ဝေဒယတီတိ မံ သံဃော ဓာ ရေတု။
မာနတ်ချေ။ ။မာနတ္တံ နိက္ခိပါမိ။ ဝတ္တံ နိက္ခိပါမိ။

အပ္ပဋိစ္ဆန္န အဗ္ဘာန်

[အဗ္ဘန်ထိုက်သူဖြစ်အောင် မာနဆောက်တည်၍၊ မာနတ်မချေမူ၍ တောင်းအပ်၏။]

တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိဿသာ) အာပတ္တိယော အပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော။ သောဟံ ဘန္တေ
သံဃံ တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ သမ္ပဟုလာနံ
အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ စိက္ခမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစာမိ။

ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိဿသာ) အာပတ္တိယော အပဇ္ဇိ
အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ

ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပုဋ္ဌန္နာနံ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ အဒါသိ။ သော စိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ၊ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿံ ဘိက္ခု အဗ္ဘယျ။ သော ဉာတ္တိ။

သုဏတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿော) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပုဋ္ဌန္နာ-
ယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပုဋ္ဌန္နာနံ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ
သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပ္ပုဋ္ဌန္နာနံ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ အဒါသိ။ သော စိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ။ သံဃော
တိဿံ ဘိက္ခု အဗ္ဘတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော အဗ္ဘာနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော
ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ...။ တတိယမ္ပိ...။ သော ဘာသေယျ။

အဗ္ဘိတော သံဃေန တိဿော ဘိက္ခု။ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

အပ္ပုဋ္ဌန္နဝတ်ပြီး၏။

ပဋိစ္စနဝတံ

[အဋ္ဌကထာ၌...အပ္ပဋိစ္စကို ပဋိစ္စ ဟု ဝိနည်းကံပြုအံ့၊ အာပတ်မှထ၏။ ပဋိစ္စကို အပ္ပဋိစ္စပြုလျှင် မထ။ အစိရပ္ပဋိစ္စကို စိရပ္ပဋိစ္စပြုလျှင် ထ၏။ စိရကို အစိရပြုလျှင် မထ။ ကောပတ္တိကို သမ္မဟုလှာပတ္တိပြုလျှင် ထ၏။ သမ္မဟုလကို ကေပြုလျှင် မထ-ဟုဆို၏။ သဗ္ဗသာဓာရဏအမည် အာပတ္တိမျှဖြင့် သံဃာဒိသေသ မထည့်ဘဲ သမ္မဟုလှာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ - ဟူ၍ ဝိနည်းကံပြုခြင်းငှာလည်း အပ်သည်ဟု ဆို၏။ ဝိနည်းသင်္ဂြိုဟ် အဋ္ဌကထာ၌လည်း သံဃာဒိသေသ-ပုဒ်မထည့်ဘဲ ဝိနည်းကံပြုခြင်းတို့ကို များစွာပြသည်။ ထို့ကြောင့် ဤပဋိစ္စနဝတံ၌ အပ္ပဋိစ္စ၊ အစိရပ္ပဋိစ္စအားလုံးကို တမျိုးတည်း စိရပဋိစ္စချည်း သမ္မဟုလပြုပေအံ့၊ သမ္မဟုလ စိရပ္ပဋိစ္စ စကားတခွန်းဖြင့် အပ္ပဋိစ္စ၊ အစိရပ္ပဋိစ္စတို့ ပါဝင်၍ တပြိုင်တည်း စင်ကြယ်နိုင်ကုန်၏။ ဤ၌ကမ္မဝါစာနှင့်တောင်းပုံ ကြားပုံ အလုံးစုံကား ပါဠိတော်အတိုင်းသာတည်း။]

ပရိဝါသိတောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလှာ (သံဃာဒိသေသာ... ဤပုဒ် မထည့်သော်လည်း အပ်၏။) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပ္ပဋိစ္စနာယော-စတူဟစ သည်ပြင်ရန်)။ သေဟံ ဘန္တေ သံဃံ သမ္မဟုလှာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပဋိစ္စနာနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစာမိ။

ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလှာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပ္ပဋိစ္စနာယော)။ သော သံဃံ သမ္မဟုလှာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပဋိစ္စနာနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလှာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပဋိစ္စနာနံ တိဟပရိဝါသံ) ဒဒေယျ။ သော ဉာတ္တိ။

သုဏ္ဏတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အဟံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿော) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ
 (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တယော)။ သော သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစာတိ။ သံဃော တိဿဿ
 ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနံ တိဟပရိဝါသံ) ဒေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော
 သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနံ တိဟပရိဝါသဿ) ဒါနံ။ သောတုဏှဿ။ ယဿ နံက္ခမတိ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ ။ တတိယမ္ပိ ။ သော ဘာသေယျ။

ဒိန္ဒန္တ သံဃေန တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနံ တိဟပရိဝါသော)။ ခမတိ သံဃဿ
 တဿ တုဏှံ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဆောက်တည်။ ။ ပရိဝါသံ သမာဒိယာမိ။ ဝတ္တံ သမာဒိယာမိ။

ကြား။ ။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿော) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တယော)။ သောဟံ ဘန္တေ
 သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ
 (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနံ တိဟပရိဝါသံ) အဒါသိ။ သောဟံ ပရိဝါသာမိ။ ဝေဒယာမဟံ ဘန္တေ။ ဝေဒယတိတိ မံ သံဃော ဓာရေတု။

ချ။ ။ ပရိဝါသံ နိက္ခိပါမိ။ ဝတ္တံ နိက္ခိပါမိ။

ပဋိစ္စန္ဓမာနတ်

တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ* (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာယော)။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတဇ္ဇိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ တိဟပရိဝါသံ) အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသော သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတဇ္ဇိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိ။

ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ။အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာယော)။ သော သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတဇ္ဇိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ တိဟပရိဝါသံ) အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝါသော သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတဇ္ဇိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒဒေယျ။ သော ဉာတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာယော)။ သော သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတဇ္ဇိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတဇ္ဇိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ တိဟပရိဝါသံ) အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝါသော သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတဇ္ဇိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာတိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္စန္ဓာနံ) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ သဒါနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာဿေယျ။

ဒုတိယပွဲ...။ တတိယပွဲ....။ သော ဘာသေယျ။

ဒိန္နံ သံသေန တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္ပဟုလ္လာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ။ ခမတိ သံဃဿ တဿ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဆောက်တည်။ ။မာနတ္ထံ သမာဒိယာမိ။ ဝတ္ထံ သမာဒိယာမိ။

ကြား။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလ္လာ (သံဃာဒိဓသဿ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ သမ္ပဟုလ္လာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစိံ။ တဿ မေ သံသောသမ္ပဟုလ္လာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ တိဟပရိဝါသံ) အဒါသိ။ သောဟံဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသော သံဃံ သမ္ပဟုလ္လာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ ယာစိံ။ တဿ မေ သံသော သမ္ပဟုလ္လာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ အဒါသိ။ သောဟံ မာနတ္ထံ စရာမိ။ ဝေဒယာမဟံ ဘန္တေ။ ဝေဒယတီတိ မံ သံသော ဓာရေတု။

ချ။ ။မာနတ္ထံ နိက္ခိပါမိ။ ဝတ္ထံ နိက္ခိပါမိ။

ပဋိစ္ဆန္နာ အပ္ပာနံ

တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလ္လာ (သံဃာဒိဓသဿ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ သမ္ပဟုလ္လာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစိံ။ တဿ မေ သံသော သမ္ပဟုလ္လာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ တိဟပရိဝါသံ) အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသော သံဃံ သမ္ပဟုလ္လာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ ယာစိံ။ တဿ မေ သံသော သမ္ပဟုလ္လာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ စိဏ္ဏမာနတ္ထော သံဃာ အပ္ပာနံ ယာစာမိ။

ကမ္မဝါဝါ။ ။ သုဏ္ဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)။ သော သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ တိဟပရိဝါသံ) အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တုဇ္ဇင်္ဂါယော သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သော စိဏ္ဏာမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ။ ယာဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿံ ဘိက္ခု အဗ္ဗေယျ။ သော ဉာတ္တိ။

သုဏ္ဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)။ သော သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ တိဟပရိဝါသံ) ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ တိဟပရိဝါသံ) အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တုဇ္ဇင်္ဂါယော သံဃံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သော စိဏ္ဏာမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ။ သံဃော တိဿံ ဘိက္ခု အဗ္ဗေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော အဗ္ဘာနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နုက္ခတေ၊ သော ဘာဓေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ...။ တတိယမ္ပိ...။ သော ဘာဓေယျ။

အဋ္ဌိဘော သံဃေန တိဿော ဘိက္ခု။ ခမတိ သံဃဿ၊ တဿော တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ပဋိစ္ဆန္ဒဝိဇ္ဇိတိ။

မိဿကသမောဓာနဝတ်

[အဋ္ဌကထာ၌ နာနာဝတ္ထုကအာပတ်များအတွက် မိဿကသမောဓာနဝတ်ကို ပဋိစ္ဆန္နရက်မပါဘဲ မိဿကပြုပုံ၊ ပဋိစ္ဆန္နရက်နှင့် ကျင့်ပုံနှစ်မျိုးပြ၏။ ဝိနယာ လင်္ကာရဋီကာ၌ ပဋိစ္ဆန္နကာလမဆိုလျှင် ပရိဝါသ်နေခြင်း မဖြစ်။ အာပတ်မှ မထ-ဟု ဆို၏။ သံဃာဒိဗေသ-ပုဒ်ချန်၍လည်း အပ်၏။]

တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိဗေသ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပုဋိစ္ဆန္နာယော)။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပုဋိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစာမိ။

ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိဗေသ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပုဋိစ္ဆန္နာယော)။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပုဋိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပုဋိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ဒဒေယျ။ သော ဉာတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိဗေသ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပုဋိစ္ဆန္နာယော)။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပုဋိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစတိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပုဋိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ဒေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပုဋိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသဿ ဒါနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ။ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမိ- ။ တတိယမိ....။ သော ဘာသေယျံ။

ဒိန္နော သံဃေန တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသော။ ခမတိ သံဃဿ၊
တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဆောက်တည်။ ပရိဝါသံ သမာဒိယာမိ။

ကြား။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ* (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)။ သောဟံ ဘန္တေ
တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ*။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ)
မောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ပရိဝသာမိ။ ဝေဒယာမဟံ ဘန္တေ။ ဝေဒယတိတိ မံ သံဃော ဓာရေတု။

ချ။ ။ပရိဝါသံ နိက္ခိပါမိ။

မိဿကံသမောဓာန မာနတ်

တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ* (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)။ သောဟံ ဘန္တေ
သံ တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ*။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ)
မောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ ပရိဝတ္ထပရိဝါသော။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော
အာပဇ္ဇိ* အပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္နာနဉ္စ အပန္နစ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ
ဘဝာမိ။

၈. ဝေါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အဟံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော
အာပဇ္ဇိ* (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ

သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုဿ (သံဃာဒိဿေဿ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော၊
သော သံဃံ တာသံ အာပတိနံ (တိဟပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝံသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိ
(တိဟပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝံသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝံသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုဿ (သံဃာဒိဿေဿ
အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္ပဟုဿနံ အာပတ္တိနံ ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနုဉ္စ အပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနုဉ္စ ဆာရတ္တံ မာန
ယာစတိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ပဟုဿနံ အာပတ္တိနံ ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနုဉ္စ အပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနုဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေဝ
ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ပဟုဿနံ အာပတ္တိနံ ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနုဉ္စ အပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာနုဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ
ဒါနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာဿေယျ။

ဒိန္နံ သံဃေန တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ဗဟုလ္လာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္နာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ။ ခမ
ဇုဗဿ၊ တဿှာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ကြား။ ။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော)။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ (တိယပ္ပဋိစ္ဆန္နာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော)။

သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တယော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သောဟံ မာနတ္တံ စရာမိ။ ဝေဒယာမဟံ ဘန္တေ။ ဝေဒယတိတိ မံ သံဃော ဓာရေတု။
 ချ။ ။မာနတ္တံ နိက္ခိပါမိ။ ဝတ္တံ နိက္ခိပါမိ။

ဗိဿကသမောဓာန အဋ္ဌာန်

တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တယော)။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တယော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ တဿ မေ ဘန္တေ သံဃော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ စိက္ခမာနတ္တော သံဃံ အဋ္ဌာနံ ယာစာမိ။

ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တယော)။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခု-
 နော တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပုဋ္ဌိန္ဒန္တယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ

အပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သော စိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿံ ဘိက္ခု အဗ္ဘေယျံ။ သော ဉာတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿောဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿော) အာပတ္တိယော အပဋ္ဌိ (တိဟပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ (တိဟပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာနံ) သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိစုတ္တပရိဝါသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿော) အာပတ္တိယော အာပဋ္ဌိ အပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သော စိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ။ သံဃော တိဿံ ဘိက္ခု အဗ္ဘေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော အဗ္ဘာနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယပိ...။ တတိယပိ...။ သော ဘာသေယျ။

အဗ္ဘိတော သံဃေန တိဿော ဘိက္ခု။ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မော တုဏှိ။ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိ။

မိဿက အမောဓာနဝတ် ပြီး၏။

အဋ္ဌသမောဓာနဝတ်

[အဋ္ဌသမောဓာနဝတ်ကို တရက်ဖုံး၊ နှစ်ရက်ဖုံး....လ....ဆယ်ရက်ဖုံးစသော အာပတ်တို့ကို ရက်အများဆုံး ဖုံးအား ထိုက်သောရက်၌ ပေါင်း၍ ကျင့်အပ်၏။ ဆယ်ရက်ဖုံး ဆယ်ခုကို ပေါင်းလျှင် ရက်တရာမကျင့်ရဘဲ ဆယ်ရက်မျှဖြင့် စင်ကြယ်၏။ (သံဃာဒိသေသာ) မထည့်သော်၎င်း အပ်ကြောင်း အဋ္ဌကထာ၌ ထင်ရှားပြီ။]

ပရိဝါသ်ဆောင်းပုံ။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟပုဋ္ဌိန္ဒနာယော၊.....လ.....၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋ္ဌိန္ဒနာယော)။ သောတံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ဘာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋ္ဌိန္ဒနာယော)။ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစာမိ။

ပရိဝါသ်ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ)အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟပုဋ္ဌိန္ဒနာယော၊ လ....၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋ္ဌိန္ဒနာယော)။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋ္ဌိန္ဒနာယော)။ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋ္ဌိန္ဒနာယော)။ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝါသံ ဒဒေယျ။ သော ဉာတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟပုဋ္ဌိန္ဒနာယော၊ ...လ...၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋ္ဌိန္ဒနာယော)။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ဘာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋ္ဌိန္ဒနာယော)။ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစတိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ

အာပတ္တိ^၁နံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)၊ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝံသံ ဒေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတံ တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိ^၁နံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)၊ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိပသဿ ဒါနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမိ တေမတ္တံ ဝဒါမိ။ သုဏာတု မေ၊...လ...၊ သော ဘာသေယျ။

တတိယမိ တေမတ္တံ ဝဒါမိ။ သုဏာတု မေ၊...လ...၊ သော ဘာသေယျ။

ဒိန္နော သံဃေန တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိ^၁နံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)၊ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝံသော။ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ပရိဝံသံဆောက်တည်ပုံ။ ။ပရိဝံသံ သမာဒိယာမိ။ ဝတ္တံ သမာဒိယာမိ။

ပရိဝံသံကြားပုံ။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ^၁ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော^၁ ခကာဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော၊...လ...၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိ^၁နံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)၊ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝံသံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိ^၁နံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္နာယော)၊ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝံသံ အဒါသိ။ သောဟံ ပရိဝံသာမိ။ ဝေဒယာမဟံ ဘန္တေ။ ဝေဒယတိတိ မံ သံဃော ဓာရေတု။

ပရိဝံသံချပုံ။ ။ပရိဝံသံ နိက္ခိပါမိ။ ဝတ္တံ နိက္ခိပါမိ။

ဣန္ဒြိယမောဓာနမာနတ်

မာနတ်တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော၊ ...လ...၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တာသံ အဂ္ဂေန သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော၊ တာသံ အဂ္ဂေန သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသေ။ ။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာ ဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိ။

မာနတ်ကမ္ပဝါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော၊ ...လ...၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တာသံ အဂ္ဂေန သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တာသံ အဂ္ဂေန၊ သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝါသေ။ ။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒဒေယျ။ သော ဉာတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော၊ ...လ...၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော) တာသံ အဂ္ဂေန သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ

အာပတ္တိနံ၊ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝါသံအဒါဘိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝါသော အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿော) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိနံ ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ ယာစိ။ သံဃော တိဿော ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိ ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ ဒေတိ၊ ယဿ ယသ္မတော ခမတိ။ တိဿော ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိ ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ သဒါနံ၊ သောတုဏှံယ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိမိယ ...လ....။ တတိယမိ...လ...။ သော ဘာသေယျ။

ဒိန္နံ သံဃေန တိဿော ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိနံ ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ။ ခမာ သံဃော၊ တသ္မာ ထုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယမိ။

မာနတ်ဆေက်တဉ်။ ။မာနတ္ထံ သမာဒိယာမိ။ ဝတ္ထံ သမာဒိယာမိ။

မာနတ်ကြား။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿော အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော၊...လ...၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယောနံ။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော၊ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ တဿ ဝေ သံဃော ဟာသံ အာပတ္တိ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တာသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါဘိ။ သောယံ ဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသော အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿော) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိနံ ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ သဒါနံ။ သောဟံ မာနတ္ထံ စရာမိ။ ဝေဒယာမဟံ ဘန္တေ။ ဝေဒယတိတိ မံ သံဃော ဓာရေတု

မာနတ်ချ။ ။မာတ္ထံ နိက္ခိပါမိ။ ဝတ္ထံ နိက္ခိပါမိ။

အဋ္ဌသမောဓာနအဗ္ဗန်

အဗ္ဗန်တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ။ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော၊ ...လ....၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တာသံ အဂ္ဂေန သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တာသံ အဂ္ဂေန သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသေ။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပုဋိစ္ဆန္ဒာနု နှူ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနု နှူ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပုဋိစ္ဆန္ဒာနု နှူ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနု နှူ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ အဒါသိ။ သောသံ ဘန္တေ စိဏ္ဏမာနတ္ထော သံဃံ အဗ္ဗာနံ ယာစာမိ။

အဗ္ဗန်ကမ္မဝါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ [သံဃာဒိဿေသာ] အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော၊ ...လ....၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တာသံ အဂ္ဂေန သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တာသံ အဂ္ဂေန သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝါသေ။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပုဋိစ္ဆန္ဒာနု နှူ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနု နှူ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပုဋိစ္ဆန္ဒာနု နှူ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနု နှူ ဆာရတ္ထံ မာနတ္ထံ အဒါသိ။ သော စိဏ္ဏမာနတ္ထော သံဃံ အဗ္ဗာနံ ယာစာမိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿ ဘိက္ခု အဗ္ဗယျ၊ သော ဉာတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ (သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော၊ ...လ....၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)။ သော သံဃံ

တသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တသံ အဋ္ဌေန သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော (ဒသာဟပုဋိစ္ဆန္ဒာယော)၊ တသံ အဋ္ဌေန 'သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပုဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သော သံဃံ တသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စဆာရတ္တံ မာရတ္တံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပုဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သော စိဏ္ဏဒာနတ္ထော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ။ သံဃော တိဿံ ဘိက္ခု အဗ္ဘေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော အဗ္ဘာနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမ္ပိ...။ တတိယမ္ပိ...။ သော ဘာသေယျ။

အဗ္ဘိတော သံဃေန တိဿော ဘိက္ခု။ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

သန္တသမောဓာနဝတ် ပြီး၏။

သုဒ္ဓန်ဝတ်

[သုဒ္ဓန်ဝတ်ကို ဖုံးသောရက် မပိုင်းခြားနိုင်၊ မမှတ်သားနိုင်သောသူသည် ရဟန်းဖြစ်သောနေ့မှစ၍ ဤနေ့အထိ စင်ကြယ်သည်ဟု ကေနံသိသော ရက်တို့ကိုဖယ်၍ ကြွင်းသောရက်ရှိသလောက် ကျင့်အပ်၏။]

ပရိဝါသ်တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာမိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာမိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရာမိ ရတ္တိပရိယန္တံ နဿရာမိ အာပတ္တိပရိယန္တံ ဝေမတိတော ရတ္တိပရိယန္တံ ဝေမတိကော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစာမိ။

ကမ္မာဝါစာ။ ။သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနတိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနတိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရတိ ရတ္တိပရိယန္တံ နဿရတိ အာပတ္တိပရိယန္တံ ဝေမတိကော ရတ္တိပရိယန္တံ ဝေမတိကော။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ဒေဒယျ။ သော ဉတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပတ္တိပရိယန္တံ န ဇာတိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာတိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရတိ ရတ္တိပရိယန္တံ နဿရတိ အာပတ္တိပရိယန္တံ ဝေမတိကော ရတ္တိပရိယန္တံ ဝေမတိကော။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစတိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ဒေတိ။ ယဿာယသ္မာတာ ခတေ တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသဿ ဒါနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နံက္ခမတိ သော ဘာသေယျိ။

ဒုတိယမြို့...။ တတိယမြို့—သော ဘာသေယျ။

ဒိန္နော သံဃေန တိဿဿ တိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော။ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဆောက်တည်။ ။ပရိဝါသံ သမာဒိယာမိ။ ဝတ္တံ သမာဒိယာမိ။

ပရိဝါသ်ကြား။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာမိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာမိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရာမိ ရတ္တိပရိယန္တံ နဿရာမိ အာပတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကာ ရတပရိယန္တေ ဝေမ တိကော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ပရိဝသာမိ။ ဝေဒယာမဟံ ဘန္တေ။ ဝေဒယတီတိ မံ သံဃော ဓာရေတု။

ပရိဝါသ်ချ။ ။ပရိဝါသံ နိက္ခိပါမိ။ ဝတ္တံ နိက္ခိပါမိ။

သုဒ္ဓန္တမာနတိ

တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာမိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာမိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရာမိ ရတ္တိပရိယန္တံ နဿရာမိ အာပတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိဟော ရတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အာဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပဋိစ္ဆန္တာယော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။

ကမ္မဝါဒါ။ ။ သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာတိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာတိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရတိ ရတ္တိပရိယန္တံ နဿရတိ အာပတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကော ရတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကော။ သော သံဃံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာယော။ သော သံဃံ ဘာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒဒေယျ။ သောဉာတ္တိ။

သုဏ္ဍာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာတိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာတိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရတိ ရတ္တိပရိယန္တံ နဿယတိ အာပတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကော ရတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကော။ သောသံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသု အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစတိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တဿ ဒါနံ၊ သော တုဏှဿ။ ယဿ နက္ခမတိ သော ဘာသေယျ။

ဒုတိယမိ....။ တတိယမိ....။ သော ဘာသေယျ။

ဒိန္နံ သံဃေန တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ။ ခမတိ သံဃဿ၊ တဿာ တုဏှိ။ ဝေမေတံ ဓာရယာမိ။

ဆောက်တည်။ ။မာနတ္ထံ သမာဒိယာမိ။ ဝတ္ထံ သမာဒ္ဒယာမိ။

ကြား။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာမိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာမိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရာမိ ရတ္တိပရိယန္တံ နဿရာမိ အာပတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကော ရတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိသော သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္နာနုဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာနုဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္ထံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္နာနုဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာနုဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္ထံ အဒါသိ။ သောဟံ မာနတ္ထံ စရာမိ။ ဝေဒယာဟံ ဘန္တေ။ ဝေဒယတိတိ မံ သံဃော ဓာရေတု။

မာနတ်ဈ။ ။မာနတ္ထံ နိက္ခိပါမိ။ ဝတ္ထံ နိက္ခိပါမိ။

သုံ ခွိန် အ ခွိ

တောင်း။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာမိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာမိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရာ မိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရာမိ အာပတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကော ရတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ဘန္တေ ပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ (သံဃာဒိဿေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယော။ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္နာနုဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာနုဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္ထံ

ယာစိ။ တဿ မေ သံဃော တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သောအာ
ဘန္တေ စိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစာမိ။

ကမ္မဝါစာ။ ။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယေ-
အာပဇ္ဇိ အာပဋိတ္တိရိယန္တံ န ဇာနာတိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာတိ အာပတ္တိရိယန္တံ နဿရတိ ရတ္တိပရိယန္တံ နဿရတိ အာပတ္တိ
ပရိယန္တေ ဝေမတိကော ရတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကော။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ
ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ
(သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ
အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ
ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သော စိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံဃော တိဿံ ဘိက္ခု
အဗ္ဘယျ။ သော ဉာတ္တိ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ) အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ
အာပတ္တိပရိန္တံ န ဇာနာတိ ရတ္တိပရိယန္တံ န ဇာနာတိ အာပတ္တိပရိယန္တံ နဿရတိ ရတ္တိပရိယန္တံ နဿရတိ အာပတ္တိပရိယန္တေ
ဝေမတိကော ရတ္တိပရိယန္တေ ဝေမတိကော။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော
တာတ္တံ အာပတ္တိနံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္တပရိဝါသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္ပဟုလာ (သံဃာဒိသေသာ)
အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ
မာနတ္တံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ပဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဒာနဉ္စ ဆာရတ္တံ ဉာနာ

အကြိမ်]

(၁၃၃)

အဒါသိ။ သော စိန္တမာနတ္ထော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ။ သံဃာ တိဿံ ဘိက္ခု အဗ္ဘတိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ
ဘိက္ခုနော အဗ္ဘာနံ၊ သော တုဏှဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေက္ခု။

ဒုတိယမ္ပိ....၊ တတိယပွဲ....။ သော ဘာသေယျ။

အတေမ္ပိာ သံဃေန တိသော ဘိက္ခု။ ခမတိ သံဃဿ၊ တုဏှိ။ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိ။

သုဒ္ဓန်ဝလ်ဗြီး၏။

နိဂုံး

ဤမျှဖြင့် ညောင်လေးပင်မြို့ တောရပ်ရိာန နာယကဆရာတော် ပြုပြင်စီရင်သော ကမ္မဝါစာ ကံဆောင် အခဏ်း ၂၀-သည် ပရိဗလဂုဏ်အင်္ဂါစသည်တို့နှင့်တကွ ပြည့်စုံစွာ ၁၃၀၅-ခုနှစ်တွင် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လေသတည်း။

၃၈-ဖြာ မင်္ဂလာကို ဟောကြားသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌ ၃၈-ဖြာမင်္ဂလာ တိုးပွားကြောင်း သူတော်ကောင်း တရားတို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ တိုးပွားအောင် တန်ဆာဆင်မြန်း နိုင်ကြပါစေသတည်း။

နိဂုံး ပြီး၏။

ဤတွင် ကမ္မဝါ အခဏ်း ၂၀-ပြီး၏။

~~~~~

အန္တရာယ်ကင်းကမ္မဝါစာ

နမာ တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာဗုဒ္ဓဿ

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊...ယော သော ဣမသ္မိံ (ဂေဟေ-ဂါမေ) ဣမသ္မိံ (ဂေဟေပစာရေ-ဂါမုပစာရေ ပတိတော သဗ္ဗကာလိကော အန္တရာယော ပရိဿယော။...ဒိ သံဃဿ ပတ္ထကဏ္ဍံ၊ သံဃော တံ ဣမသ္မိံ (ဂေဟေ-ဂါမေ , ဣမသ္မိံ သပဂဟူပစာရေ-ဂါမုပစာရေ) ပတိကံ သဗ္ဗကာလိကံ အန္တရာယံ ပရိဿယံ၊ အနန္တရာယ်ကဇီဝိကာနံ သဗ္ဗခလ္လကနုကမ္မကာနံ ဒဿဗလူပေဒဝိသာရဒါနံ သဗ္ဗဝေရဇိတာနံ သတ္တန္တု -သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ အဋ္ဌဝိသတိယာစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ အနေကသဘကောဋီနုဉ္စ

သဟ အရဟန္တပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန သမ္မဟနေယျ။ သော ဉာတ္တိ။ ။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ ....ယော
 သော ဣမသ္မိံ (ဂေဟေ-ဂါမေ) ဣမသ္မိံ (ဂေဟူပစာရေ-ဂါမူပစာရေ) ပတိတော သဗ္ဗကာလိကော အန္တရာယော ပရိဿယော။
 သံဃော တံ ဣမသ္မိံ (ဂေဟေ-ဂါမေ) ဣမသ္မိံ (ဂေဟူပစာရေ-ဂါမူပစာရေ) ပတိတံ သဗ္ဗကာလိကံ အန္တရာယံ ပရိဿယံ၊
 အနန္တရာယိကဇီဝိကာနံ သဗ္ဗလောကာနုကမ္ပကာနံ ဒသဗလူပေတဝိသားရဒါနံ သဗ္ဗဝေရဇိဘာနံ သတ္တန္တူ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ အဌဝီသတိ-
 ယာစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ အနေကသတကောဋီနဉ္စ သဟ အရဟန္တပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန သမ္မဟနတိ။ ---....
 ယဿာယသ္မတော ခမတိ တေဿ ဣမသ္မိံ (ဂေဟေ-ဂါမေ) ဣမသ္မိံ (ဂေဟူပစာရေ-ဂါမူပစာရေ) ပတိတဿ သဗ္ဗကာလိကဿ
 အန္တရာယဿ ပရိဿယဿ၊ သတ္တန္တူ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ အဌဝီသတိယာစ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ အနေကသတကောဋီနဉ္စ သဟ အရဟန္တ-
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန သမုဋ္ဌါတော၊ သော တုဏှဿ။ ...ယဿ နက္ခမတိ၊ သော ဘာသေယျ။ ။ သမ္မဟတော
 သာ သံဃေန ဣမသ္မိံ (ဂေဟေ-ဂါမေ) ဣမသ္မိံ (ဂေဟူပစာရေ-ဂါမူပစာရေ) ပတိတော သဗ္ဗကာလိကော အန္တရာယော
 ပရိဿယော သဟ အရဟန္တပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ အာနုဘာဝေန။ ခမတိ သံဃဿ၊ တသ္မာ တုဏှံ။ ။ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိ။ ။

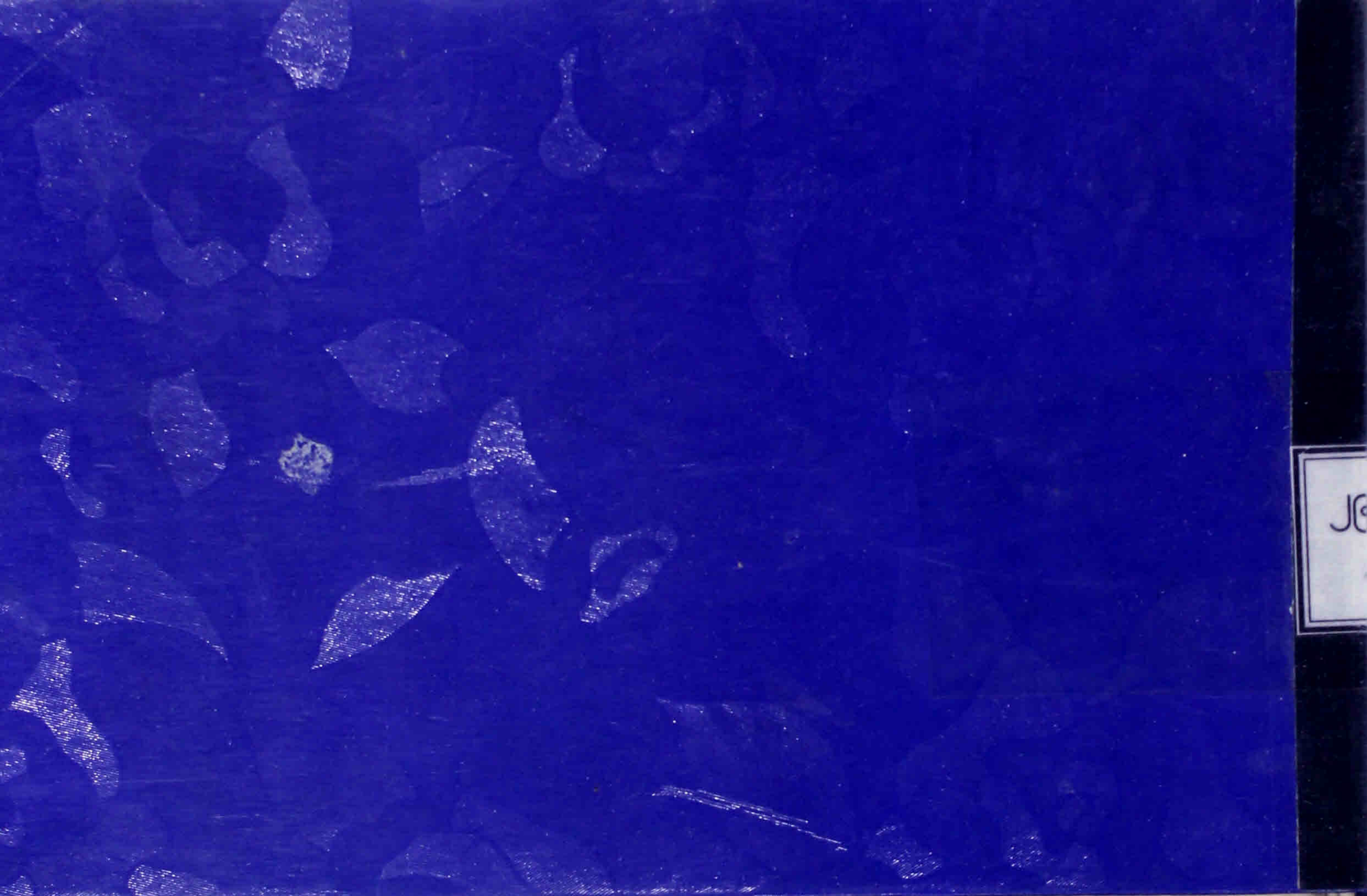
[အတွင်း၌စာ၊ အိမ်နှင့်ရွာ၊ ဆိုင်ရာဇ်၊ ကွဲဘက်]

ဤတွင် အန္တရာယ်ကင်းကမ္မဝါစာပြီး၏။

၁၉၇၆-ခုနှစ် (စတုတ္ထအကြိမ်မှ)
ဟံသာဝတီပိဋကတ် ပုံနှိပ်တိုက် မူအတိုင်း
ရိုက်နှိပ် ပေးသည်။

J6